

**АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
В Ə
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ**

(Методик мəгалилэр мəчмүəsi)

1

**«АЗƏРБАЈЧАН
МƏКТƏБИ»**
журналына əлавə

Бақы — 1975

Бүтүн өлкөлөрини пролетарлары, бирлөшүңү!

1954-чү илдэн нәшр едилир.

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мəгалəлəр мəчмуəси)

№ 1 (85)

„Азəрбајчан мəктəби“

журналына əлавə

БАКЫ — 1975

© «Азəрбајчан дили вə əдəбијјат тəдриси», 1975.

БИБЛИОТЕКА
РНПБ №

МҮНДЭРИЧАТ

I. Орта мектэбдэ Азэрбајчан дили тэдриси

А. Абдуллајев. 8-чи синифдэ «Дил һаггында үмуми мәлүмат» бөлмэсинин өјрэдилмэсинэ даир гејдлэр

Сәјјад Әһмәдов. Грамматик гајдалары шакирдлэрин мәнимсәмэлэри үчүн әјләнчэли дил материаллары вә онлардан истифадэ

Тәјјар Чәфәров. Шакирдлэрин рабитэли нитгинин техники васитэлэрлэ инкишаф етдирилмэси јоллары

Клара Рзајева. Сөзүн чохмә һалылығынын тэдрисинэ даир
Һасәнага Мирзәјев. IV синифдэ фонетиканын тэдриси просесиндэ шакирдлэрин нитгиндэки диалектизмлэрин ислаһ едилмэси тәчрүбәсиндэн

Исмајыл Зәрбәлијев. Сәмәд Вурғунун «Вагиф» әсәриндэ дил хусусијјәтлэри

Мурғуз Тағыјев. Комментарили чалышмалар вә комментарийли јазыларын апарылмасына даир

Али вә педагожи мектәбләрдэ Азэрбајчан дилинин тэдриси

Солмаз Һүсәјнова. Азэрбајчан дилинин тэдриси просесиндэ лугәт үзрә апарылачаг ишин илкин шәртлэри

II. Орта мектэбдэ әдәбијјат тэдриси

Дурсун Мәмәдов. Әдәби әсәрлэрин тәһлили просесиндэ композисија вә сүжетин өјрэдилмэси

Аллаһверди Еминов. Бәдиин образ анлајышынын өјрэдилмэси һаггында

Чамал Әһмәдов. С. Вурғун ше'рлэринин тэдрисинэ даир

Солтан Әлијев. Әдәбијјат дәрслэриндэ шакирдлэрин мүстәгиллик вә фәаллығына диггәти артырмалы

Мәһәмәд Әһмәдов. Сәмәд Вурғун әдәбијјатда сәнәт вә сәнәткарлык мәсәлэлэри һаггында

М. И. Һәкимов. «Короғлу» дастанынын топланмасы, нәшри вә тәдгиги

Шамхәлил Мәмәдов. «Салур Газанын евинин јағмаланмасы» бојунун тэдриси

1. Орта мектэбдэ Азэрбајчан дили тэдриси

8-чи синифдэ «ДИЛ ҺАГГЫНДА ҮМҮМИ МӘЛҮМАТ» БӨЛМӘСИНИН ӨЈРЭДИЛМӘСИНЭ ДАИР ГЕЈДЛЭР

Профессор А. АБДУЛЛАЈЕВ.

8-чи синфин јени програмына «Дил һаггында үмуми мәлүмат» адлы мүнһүм бир мөвзу дахил едилмишдир. Бу бөлмә бөјүк тәлим-тәрбијә әһәмијјәтинә маликдир.

Програмын тәләбинә кәрә һәмин бөлмәни кечәркән: 1) дилин ичтимай һәјатдакы ролу, 2) дилин даима инкишафда олмасы, 3) Совет дөврүндэ Азэрбајчан дилинин инкишафы, 4) Азэрбајчан әдәби дили вә диалектлэр, 5) дилин вә јазынын мәншәји һаггында үмуми анлајыш, 6) Азэрбајчан әлифбасынын тарихи һаггында гыса мәлүмат верилмәлидир.

Мүәллим, һәр шејдән әввәл, дилин нә олдуғуну, онун инсан һәјатында ојнадығы ролу шакирдләрә изаһ етмәлидир. Шакирдләр билмәлидирләр ки, дил инсанларын һәјатында чох мүнһүм вә мүхтәлиф нөвлү ичтимай вәзифәләр дашыјыр. Чүнки «Дил практик реал шүүр олмаг етибары илә бизим фикримизи чәмијјәтин башга үзвлэринә анлатмаға хидмәт едән ичтимай бир һадисә вә васитәдир». (К. Маркс вә Ф. Енкелс, Әсәрлэри, IV чилд, сәһ. 20—русча).

«Дил инсанлар арасында ән мүнһүм үнсијјәт васитәсидир» (В. И. Ленин, Әсәрлэри, XX чилд, 4-чү нәшри, сәһ. 408).

Дил һәр һансы бир мәлүматы мәнимсәмәк үчүн башлыча аләтләрдән биридир. Инсан һәр шеји өјрәнмәкдә вә тәрбијә алмагда башлыча олага сөздән истифадэ етдији үчүн дил бүтүн тәлим вә тәрбијә ишлэринин мүнһүм васитәси ки ми өзүнү көстәрир. «Дил халгын бүтүн чохәсрлик мәнәвн

һәҗатынын ән долгун вә ән дүзкүн тарихи олмагла бәрабәр һәлә нә китаб, нә дә мәктәб олмадығы дөврләрдә белә халық өҗрәдән вә ону тарихин сонуна гәдәр өҗрәтмәкдә давам едә ән бөҗүк халг тәрбијәчисидир». (К. Д. Ушински, Сечилмиш педагожи әсәрләри, Азәрнәшр, 1953, сәһ. 113).

Дил елә бир васитә, елә бир аләтдир ки, онун көмәҗи инсанлар бир-бирилә үнсийјәт сахлајыр, фикирләрини бир-бирилә мүбадилә едир вә бир-бирини баша дүшмәјә наил оулар.

Тәфәккүрлә билаваситә әлағәдар олан дил, онун фәалијәтинин нәтичәләрини, инсанын идрак фәалијәтинин мүвәфәқәтләрини сөзләр шәклиндә вә сөзләри исә чүмләләрдә бир-биринә бағламаг шәклиндә гејд вә тәсбит едир, беләликлә дә бәшәр чәмијјәтиндә фикир мүбадиләсини мүмкүн едир. Дил олмаса, чәмијјәт истеһсалы дајандыра, парчала нар вә чәмијјәт олмаг етибарилә даһа јашаја билмәз. Бу мәнада дил, үнсийјәт васитәси олмагла бәрабәр, һәм дә чәмијјәтин мүбаризә вә инкишаф васитәсидир.

Дилин бу бөҗүк әһәмијјәтини нәзәрә алараг, ис'тедадлы совет шаири В. В. Мајаковски сөзү инсан гүввәсинин сәркәрдәси адландырмышдыр.

Бурада гаршыја мүнүм бир вәзифә чыхыр; бу вәзифә дә гүдрәтли, һәм дә чох инчә бир үнсийјәт васитәси вә тәфәккүр силаһы олан дилә чох гајғыкешликлә јанашмаг вәзифәсидир. Биз дилимизин сафлығыны, онун көзәл ән'әнәләрини, орижиналлығыны мұһафизә етмәлијик.

Пролетариатын бөҗүк јазычысы М. Горки бу хусусда даһышаркән гејд етмишдир ки: «Дилин тәмизлији, мә'на дәғиллији вә онун кәскинлији уғрунда мүбаризә, мәдәнијјәт силаһы уғрунда апарылан мүбаризәдир. Бу силаһ нә гәдәр кәскин олса вә нә гәдәр дүзкүн истигамәт олса, бир о гәдәр гијмәтли олар» (М. Горки, «Әдәбијјат һаггында», 1953, сәһ. 663—русча).

Азәрбајҗан әдәби дили халгымызын сөз усталары олан јазычылар, публисист, тәнғидчи, алим вә ичтимай хадимләримиз тәрәфиндән узун илләр боју ишләниб бүллурлашмыш јазымызла бәрабәр артыб инкишаф етмиш бир дилдир. Бу дил өз зәнкинлији вә сәлислији илә инсан һиссләри вә гәлб чырпынтыларынын ән рәнкарәнк чәһәтләрини ифадә етмәҗи гадир бир дилдир.

Азәрбајҗан дили халгымызын јүксәк мә'нәви инкишафыны көстәрмәклә бәрабәр, ән мүхтәлиф һисс вә дујғулары ифа-

дә етмәк үчүн чох зәнкин васитәләрә маликдир. Онун үстүнлүҗү вә ләјағәти, зәнкин сөз еһтијатына, рәнкарәнк бәдиитәсвир вә ифадә васитәләринә саһиб олмасында вә аһәнкдарлығындадыр.

Советләр Иттифагынын габагчыл милли республикаларындан бири олан Азәрбајҗан ССР, башга гардаш республикалар кими, әсил милли азадлығыны Совет гурулушу заманы әлдә етмиш вә онун ана дили олан Азәрбајҗан дили бу дөврдән милли дөвләт дили кими танылмаға башламышдыр. Азәрбајҗан дили халгымызын мәдәни үнсийјәт, мәтбуат, театр, мәктәб, бәди вә елми дилидир.

Азәрбајҗан дили Азәрбајҗанда гәдим вахтлардан бәри јашамыш вә инди дә јашајан әһалинин әксәријјәтинә мәхсусана дилидир. Бизим дилимиз Азәрбајҗан шәраитиндә ајры-ајры кичик халглар (тајфалар), мәсәлән: тат, талыш, күрд, јәһуди, авар, уди, тсахур вә ләзкиләрин арасында гардашлыг вә бејнәлмиләл мүнасибәтләрин артыб кенишләnmәси ишиндә дә мүәјјән әһәмијјәтә маликдир. Республикамызда јашајан һәмин кичик халглар Азәрбајҗан дили васитәсилә јахынлыг едир, фикирләрини бир-биринә анладыр, достлуг вә гардашлыг әлағәләрини даһа да мөһкәмләдирләр ки, бу да чох бөҗүк сијаси вә мәдәни әһәмијјәтә малик олан чәһәтдир.

Азәрбајҗан әдәби дили һәҗатын мүхтәлиф чәһәтләрини ифадә едә билән, халгымызын мәдәни тәләбләрини өдәјән, сөз еһтијаты чәһәтчә зәнкин, синтактик гурулушуна көрә исә јығчам вә мүтәһәррик бир дилдир.

Ичтимай әлағәләрин дәјишмәси вә чәмијјәтин мәдәни тәләбләри илә әлағәдар олараг, әдәби дил дә дәјишир, инкишаф едир. Дил јалныз мәдәнијјәтин гүдрәтли силаһы, халгын мә'нәви инкишафынын мүнүм амили дејил, о, ејни заманда милли јарадычылығын, шүүрун да ән фәал вә ифадәли формасыдыр.

Азәрбајҗан дили чанлы, зәриф, зәнкин вә гүдрәтли дилләрдән биридир. Бу дилин өзүнәмәхсус орижиналлығы, бәдрилији вә мәлаһәти вардыр. Мүасир Азәрбајҗан әдәби дили шифаһи халг дилинә о гәдәр јахындыр ки, әдәби дил илә чанлы халг дили арасында аз фәрг көрүнүр. Әдәби дил илә халг дили арасындақы үзви бағдылыг, Азәрбајҗан дилинә образлылыг, дәғиллик, көзәллик, јығчамлыг вә үслуб мүхтәлифлији вермишдир.

Јазылы дил илә шифаһи дилин системи бир-бири илә гарышыб бирләшмәдән, даими сурәтдә бири дикәринә тә'сир

көстөрөрөк арды кәсилмәз бир һәрәкәтдә вә инкишафдадыр. Шифаһи әдәбијјат халга даһа јахын олдуғундан о, китаб, мәтбуат дилини даими сурәтдә јениләшдирән бир мәнбәдир.

Азәрбајчан әдәби дили халг дилинә тә'сир едәрәк, онда јени ифадә нөвләри әмәлә кәтирмәклә бәрәбәр, һәм дә һеч бир вахт халг фикриндән, халгын сөз јарадычылығындан узатлашмајыб.

Азәрбајчан дилинин елми үслубу јалныз бәди дилиминин јардымы илә дејил, ејни заманда халгын чанлы нитгинини көмәклији илә дә әмәлә кәлмишдир.

Халг дилинин ән јүксәк зирвәси, халгын бәди (поетик) сөз јарадычылығы олан фолклордур. Фолклор әсәрләриндә халг дилинин бүллур кими саф вә зәнкин нүмунәләрини көрмәк мүмкүндүр.

Бөјүк јазычы Л. Н. Толстој: «Халг дили, әдәбијјаты зәнкинләшдирән ән көзәл поетик бир тәнзимчидир»—демишдир.

Азәрбајчан әдәби дили өз тарихи боју һәмин «поетик тәнзимчи» васитәдән истифадә етмишдир. Шифаһи дил та гәдмдән бәри кениш ахынла әдәби дилә дахил олмага башламышдыр. Оун зәнкинлик вә рәнкарәнклији, сафлығы вә садәлији, та гәдмдән әдәбијјата нүфуз етмәси бүтүн бәди әсәрләрдә өзүнү бариз шәкилдә көстөрмәкдәдир.

Беләиклә, халг әдәбијјаты Азәрбајчан әдәби дили үчүн бир мәнбә вә инкишафы үчүн әсас истинад нөгтәси олмушдур.

Азәрбајчан шәраитиндә јашајан бир сыра кичик халглар Азәрбајчан дилиндән истифадә едәрәк, республикамызын мәктәбләриндә тәрбијә вә тәһсил алып, һәмин дилин көмәклији илә марксизм-ленинизм идејаларыны мәнимсәјир вә социализм гурулушу илә јахындан таныш олурлар. Онлар бу дил васитәсилә һәгиги һәјаты дәрк едир, јени мәфһумлар, мәфкура вә системләри мәнимсәјирләр. Марксизм-ленинизм классикләринин әсәрләри илә, бөјүк рус халгынын вә Азәрбајчанын инчәсэнәти, мәдәнијјәти вә әдәбијјаты илә јахындан таныш олмаг ишиндә һәмин кичик халглар үчүн Азәрбајчан дилинин ролу вә әһәмијјәти бөјүкдүр.

Совет дилчилији бизә өјрәдир ки, инсанларда дүшүнчә, тәфәккүр артдыгча, онларын дилләри дә инкишаф едир. Дил бир јердә дајанмыр, донмуш һалда дејилдир. О, узун илләр боју давам едән инкишафын нәтичәсидир.

Мүасир дилимиз дә һәмин гануна әсасән кет-кедә лүгәтчә зәнкинләшир, јениләшир вә сүр'әтлә кенишләнир. Көһнә синифләрә мәхсус олан сөзләр, бир сыра мәнһәлли хасијјәт дашыјан кәлмәләр ортадан чыхыр. Чәмијјәт һаггында марксист елмин мәфһумуну ифадә едән сөзләр кениш шәкилдә ичтимаи истифадәјә верилир. Дилимиздә бир сыра јени сөзләр јаранмаға вә кениш шәкилдә јайылмаға башлајыр.

Сијаси тәшкилатын вә ичтимаи һәјатын јени формалары, јени мәишәт, дили күтләви сурәтдә јени сөз вә мәфһумларын јаранмасына доғру апарыр.

Мүасир әдәби дилимизлә халг диалектләри арасындакы гаршылыглы тә'сир, кәскин сурәтдә дәјишмәкдәдир. Социалист мәдәнијјәтиндә шәһәрлә кәнд арасындакы көклү фәрг арадан галдырылмышдыр. Шәһәрлә кәнд әһалисинин мәдәни инкишафы, дарчәрчивәли јерли диалектләрин сајча азалмасына сәбәб олмушдур.

Дил мәдәнијјәти—милләтин өмрү боју газандығы мүчәррәд идејаларын (мәсәлә, дөвләти, ичтимаи-сијаси, шәхси-әхлаги, бәди) форма вә ифадәләрин мүрәккәб бир системидир. О, бир мәнһәсүл вә бәһрә кими халга мәхсусдур, халгын малыдыр; бир гита, јарадычылыг аддымы кими исә бүтүн дүнјаја мәхсусдур.

Бу бахымдан Азәрбајчан дили милли мәдәнијјәтимизин бөјүк наилијјәти олмагла бәрәбәр, әһәмијјәти е'тибарилә дә башга дилләр арасында өзүнә мүәјјән вә көркәмли мөвгә тутмушдур.

Бүтүн бунлар биздән дилимизин көзәл ән'әнәләрини вә зәнкинликләрини мүнәфизә едиб сахламаға тәләб едир.

* * *

8-чи синифдә «Дил һаггында үмуми мә'лумат» бөлмәсинин мөвзуларыны изаһ етмәк мүәллимдән чидди нәзәри һазырлыг тәләб едир. һәмин бөлмәләр үзрә апарылачаг ишин әсас формаларына кәлинчә, бурада: мүнәзирә үсулундан, мүәллимин мүнәһибәси, шакирдләрин үмумиләшдирмәләри, дәрсликлә апарылачаг мүхтәлиф иш нөвләри, дил фактлары үзәриндә мүнәһидә вә онларын тәһлилиндән истифадә едилмәлидир.

Мүәллим «Дил һаггында үмуми мә'лумат» бөлмәси үзрә дәрси мүвәфғәијјәтлә апармаг үчүн, һәр шејдән әввәл, дилә ид мүхтәлиф китаблардан, методик вәсаитдән, журнал мәгаләләриндән истифадә етмәлидир.

Дил үнсийжэт васитэси кими

Дәрсдә проблем ситуасија жаратмаг мөгсәдилә мәшғәләни синфә үмүми суал вермәклә башламаг олар: Дил нәдир? Биз бу сөзүн мә'насыны нечә баша дүшүрүк?

Әлбәттә, шакирдләрнин чаваблары мүхтәлиф олачагдыр. Бурада ән мүнүм мәсәлә, мүсаһибә просесиндә дилин үнсийжәт васитәси олмасыны дәрк етдирмәкдир. Јалныз бундан сонра, В. И. Ленинни дилә вердији тә'риф шакирдләрә дејилмәлидир. Сонра бу ајдын вә дәгиг тә'рифи јаздырмагла бәрәбәр, онун дәрин мә'насыны шакирдләрә баша салмаг да лазымдыр. Бу мөгсәдлә мүәллим ашағыдакы план үзрә синфлә мүсаһибә апара биләр:

- 1) Үнсийжәт нә демәкдир?
- 2) Үнсийжәтин көмәкчи васитәләри?
- 3) Нә үчүн дил мүнүм үнсийжәт васитәсидир?

Үнсийжәт—фикир, һисс вә биллик мүбадиләсидир. Үнсийжәтдә олмаг—мүәјјән бир шәхслә әлагә сахламаг, фикир мүбадиләси етмәк демәкдир. Инсан чәмијјәтиндә мөгсәд вә шәраитдән, истифадә олунан васитәнин характериндән асылы олараг, чүрбәчүр васитәләрдән үнсийжәт силаһы кими истифадә олунур. Дил көмәкчи рол ојнајан бүтүн башга васитәләрдән фәргли олараг, инсан үнсийжәтинин һәр шеји гавраја билән, чох кениш эһатәли бир васитәсидир; онун көмәји илә истәнилән информасијаны (мә'луматы, хәбәри) билдирмәк мүмкүндүр.

В. И. Ленинни дилә вердији тә'рифин мә'насыны изаһ едиб ајдынлашдырдыгдан сонра мөвзунун башга мәсәләләринә кечмәк лазымдыр.

Дил вә тәфәккүр. Дилин инсан чәмијјәти һәјатында ролу.

Бурада, шакирдләр үчүн ән чәтини биринчи дил вә тәфәккүр мәсәләсидир. Мүәллим тәләсмәдән бу мөвзуну бүтүн дәрийлији вә мүрәккәблији илә ачыб изаһ етмәлидир. Бу дәрсдә ән мүнүм мәсәлә шакирдләрдә јалныз дил илә тәфәккүр арасында олан гаршылыгы әлагә һаггында дәгиг тәсәввүр јаратмагдыр. Бунун үчүн Ф. Енкелсин дил һаггында вахтилә

сөјләдији мәшһур фикирләрини илк мәнбәләрә әсасән, шакирдләрә изаһ етмәк мәсләһәтдир. Дилин инсан чәмијјәти һәјатында ролу һаггындакы мәсәлә, о гәдәр дә чәтин олмадыгындан, ону мүсаһибә јолу илә дә ачыб изаһ етмәк олар. Һәммин мүсаһибә нәтичәсиндә шакирдләр өјрәнирләр ки, дил инсанлара бир-бирини анламага көмәк едир, биркә эмәк фәалијјәтинә имкан јарадыр, газанылмыш тәчрүбә онда (дилдә) мөһкәмләнир вә нәсилдән-нәслә кечир ки, бу да өз нөвбәсиндә, инсан чәмијјәтинин инкишафы үчүн шәраит јарадыр.

Дәрсин ахырында дилин ики формада—шифаһи вә јазылы олараг мөвчүд олмасы (јашамасы) һаггында сон мүсаһибә апармаг, јахуд шакирдләрә евдә фикирләшмәк үчүн һәммин мөвзу үзрә суаллар вермәк олар, јахуд да онлара дил һаггында аталар сөзү вә мәсәлләр топлајыб јазмағы тапшырмаг олар (дил вар бал кәтирәр, дил вар бәла, кәндириң узуну, сөзүн гысасы јахшыдыр вә с. кими); мүәллимин рәһбәрлији илә бир нечә шакирд инсанлар арасындакы үнсийжәтин мүхтәлиф васитәләри һаггында данышмаг үчүн кичик чыхышлар һазырлаја биләр.

Ф. Енкелсин «Мејмунун инсана чеврилмәси просесиндә эмәјин ролу» әсәри үзрә тезисләр дүзәлтмәк

Мүәллим бу дәрсдә ики әсас мәсәләни һәлл едә биләр: 1) о, шакирдләрә тезис дүзәлтмәји өјрәдәр; 2) инсанын әмәләкәлмәси һаггында шакирдләрнин тәсәввүрләрини дәринләшдирәр. Тезис дүзәлтмәк ишинә башламагдан әввәл, ашағыдакы суаллары ајдынлашдырмаг лазымдыр:

- 1) Тезис нәдир?
- 2) Мәғаләнин тезисини тәртиб етмәк нә демәкдир?
- 3) Тезис мәғаләнин там мәтниндән нә илә фәргләнир?

Һәммин суаллар үзәриндә ишләркән рабитәли мәтн сечмәк лазымдыр ки, о, һәм шакирдләрнин диггәтини дилин әмәләкәлмәси проблеминә јөнәлдә билсин, һәм дә онлары (шакирдләри) мүрәккәб елми мәғаләләрин тезисләрини тәртиб етмәјә һазырламаг үчүн мүәллимә имкан версин.

Шакирдләр бу ишин нәтичәсиндә дәрк етмәлидирләр ки, тезис—мүәллифин тәсдиг вә сүбүт етдији кениш фикирләрин гыса шәкилдә гејд олунмуш әсас мүддәаларыдыр.

Бунлардан сонра Ф. Енкелсин әсәри үзрә тезис тәртиб етмәјә башламаг олар. Һәммин әсәрин («Мејмунун инсана чев-

рилмәси просесиндә әмәјин ролу», Азәрнәшр, 1970) тезисини чыхармаг о гәдәр дә асан иш дејил. Бурада јалныз әсас мүддәалары сечиб ајырмагла иш битмир, ејни заманда һәмәјин мүддәаларын бир-бири илә олан әлагәсини, онларын мәтнини, кәтирилән дәлилләрини, сүбутларын ардычыллығын да мүәјјән етмәји бачармаг лазымдыр.

Тезис дүзәлтмәк иши ашагыдакы гәјдада апарыла башла.

— Ф. Енкелсин јухарыда адыны чәкдијимиз әсәриндә кәтирилмиш ашагыдакы абзасы охујун (сәһ. 3, икинчи абзац). Оңун әсас фикрини тәјин един. Бурада чәми үч чүмлә бардыр. Мәтнин әсас фикрини бу чүмләләрин һансындә көрмәк олур?

«Бир чох јүз мин илләр бундан габаг, јерин инкишафында кеологларын үчүнчү дөвр адландырдыглары дөврүн һәр дүрүст мүәјјән единлә билмәјән бир заманында, тәхминән дөврүн ахырларына јахын, исти гуршағын һарасында исә чох еһтимал ки, инди һинд океанынын дибинә чөкмүш олар кениш бир гит'әдә—олдугча јүксәк инкишаф етмиш инсанбәнзәр мејмунлар чинси јашармыш. Дарвин бизә бу әчдадларымызын тәхмини тәсвирини вермишдир. Онларын бәдән башдан-ајага түклә өртүлү имиш, саггаллары вә шиш гулалары вар имиш, өзләри дә сүрү илә ағачларда јашајырмышлар».

— Биринчи чүмләни көздән кечирәк. Бу чүмләнин әсас фикрини мүәјјәнләшдирин. Әкәр ону гыса шәкилдә мәтндәк сөзләрлә ифадә етмиш олсаг, ашагыдакы кими формалашдырмаг олар. «Бир чох мин илләр бундан габаг, олдугча јүксәк инкишаф етмиш инсанбәнзәр мејмунлар чинси јашајырмыш».

Икинчи вә үчүнчү чүмләни охујуруг. Бунларын биринчи чүмләнин ирәли сүрдүјү әсас фикри илә нә кими әлагәси вардыр? Онлар биринчи чүмләјә нә әләвә едирләр? (Сонракы абзасын мәзмунуну билмәдән бу суала чаваб вермәк чәтиндир). Сонракы абзасы охујуруг: «Биринчи нөвбәдә јәгин ким өз һәјат шәраитини—ағача дырмашаркән әлләрин ајаглардан фәргли вәзифәләр ифа етмәсини тәләб едән һәјат шәраитинин тәсири алтында бу мејмунлар јердә кәзәркән әлләрин көмәјиндән истифадә етмәји јадырмамага вә кетдикчә даһа чох дәрәчәдә дик јеримәји өјрәнмәјә башламышлар. Бунула да мејмундан инсана кечмәк үчүн гәти бир аддым атылмышды» (Јенә орада, сәһ. 3—4).

— Икинчи абзасда мејмунларын һәјат тәрзи һаггында нә дејилер? (Онлар сүрү илә ағачларда јашајырмышлар). Һәмәјин абзасда верилмиш ики фикри бирләшдириб ја-

«Бир чох мин илләр бундан габаг, олдугча јүксәк инкишаф етмиш инсанбәнзәр мејмунлар чинси сүрү илә ағачларла јашајырмыш».

Бу гәјда илә китабчадакы башга абзасларын тәһлилинә апармаг мүмкүндүр.

Китабчанын 8-чи сәһифәсиндәки јухарыда ады чәкилмиш абзасын әсас мүддәаларыны ситат шәклиндә белә гејд етмәк олар:

«Әввәлчә әмәк, сонра исә онула бирликдә ајдын нитг ән башлыча амил олмуш вә бунларын тәсири алтында мејмунун бејни тәдричән инсан бејнинә чеврилмишдир».

Дәрс, синфә јохлама (контрол) суаллар вермәклә гуртармаг вә ја һәмәјин суаллары, мәтнин мәзмунуну евдә өјрәнә, нағыл етмәјә һазырланмаг үчүн дә вермәк олар:

1) Олдугча јүксәк инкишаф етмиш инсанбәнзәр мејмунлар нечә јашајырмышлар?

2) Онлар нә үчүн дик јеримәјә кечдиләр?

3) Инсанбәнзәр мејмунларын инкишафы үчүн дик јеримәјин нә әһәмийәти вардыр?

4) Нә үчүн формалашан инсанларда бир-биринә бир сөјләмәк тәләбаты мејдана кәлмишдир?

5) Һансы амилләрин тәсири алтында мејмунун бејни тәдричән инсан бејнинә чеврилмишдир?

Мүәллим шакирдләрә евдә Ф. Енкелсин «Мејмунун инсана чеврилмәси просесиндә әмәјин ролу» адлы китабчасыны охумагы вә һәмәјин әсәрин мәзмунуну вә әсас мүддәаларыны өјрәнәиб сөјләјә билмәји тапшырмалыдыр.

Дилин даима инкишафда олмасы

Бу мөвзу шакирдләр гаршысында дедуктив вә индуктив јолларла ачылыб изаһ олунмалыдыр.

Мүәллим дәрсин әввәлиндә синифлә мүсаһибә апарараг, түрк дилли халгларын гоһумлуғу һаггында шакирдләрдә олан тәсәввүрү дәринләшдирмәлидир. Бу мәгсәдлә синфә ашагыдакы гәјдада суал вә тапшырыглар вермәк олар.

1) Билдијиниз гоһум дилләрин адларыны сөјләјин. Онларын гоһумлуғуну һансы фактларла сүбут етмәк олар? (Көс-

тәрнн ки, онлар бир дилдән эмәлә кәлмишдир, дил дәјиш инкишаф едир).

2) Мүәллим һазырладығы чәдвәли тахтадан асараг, сәтәри һаггында шакирдләрин анлајышларыны дәринләшдирмәк вә мөвзу үзрә материалы бүтүнлүклә мөһкәмләндирмәк кәрмәк олур?

Сонра мүәллим Азәрбајчан, түркмән, өзбәк вә с. т.ү. дилли халгларын ишләтдикләри ејни вә охшар сөзләрдән кәшләтиши мисаллара шакирдләрин диггәтини чәлб едә билә.

Мәсәлән:

Азәрбајчанча	Өзбәкчә
Ана	ана
Ата	ата
Баба	баба
Күл	күл
Ат	ат
Хала	хала
Дәниз	дәнкиз
Һәва	һәва
Бәј	бај
Дағ	тағ

вә с.

Мүәллим һәмнн мөвзуја даир вердији синиф вә ев таҗырыгларыны изаһ етмәли вә бу јолла шакирдләрдә диллә дәјишмәси вә үмуми инкишафы һаггында тәсәввүр јаратмалы дыр.

Бундан сонра дилдә лүгәт тәркибинин дәјишмә характери нәзәрдән кечирилмәлидир. Синфә ашағыдакы суал вә таҗырыглар верилә биләр:

1) Вахтилә дилимиздә ишләнән: **кәндхуда, чавуш, һаким, за, буна бинаән, зүввар** вә с.бу кими сөзләр, инди нә үчүн јо олмушдур?

3) Дилимиздә нә заман вә нә үчүн **совхоз, колхоз, комонавт, зәрбәчи, бригадир** кими сөзләр јарадылмышдыр?

3) Ашағыдакы сөзләрин илкин вә јени мә'насыны сөјлә јин: **габагчыл, зәрбәчи, милјончу** вә с.

Шакирдләрә евдә ишләмәк үчүн белә бир тапшырыг верилә мәк олар: Совет дәврүндә дилимиздә эмәлә кәлмиш јени сөзләри кәстәрин. Јахуд, јер билдирән чографи адларын мәңгә шәјини өјрәниб јазын вә с.

12

Азәрбајчан әдәби дили вә диалектләр.

Бу мөвзудан мәгсәд—Азәрбајчан әдәби дили вә диалектләри һаггында шакирдләрин анлајышларыны дәринләшдирмәк вә мөвзу үзрә материалы бүтүнлүклә мөһкәмләндирмәк кәрмәк олур. Бурада, јени материалын изаһыны мүшаһидәдән, диалект хусусијјәтини өзүндә әкс етдирән мәтиләрин тәһлилиндән кәшләмаг мәсләһәтдир. Мүәллимин мүһазирә вә ја мүсаһитрәси ашағыдакы план үзрә гурула биләр:

1) Әдәби дилин тә'рифи. 2) Әдәби дилин нормалары. 3) Диалектләрин әдәби дилдән фәрги. 4) Вулгаризм (әдәби дилдә ишләнән кобуд сөз вә ифадәләр) вә жаргонизм (позут дил), онларын үмумхалг дилиндә јери. 5) Нитгимизин тәмизлији вә дүзлүјү уғрунда мүбаризә апармағын зәрурилији.

Шакирдләрин орфографик вә дурғу ишарәләри нормалары һаггында мүәјјән тәсәввүрләри вардыр. Бурада онлары: орфоепик, лексик, грамматик (морфоложи вә синтактик) вә стилистик (үслуб) нормалары илә таныш етмәк ләзымдыр.

Дил нормаларынын позулмасы нүмунәләрини шакирдләрин јазы ишләриндән ајырыб тәһлил етмәк мәгсәдә даһа үјүндур.

Дәрсн ашағыдакы суаллар үзрә, бүтүн бөлмәни (јә'ни «дил һаггында үмуми мә'лумат» бөлмәсини) тәкрар едиб билдирмәк олар.

1) Нә үчүн дил инсан чәмијјәтинин ән мүһүм үнсидир?

2) Бәшәр дили нечә эмәлә кәлмишдир?

3) Дилин дәјишмәсини мисалларла кәстәрин.

4) Бизим әдәби дилимиз диалектләрдән нә илә фәргләнәдир?

5) Дилимизин тәмизлији уғрунда мүбаризә апармаг нә үчүн вачиб вә зәруридир?

Бүтүн кечиләнләри евдә тәкрар едиб, мөһкәм өјрәнмәк үчүн шакирдләрә тапшырыг верилир.

Азәрбајчан әлифбасынын тарихи һаггында гыса мә'лумат.

1920-чи ил апрелин 28-дә Азәрбајчанда Совет һакимијәти е'лан олундуғу күндән республикамызда күллү мигдарда мәктәбләр ачылмаға, кәнч мүәллим кадрлары һазырламаг мәшинә башланды. Ејни заманда мәдәни-маариф сәһәләриндә кениш һүчүм, чанланма вә әзәмәтли бир ахын башлады.

13

Бу заман Азербайжан халгынын һәдсиз-һесабыз олуначаг мәсәләләри вар иди. Бунларын ичәрисиндә ән мү халгын жүксәлиши мәсәләси иди. Бу чәбһәдә дә әввәл рә чарпан мәсәлә әрәб әлифбасынын чәтинлији, онун жүксәлишимизә мане олмасы иди.

Әлифба сечмәк бәшәријјәт үчүн бүтүн тарих боју һәр ман дар чәрчивәли бир мәсәлә олмамышдыр. О, һәмишә ләт иши, халис сijasи вә мәдәни бир иш олмушдур.

Белә мүһүм вә дөвләт әһәмијјәти олан мәсәләни алараг, Азербайжанда Совет һакимијјәти гурулдугдан мәтбуат сәһифәләриндә әлифба вә дилимиз һаггында мәтбуат чәп олунмаға башланыр.

Бу заман көркәмли алим вә методист Фәрһад Ағаза һәмин мүзакирәләрә гошулараг, «Коммунист» гәзети сәһифәләриндә чох мәзмунлу мәгаләләри илә әрәб һәрфләрини Азербайжан дилинә ендирдији зәрбәләри кәстәрир; әлифбанын дәјишилмәсини лазым билир вә буну чох инандыры дәнилләрлә сүбут едир.

Бир аздан сонра, Сәмәд Ағамалы оғлунун да латын әлифбасы илә Азербайжан халгыны тезликлә савадландырмаг сусунда «Бакинскиј рабочиј» гәзетиндә мәгаләси чәп олу ду. Бу заман Н. Нәримановун тәшәббүсү илә 1921-чи илин кабр ајында чағрылмыш ичласда әлифба вә дил мәсәләси мәзакирә едилир. Натигләрин чоху әлифбанын дәјишдирилмәсини, бир нечәси исә ислаһ олунмасыны истәдикләриндән, бәрада ики чәрәјан әмәлә кәлир ки, биринчиләрә «латынчылар», јәни әрәб әлифбасынын әвзинә латын әлифбасыны бул етмәји лазым биләнләр; икинчиләрә исә «ислаһчылар», јәни әрәб әлифбасыны сахламагла бәзи ислаһат апаран ады верилди.

Латынчыларын комиссиясы чох фәал ишләјәрәк, латын әлифбасындан јарадычы шәкилдә истифадә етмәклә Азербайжан дилинин бәзи сәсләрини вермәк үчүн јени һәрфләр јаратдылар.

Беләликлә, латын әлифбасы Азербайжан дилинә тәтбә едилмәклә 33 һәрф илә бир дә апостроф әламәти гәбул олу ду.

1922-чи илин сентјабр ајындан Бақыда латын әлифбасы илә «Јени јол» гәзети нәшр олунмаға башлады. 1924-чү ил Азербайжан Мәркәзи Ичрайјә Комитәси јени әлифбанын дөләт әлифбасы вә мәчбури олмасы барәдә декрет верди. Бу

ман артыг савад курслары ачылмаға вә әһали савадсызлыгыны ләғв етмәјә башлады. Нәһајәт, Азербайжанын дөрдүнчү Советләр гурултајынын гәрары илә 1925—26-чы тәдрис илиндә бүтүн биринчи дәрәчәли мәктәпләрдә јени латын әлифбасы илә дәрәс кечилмәјә башланды.

Азербайжан ССР Халг Маариф Комиссарлығынын рәсми мәлүматына көрә 1926-чы илдә Азербайжан халгынын анчаг 10—12 фазиси савадлы иди.

1927-чи илдә Бақыда, јени Әлифба Комитәсинин пленуму чағырылды. 1927—28-чи дәрәс илинин әввәлиндән бир чох республикаларда артыг јени әлифбаја кечмәјә башладылар, вә В. И. Ленинин дедији кими, јени әлифба Шәргдә бөјүк мәдәни бир ингилаб олду.

Беләликлә, 1922-чи илдән тәдричән ишләтмәјә башладығымыз јени латын әлифбасы маариф вә мәдәнијјәтимизин мүәјјән мәрһәләсиндә олдугча мүсбәт рол ојнады. Лакин бу әлифба сүрәтлә зәнкинләшән Азербайжан дилинин инкишафы тәләбини өдәјә билмәди. Латынлашдырылмыш јазы системинин бир сыра нөгсанлары кет-кедә ортаја чыхмаға башлады.

Бу әлифбанын чәми 24 әсас график әламәти варды. Азербайжан дилиндә исә сәсләрин сајы бундан чох артыг олдуғу үчүн бу әлифба дилимизин хүсусијјәтләринә артыг ујғун кәлмәди. Бу һал исә әлифба вә јазынын өјрәнилмәсини мүәјјән дәрәчәдә чәтинләшдирирди.

Бу заманлар Азербайжанын игтисади вә сijasи һәјатында баш верән һадисәләр әдәби вә данышыг дилимиздә бөјүк дәјишикликләрә сәбәб олду. Әдәби дилимиз вә данышығымыз бир-биринә, көзә чарпачаг дәрәчәдә, јахынлашмаға башлады. Бу вәзијјәт исә әлифбанын дәјишдирилмәсини гәтијјәтлә тәләб етди.

Азербайжан мәктәпләриндә рус дилинин өјрәдилмәси вә гејри-Азербайжан мәктәпләриндә Азербайжан дилинин тәдриси кәстәрди ки, латынлашдырылмыш әлифба тәдрис ишиндә дә хејли чәтинлик төрәдир.

Латынлашдырылмыш әлифба ејни заманда полеграфјанын да ишини хејли чәтинләшдирирди. Бунларын һамысы латынлашдырылмыш әлифбанын анчаг техника чәһәтчә јахынлашдырылмасыны дејил, онун көклү сурәтдә јенидән гурулмасыны тәләб едирди.

Она көрә гаршыда даһа мүкәммәл бир графика әсасында әлифба јаратмаг мәсәләси дурурду. Гаршыда Азербайжан дилинин бүтүн тәләбләрини өдәјән вә онун жүксәлишинә көмәк

вә истигамәт верән бир әлифба јаратмағ мәсәләси гојулмушду. Бу да анчағ рус графикасы әсасында јарадылачағ әлифба васитәси илә ола биләрди.

Рус графикасы әсасында јарадылмыш Азәрбајчан әлифбасына кечмәјимиз дилимизин даһа артығ инкишаф вә тәрәғгисини һајатда сүбут етди. Халғымыз бу әлифбаны гәбул етмәклә ССРИ халғлары вә хүсусән бөјүк рус халғы илә даһа сых јахынлашды.

Азәрбајчан халғы рус әлифбасы графикасына кечмәклә елм, техника вә инчәсәнәтин түкәнмәз хәзинәсинә јијәләнмәсүчүн даһа бөјүк имканлар әлдә етди.

ГРАММАТИК ГАЈДАЛАРЫ ШАКИРДЛӘРИН МӘНИМСӘМӘЛӘРИ ҮЧҮН ӘЈЛӘНЧӘЛИ ДИЛ МАТЕРИАЛЛАРЫ ВӘ ОНЛАРДАН ИСТИФАДӘ

Сәјјад ӘҺМӘДОВ
педагожи елмләр намизәди

Шакирдләрин нитгини вә зейни дүшүнмә габилитәтләрини инкишаф етдирмәк үчүн әјләнчәли дил материалларын-дан истифадәнин бөјүк әһәмијјәти вардыр. Чүнки әјләнчәли грамматика васитәсилә шакирдләр һәм кечдикләри грамматик гајда-ганунлары тәкрарлајыр, һәм дә онлары шуурлу сурәтдә мәнимсәјирләр. Бундан башга, әјләнчәли дил материаллары үзәриндә апарылан иш, шакирдләри коллективчилик, чевиклик, һазырчаваблығ, сүр'әтлилик, диггәтлилик рунда тәрбијә едир. Лакин мүшаһидәләр көстәрир ки, бәзи мүәллимләр садәчә оларағ грамматик тәриф вә гајдалары әзбәрләтмәклә ишләрини битмиш һесаб едирләр. Грамматика дәрсләринин бу шәкилдә тәдриси, шүбһәсиз, чансыхычылығ вә јоручулуг әмәлә кәтирир.

Мөвчуд програмда әјләнчәли грамматика үчүн ајрыча саат нәзәрдә тутулмур. Лакин мүәллим мөвзунун характериндән асылы оларағ, јери кәлдикчә әјләнчәли дил материалларын-дан истифадә етмәлидир. Ишин бу чүр тәшкили шакирдә чәтинлик чәкмәдән мүһакимә јүрүтмәк, мүгајисә етмәк, бәзи үмумиләшдирмәләр апармағ вә лазыми нәтичә чыхармағ үчүн имканлар јарадыр.

Әјләнчәли грамматиканын маһијјәтини һанламағ үчүн тәкчә тәләбләри билмәк кифајәт дејил, бурада һәм дә тәләбләри доғуран сәбәбләри изаһ етмәк лазымдыр. Белә олдугда шакирд гаршылашдығы һәр һансы грамматик категоријаны тәһлил-тәркибдән кечирир, охшар гајдалары мүгајисә илә фәргләндирир вә үмумиләшдирмәләр апарыр. Мәсәлән: «Ким чәлддир» адлы ојунда (чалышмада) шакирд 5 дәғигә

2. Сифариш 120

17

эрзіндә 10-а гэдәр фе'ли сифәт жазыб онлары фе'лдән дүзәлә сифәтләрден фәргләндримәји бачарыrsa, демәли, онда анлама даһа дәриннә нүфуз етмишдир.

Әйләнчәли грамматиканын мезмунлу, сәмәрәли вә марагылы кечмәси үчүн мүүллимин нәзарәти әсас шәртдир. Она көрә дә мүүллим илк күндән аҗры-аҗры шакирдләрин фәрдә хүсусијәтләрини өјрәнмәли, синфи группара (командаја) бөлмәли вә чалышманын дүзкүн ичрасына диггәт етмәлидир.

Әйләнчәли грамматиканын үмуми системинә көрә ону тәхминән үч типә аҗырмаг олар:

1. Әйләнчәли грамматик чалышмалар.
2. Грамматик ојунлар.
3. Грамматик-мүтәһәррик ојунлар.

Әйләнчәли грамматик чалышмалар

Бу нев чалышмалар ән чох тә'лимлә бағлыдыр. Мәһбуна көрә дә мүүллим мөвзуја мараг јаратмаг мәгсәдилә програм материалларыны планлашдыраркән, дәрсликдәки чалышмаларын әвәзинә мөвзуја мұвафиг марагылы әйләнчәли грамматик чалышмалары күндәлијә дахил едә биләр. Програм материаллары планлашдырыларкән әйләнчәли грамматик чалышмалар грамматиканын аҗры-аҗры бәһсләри илә биләваситә әлагәләндримәлидир. Мәсәлән, фонетикаја даир әйләнчәли фонетик, морфолокија үзрә әйләнчәли морфоложи сөзүн мә'на группары илә бағлы әйләнчәли лексик, синтаксис бәһси үзрә әйләнчәли синтактик чалышмалар вә с.

Һәр бир бәһс үзрә бир нечә конкрет чалышма нүмунәси веририк:

Әйләнчәли фонетик чалышмалар: «Һәрф сөзүн лексик вә грамматик мә'насыны дәјишир» адлы бу чалышмада шакирдләр елә сөзләр тапыб јазмалыдырлар ки, һәмйн сөзләрин сайты вә ја самитләриндән бирини дәјишдикдә онларын лексик вә грамматик мә'налары дәјишсин. Нүмунә: дәрд-дәрд, шир-бир, баш-беш, дары-сары, көл-көј, тоз-тез, кеч-кеч, киши-кими, фәрә-һәрә, бәс-сәс...

Башга бир мисал: Јазы тахтаcына «торба», «Елман», «шәкил» сөзләри жазылыр. Тапылан сөзләрин сайты вә һечалары лөвһәдә жазылмыш сөзләрин сайтләринин вә ја һечаларынын ејни олмалыдыр.

Нүмунә: тор-ба, зор-ба, шор-ба, јор-га, јор-ған, ко-ха, то-ха...

Әйләнчәли морфоложи чалышмалар: 1) «Јени сөз» адланан чалышмада мүүллим лөвһәдән мұвафиг схеми асыр. Шакирдләр сол тәрәфдәки сөзләрден сағ тәрәфдәки ханаларын сайына ујғун кәлән јени сөз тапыб јазмалыдырлар.

Тапылан сөзләр ашағыдакы мә'налары билдирмәлидирләр:

а) јабаны битки ады, б) јазы лөвазиматы, в) һејван ады, г) инсан ады.

2) «Тире әвәзинә һәрф» адланан чалышмада солда сифәт, сағда исә исим верилир. Һәр ики нитг һиссәсинин јалныз баш вә сон һәрфләри көстәрилир. Шакирдләр тирени һәрфләрлә әвәз едир вә сифәтин нечә дүзәлдијини сөјләјирләр.

Нүмунә: а——н д——н
к——н а——т, г— л д ә,
в——р, ш——р, г——ч, һ——ә
и——ы, ш——д

Сөзләр: азғын дүшән, кәсичи аләт, габагчыл дәстә, вәтән-пәрвәр шаир, горхунч һадисә, интизамлы шакирд.

3) «Дүшүн, сөјлә» адлы чалышмада тәләб едилир ки, бостан-тәрәвәз биткиләринә аид тапмача тапыб сөјләјин вә орадакы сифәтләри гурулушча тәһлил един.

Нүмунә: Јашыл бағым вар,

Ал отағым вар.

Боз палтарымда

көј золағым вар. (гарпыз)

Сары-сары сандыглар,

Ичи долу фындыглар. (балгабар).

Әйләнчәли лексик чалышмалар: а) Јазы тахтаcына сөзләр јазылыр вә һәмйн сөзләрин синонимләрини тапмаг тапшырылыр. Синоним сөзләр елә сечилмәлидир ки, онларын баш һәрфләрини јухарыдан ашағыја доғру бирләшдримәклә исимдән дүзәлән сифәт алынсын.

Нүмунә: чаван—кәнч

көнүл—үрәк

дүңја—чаһан

нифрәт—лә'нәт

сифәт—үз (күчлү.)

б) Ашағыдакы сөзләрин антонимини дүзкүн мөзјјән етсәниз о заман антоним сөзләрин баш һәрфләрини бирләшдир-

мәклә чоһалтма дәрәчәли сифәт јаранаһагдыр.

долу— бош
һыз—оғлан
мәһһул—мә'лум
јумшаг—бәрк
јатмыш—ојаг
күчлү—зәиф

(бомбоз) вә с.
Грамматик ојунлар

Бу типли чалышмалар мәзмун вә гурулушуна көрә ики јә рә бөлүнүр: әјләнчәли грамматик ојунлар, грамматик һекајә ләр.

Әјләнчәли грамматик ојунлар принципинә көрә өјрәдичи вә јохлајычы характер дашыјыр. Әјрәдичи грамматик ојунлар фронтал шәкилдә кечирилдији һалда, јохлајычы характерли ојунлар групп вә фәрди шәкилдә апарылыр. Фикримиз әһасландырмаг үчүн һүмунә көстәрәк:

Ким чоһ билир?

Бу ојун шакирдләри даһа чоһ марағландырыр. Чүнки б ојунда шакирдләрин тәкчә грамматик биликләри дејил, әјлә заманда онларын лүғәт еһтијаты да зәнкинләшир.

Ојун белә апарылыр: Мүәллим лөвһәдән пәләнк, шир фил, түлкү шәкилләрини асыр. Шакирдләр һәмин һејванлар хас олан әләмәтләри тапыб јазырлар.

Нүмунә: Пәләнк (рәнкбәрәнк, гара, сарымтыл, золағлы боз, күчлү, чевик, јыртычы...). Ким даһа чоһ әләмәт тапыс галиб сајылыр.

Башга бир мисал: Мүәллим јазы тахтасына «Чолағ» сәзүнү јазыр, шакирдләр ону зәриф сөзлә әвәз етмәк үчүн синонимләрини тапырлар: чолағ—шикәст—зәлил—әлил—хәтә... Бу типдә олан чалышмалар шакирдләрдә һәм лексис вәрдишләри мөһкәмләндирир, һәм дә онларда әхлағи тәрбиә ашылајыр.

Грамматик-мүтәһәррик ојунлар

Әјләнчәли грамматик ојунларда шакирдләрин мәнтиқ тәфәккүрү билаваситә әһас рол ојнајырса, грамматик-мүтәһәррик ојунда тәфәккүрлә јанашы, шакирдләрин һисс үзвләри һәғәлијәтдә олур. Демәли, ојунун ичрасында әгли вәзифәләрә јанашы, тәбии һәрәкәтләр дә иштирак едир.

Әјләнчәли грамматиканын ајры-ајры нөвләриндән синифдә истифадә едилдији һалда, бу ојун әһасән синифдәнхәрич мәшғәләләр үчүн характерикдир. Бир нечә һүмунә көстәрәк:

а) Апарычы үрәјиндә һәр һансы бир сөз тутур. Соһра о, ушағларә мүраһиәт едир:

— Дүшүнүн вә тапын, мән үрәјимдә һансы сөзү тутмушам ки, о сөзүн илк һәрфини дәјишсәк нәрд, саитини дәјишсәк дөрд, ахырынчы һәрфини дәјишсәк дәрә алынаһагдыр. Чаваб: дөрд.

б) Мүәллим лөвһәдән ашағыдакы ики квадраты асыр. Шакирдләр квадратын ханаларына елә рәғәмләр јазмалыдырлар ки, квадраты үфғи вә шағули хәтт бојунча охуругда ијирми бир сајыны вермәлидир.

Рәғәмләр: 11, 4, 6; 9, 8, 4;
2, 7, 12; 2, 7, 12;
8, 10, 3; 10, 6, 5;

в) Ојун «Ким чоһ тапар» адланыр. Мүәллим лөвһәјә шағули истиғамәтдә рајонлардан биринин адыны јазыр. Шакирдләр һәмин сөзүн икинчи, үчүнчү, дөрдүнчү вә сонунчу һәрфләри илә башланан рајон адларыны алт-алта јазмалы вә үфғи истиғамәтдә һәр бир һәрфлә башланан һејван, чај, мејвә адлары јазмалыдыр.

Ишин ичрасы үчүн 8—10 дәгигә вахт верилир. Ким чоһ сөз тапыса, рәғбәтләндирилир.

Нүмунә: з—Зәрдаб

ә—Әли Бајрамлы
н—Нефтчала
к—Көјчај
и—Имишли
л—Ләнкәран
а—Ағчабәди
н—Нахчыван

Сөзләр: зүрафә, зебр, зоғал; әждаһа, әрик, әзкил, әнчир; Нил, Нева; килас, көјәм; ит, инәк, Иртыш, иннаб; Лена, лимон; ајы, ат, Амур, Араз, алма, армуд, алча...

Әјләнчәли грамматиканын апарылмасы јоллары

Планлы дәрслә јанашы, шакирдләрин газандығлары биликләрин вәрдиш һалына салынмасында, ајры-ајры аңлајышларын формалашдырылмасында әләвә мәшғәләләрин мү-

нүм эһәмийјәти вардыр. Белә мәшгәләләрдә шакирд һәм јени материалы өјрәнир, һәм дә кечилмиш материалы јада салыб тәкрарлајыр.

Әјләнчәли грамматиканын тәшкили вә апарылмасы үчүн ашағыдакы гәјдалара әмәл едилмәлидир:

1. Әјләнчәли грамматиканын апарылмасында мүәјјән систем кәзләнилмәлидир. Јә'ни програм әсасында планлашдырылан мөвзу илә әјләнчәли грамматика гаршылыгы эләгәдә апарылмалыдыр. Чүнки шакирдләр систематик шәкилдә грамматик вәрдишләрә әјләнчәли грамматиканын көмәји илә јијәләннрләр.

2. Әјләнчәли грамматиканын апарылмасы үчүн мүәјјән үсул сечилмәлидир. Грамматик-мүтәһәррик ојунлардан дилчилик дәрнәјиндә, диллә әлагәдар олимпиада вә экскурсияларда, һәмчинин дил мүсамирәләриндә истифадә едилдији һалда, әјләнчәли чалышмалар ән чох планлы дәрсләрдә апарылыр.

3. Әјләнчәли грамматиканын апарылмасында мүсаһибәнин дүзкүн вә планлы тәшкили суалларын гојулушу илә бағлыдыр. Бу чәһәтә көрә әјләнчәли чалышмалар үч формада кечилир: груп шәклиндә, күтләви (фронтал) вә фәрди. Груп шәклиндә апарылан чалышмалар үчүн паралел синифләрдән ејни сәвијјәли шакирдләр сечилир. Күтләви (фронтал) групплар үчүн исә шакирдләр мүхтәлиф синифләрдән сечилир. Фәрди әјләнчәли чалышмалар јалныз бир синиф даирәсиндә ајры-ајры шакирдләрнин билик сәвијјәсинә мүвафиг олараг апарылыр вә мүсаһибәдә шакирдин билији ашкар едилир.

4. Әјләнчәли грамматиканын планлашдырымасы ән ваҗиб мәсәләдир. Плана ашағыдакылар дахил едилмәлидир:

1. Әјләнчәли грамматиканын мәгсәд вә тәләби.

2. Чалышма үзәриндә иш:

а) Мөвзунун сечилмәси, б) чалышманын ичрасы, в) чалышманын изаһы, г) шакирдләрнин рәғбәтләндирилмәси, јахуд гијмәтләндирилмәси.

3. Шакирдләрнин ичра етдикләри ишләрә кәстәриш...

Әјләнчәли грамматиканын синифдәнхариҗ формалары даһа мүхтәлифдир. Онлардан: лингвистик дәрнәкләр, ахшам мүсамирәләри, сәһәрчикләр, олимпиада, «Дили севин» башлығы алтында чыхан шакирд гәзет вә викториналары вә с. кәстәрмәк олар.

Сәһәрчикләр сырф нитг инкишафына хидмәт едир. Она көрә дә сәһәрчикләрнин тематикасына «Лексик ојунлар», «Тәләффүзү илә јазылышы фәргләнән сөзләр», «Дүз дејирикми?», «Сәнини сәһвин нәдир?» башлығы алтында верилән ојунлар силсиләси дахилдир. Тутаг ки, шакирдләр исим һагғында үмуми мә'луматы өјрәнибләр. Апарычы шакирдләрлә «Көһнәлмиш сөз» ојунуну апарыр. Шакирдләр ојунун тәләбинә көрә дилимиздә ишләнмәјән көһнәлмиш исимләри (котан, чуха, хыш, кирвәнкә вә с.) садаламалыдырлар.

Бә'зән бу ојун даһа да конкрет әшјалар әсасында апарылыр.

Шакирдләр бир нечә група бөлүнүр. Мәсәлән, груп А—ләгәб, мәнсәб, титул билдирән тарихи адлары тапыб дејир: шаһ, султан, бәј, хан, аға, вәзир, вәкил, коха вә с. Груп Б—өлчү вә чәки адларыны сөјләјир: аршын, верст, пуд, кирвәнкә, мисгал вә с. Груп В—кечмишдәки мәктәб адларыны дејир: моллахана, мәдрәсә, семинарија, кимназија (орта тәһсил мәктәби), пансионат вә с. Груп Г—мәтнә чаваб верир. мүәллим (апарычы) габагчадан ичәрисиндә архаиг сөзләр олан мәтн һазырлајыр вә охујур. Шакирдләр архаиг сөзләри тапыр вә һансы мә'нада ишләндијини изаһ едирләр. Невбәти сәһәрчикләрдән бирини неолокизмләрә һәср етмәк олар.

Шакирдләрнин билијинин гијмәтләндирилмәси јоллары

Әјләнчәли грамматика билаваситә тә'лимнин сәмәрәли кедишинә көмәк кәстәрдији үчүн онун ичрасы заманы шакирдләрнин билијини гијмәтләндирмәк олар. Лакин бу гијмәт синиф журналына јох, мүәллимнин һазырладығы әләвә «Әјләнчәли грамматика журналы»на јазылыр.

ШАКИРДЛЭРИН РАБИТЭЛИ НИТГИНИН ТЕХНИКИ ВАСИТЭЛЭРЛЭ ИНКИШАФ ЕТДИРИЛМƏСИ ЮЛЛАРЫ

Тəлжар ЧƏФƏРОВ

В. И. Ленин адына АПИ-нин техники васитэлэр
лабораториясынын мүдир

Азэрбајчан дили вэ эдэбијјат дэрслэринин гаршысында дуран башлыча вэзифэлэрдэн бири дэ шакирдлэрдэ чүмлә гурмаг вэрдишлэри јаратмаг вэ онларын рабитэли нитгин инкишаф етдирмэкдир. Јени програмда бу мәсэлэјэ хүсус диггэт верилмишдир:

«Унутмаг олмаз ки, Азэрбајчан дили вэ эдэбијјат дэрслэриндэ шакирдлэрин рабитэли нитгинин инкишаф етдирмэси вэһид бир просесдир. Она көрэ дэ һәммин саһэдэ апармаг лачаг ишлэрин програмы һэр ики фəһн үчүн үмуми шəкилдэ тэртиб олуимушдур»¹.

Програмда мәсэлəнин белə гојулушу Азэрбајчан дилин эдэбијјатла əлагэлəндирмэјэ кениш имкан верир. Бунда башга, шакирдлэрин чүмлә гурмаг вэрдишлэри вэ ја рабитэли нитгэ јијэлəнмэлэри һәммин фəһнлэрин əлагəsi нəтичəсиндэ даһа тэ'сирли олур. Азэрбајчан дилинин эдэбијјатла вэ эдэбијјатын Азэрбајчан дили илэ əлагэли өјрəдилмэси шакирдлэрин көзəl, рəван данышыб јазмаг вэрдишлэринин иштигамəтлəндирилмэсинə чох көмэк едир. Буна көрэ дэ дил вэ эдэбијјат мүəллимлэри бүтүн имканлардан: верилмиш сөзлэрə аид чүмлэлэр тэртиб етмэк, шəкиллэр үзрə ишшала апармаг, техники васитэлэрлэ шəкиллэрин экранлашдырмасы вэ с. кениш истифадэ етмэлидирлэр.

Техники васитэлэрлэ шакирдлэрин рабитэли нитгинин инкишафы методик эдэбијјатда јени вэ актуал проблем олдурунда онун үзэриндэ бир гэдэр кениш дајанмагы лазым би

¹ «Азэрбајчан дили вэ эдэбијјат програмы», Бақы, 1971, сəһ. 1

лирик. Тə'лим просесиндэ тэтбиг едилэн техники васитэлэрин ашагыдакы нөвлэри вардыр:

1. Акустик техники васитэлэр.
2. Визуал техники васитэлэр
3. Акустик-визуал техники васитэлэр.

Акустик техники васитэлэрэ гулагла ешидилмэси мүмкүн олан васитэлэр дахилдир. Буна мэркəзи радионун мэк-тəблилэрэ һэср етдији верилишлэр, мэктəб радио говшагы, магнитофон вэ вал јазылары дахилдир. Визуал техники васитэлэрэ исэ јалныз көзлэ көрүнмэси мүмкүн олан васитэлэр («ЛЕТИ», «ЛУЧ-2», «Гаризонт», «Епидиаскоп» вэ с) дахилдир. Буилары сəссиз васитэлэр дэ адландырмаг олар.

Акустик-визуал (синхрон вэ асинхрон) техники васитэлэрэ көзлэ көрүнэн, гулагла ешидилэн васитэлэр (телевизор, «Украина», «КПШ-4» кино-апаратлары) дахилдир.

Рабитэли нитгин инкишаф етдирилмэсиндэ јухарыда адлары чəкилэн техники васитэлэр бөјүк əһəмијјэтə маликдир.

Техники васитэлэрин тə'лим просесиндэ тэтбиги ашагыдакы вэрдишлэрин ашыланмасына мүсбэт тэ'сир кестэрир: а) шакирдлэрин чүмлә гурмаг вэрдишлэринин инкишаф етдирир; б) онларын јазыда бурахдыглары нөгсанлары ислаһ едир; в) рабитэли нитг вэрдишлэринин мөһкəмлəндирилмэси вэ јазынын кејфијјэтчэ јахшылашдырылмасына көмэк едир; г) лүгəт еһтијјатыны зəнкинлэшдирир, ғ) нитгин үслуби чəтлəтдэн инкишафына тэ'сир кестэрир вэ с.

Республикамызда шакирдлэрин рабитэли нитгини техники васитэлэрлэ инкишаф етдирэн дил-эдэбијјат мүəллимлэриниз чохдур. Белэлэринə мисал олараг Н. Оручəлијев (Нахчыван шəһəri), Н. Əлијев (Агдам), Д. Бахшыјев (Масаллы), Ə. Шəфијев (Губа шəһəri), А. Ибраһимов (Бақы) вэ башгаларыны кестəрмэк олар. Һәммин мүəллимлэр тə'лим просесиндэ техники васитэлэрин јухарыда гејд едилэн нөвлэриндэн истифадэ етмэклэ, шакирдлэрдэ рабитэли нитгин инкишафына пайл олурлар.

Агдам рајонундакы Көјтəпə кəнд орта мэктəбинин дил-эдэбијјат мүəллими Н. Əлијевин иш тэчрүбəsi тəгдирəлэјидир. Оун тэшəббүскарлыгы вэ јахындан көмəји илэ мэктəбдэ техники васитэлэр кабинети јарадылмышдыр. Кабинетдэ 1000 метрдэн чох лент (сəс) јазысы һазырланмыш, тəдрислэ əлагэдэр 20-јə јахын граммафон валы элдэ едилмишдир. Тə'лим просесиндэ лент (сəс) јазыларындан истифадэ илэ шакирд-

ләрә имла вә ифадә җазыларын сирләри ашыланыр. Бу да шакирдләрнин рабитәли нитгинини техники васитәләрлә инкишардырыуыны тәмин едир.

Н. Әлиевнин елә бир имла вә ифадә дәрси олмаз ки, магнитотелефондан истифадә етмәсин. Онун IV «а» синфиндә «Разлив көлү җахынлығында» мөвзусунда магнитофонла апардыгы ифадә җазы бу чәһәтдән әһәмијјәтлидир.

Мәтн мұәллимин ифасында магнитофонда сәсләндириди. Шакирдләр мәтнин мәзмунуну диггәтлә динләдикдән сонра ики шакирддин нәгли магнитофона җазылды. Нәр ики шакирддин нәгли синиф тәрәфиндән динләнилдикдән сонра бер үмуми план тәртиб едилди.

1. Разлив көлүнүн җерләшдији җер.
2. В. И. Ленинин Разливә кәлмәси.
3. В. И. Ленинин чох севдији җер.
4. С. Орчоникидзенин В. И. Ленинин көрүшүнә кәлмәси.
5. В. И. Ленинин Финландијаја кетмәси.
6. Разлив көлү җанында көзәл абидә.

Шакирдләр бу план әсасында «Разлив көлү җахынлығында» адлы ифадәни мәзмунлу вә сәлигәли җаздылар.

Магнитофонла апарылан һәмин җазы ишиндә Нурәддин мұәллимин әсас мәгсәди шакирдләрнин рабитәли нитгини грамматик тәриф вә җајдаларын җазы илә әлагәләндирилмәсинә хүсуси фикир вермәјә нәзарәт етмәк иди.

Бакынын Шаумјан рајонундакы 201 нөмрәли орта мәктәбин дил-әдәбијјат мұәллими М. Әһмәдзәдә VII «б» синфиндә шакирдләрнин рабитәли нитгини техники васитәләрлә зәңгәләндирилди. «Епидиаскопла Бакынын көрүшүнә» мөвзусунда инша җазы верди. Бу мәгсәдлә әввәлчә мұәллим шифаһи мұсаһибә апарды. Сонра епидиаскопла Бакынын көрүшүнү әкс етдирән фото-шәкилләр нұмајиш етдирилди. Фото шәкилләрнин нұмајиши заманы мұәллим гыс изаһатлар вермәклә шакирдләрнин диггәтли олмаларыны тәләп едирди. Бу чәһәти јохламаг мәгсәдилә Мәријјәт мұәллим бәлә бир мұсаһибә апарды:

М.—Биринчи шәкилдә һара тәсвир едилмишдир?

Ш.—Биринчи шәкилдә Бакынын Дағусту паркы, С. Кировун әзәмәтли һәјкәли вә орадан да шәһәрнин үмуми көрүнүшү тәсвир едилмишдир.

М.—Бәс икинчи шәкилдә нәји көрдүнүз?

Ш.— Икинчи шәкилдә гәдим тарихи өзүндә јашадан Гыз галасы»ны көрдүк.

М.—Галан шәкилләрдә һансы тарихи җерләри, бөјүк шәхсәтләрнин адларыны дашыјан абидәләри көрдүнүз?

Ш.—Галан шәкилләрдә даһи В. И. Ленинин адыны дашыјан музеји, мәдәнијјәт сарајыны, өлмәз 26 Бакы комиссарынын, Н. Нәримановун, С. Вурғунун, азад Азәрбајҗан гәһәти вә башгаларынын абидәләрини көрдүк. Бунлардан «Тәһрирәт еви», «Азәрбајҗан ССР ЕА-нын бинасы» вә с. таблолара да бахдыг.

Бәлә гыса мұсаһибәдән сонра мұәллим «Бакынын көрүнүшү» һаггында јығчам шәкилдә шакирдләрә ашағыдакы изаһаты верди: «Бакы шәһәри Азәрбајҗан ССР-нин пајтахты, милјонларла совет адамынын доғма дијарыдыр. Бу шәһәри сәјр етмиш нәр бир шәхс гәдим үслубда тикилмиш биналары, јарашыглы күчәләри көрдүкчә, сәһрли бир аләмә дүшмүш олар. Һәмин тикинтиләр күндән-күнә көзәлләшән Бакынын кәләчәјини бизә хәбәр верир».

Бу гыса изаһатдан сонра мұәллим шакирдләрә үмуми план тәртиб етдирди. Планда Бакынын көрүнүшүнү әкс етдирән шәкилләр әсас көтүрүлдү.

Үмумијјәтлә, җазы ишләринин бәлә апарылмасы мұәллим әмәјини јүнкүлләшдирмәклә шакирдләрнин техники бачарыны даһа да инкишаф етдирди.

Бакыны көрмәјән, онун һаггында јалныз үмуми тәсәввүрә малик олан шакирдләр бәлә җазылар васитәсилә хәјалән тајтахтла таныш олу, онларда Бакыны көрмәк, онун күчәләриндә долашмаг арзусу ојаныр.

Педагожи технолокијанын мұасир инкишафы шакирдләрнин рабитәли нитгинә ашағыдакы тәләбләрнин верилмәсини зәңгәләндирилди:

1. Техники васитәләрлә ашыланан нитгин формасы илә мәзмуну арасында вәһдәт көзләнилмәлидир. Буна наил олмаг үчүн шакирдләрә верилән билијин сәвијјәчә ујғун олмасы вә техники вәсаитин гурулушча сәдәлији әсас көтүрүлмәлидир. Мәсәлән, ашағы синифләрдә (II—III) диафилмләрнин нұмајиши үзәриндә иш апармаг даһа фајдалыдыр.

2. Техники васитәләрлә ашыланан нитг мәзмунча долғун олмалыдыр. Елә зәнкин вәсаитләр сечмәк, үзәриндә иш апармаг лазымдыр ки, шакирд дилин лүғәт тәркибиндән мәһарәт-

лө истифада едэрәк өз нитгини инкишаф етдирсин. Буну кәдәрә алараг, шакирдин гәләмә алдыгы материалы шүүрә мәнимсәмәјә алышдырмаг лазымдыр.

3. Шакирдин магнитофонда ешитдијини, визуал, апарларла экранда нүмајишини изләдији, сонра да гәләмә алдыгы фикирләрдә мәнтиги ардычыллыг көзләнилмәлидир.

Бир-бириндән тәчрид олунмуш чүмләләр васитәсилә тәтвб олунан јазыларда мәнтиги ардычыллыг да позулур. Бүгүн заман шакирдләрә динләдикләрини гәләм алмаг, экран кердүкләрини рабитәли шәкилдә јазыја көчүрмәк вәрдиши ашыланмалыдыр.

4. Техники васитәләрлә нүмајиш етдирилән диафилмләри, диопозитивләр, фотокарточкалар вә с. шакирдләрә тәрбијә тәсир кәстәрмәлидир. Шакирдләр нүмајиш етдирилән һәм вәсаитләр вә лентләрлә һадисәләрин кедишини көрүр; ону һаггында сөјләнилән фикирләри ешитмәклә аиләдә, мәктәбдә вә башга ичтиман јерләрдә даврааныш гајдаларына әмәл етмәји өјрәннрләр.

Бүтүн бу дидактик тәләбләрин көзләнилмәсиндә акустик-визуал техники васитәләрин ролу бөјүкдүр. Тәлим просесиндә акустик-визуал васитәләрдән истифадәни зәрури сајан Нәхчеван сими рајонундакы 54 нөмрәли орта мәктәбин дил-әдәбијя мұәллими Ариф Ибраһимовун бу саһәдә апардыгы иш фајдаландыдыр.

А. Ибраһимов дәрсләриндә акустик-визуал васитәләрдән кениш истифадә едир. Оун Х синифдә «С. Вурғун Азәрбајҗанын халг шаиридир» мөвзусунда апардыгы инша јазы бәһәтлән чох әһәмијјәтлидир.

«С. Вурғунун һәјат вә јарадычылыгы» мөвзусуну тәдри етдикдән сонра Ариф мұәллим белә бир мөвзуда инша јазы апарды. Јазы ишинә башламаздан әввәл А. Ибраһимов шаирин һәјат вә јарадычылыгына аид кениш мұсаһибә апарды. Мұсаһибәдән сонра отаг гаранлыглашыр, јазычы И. Шыхлынын сценариси әсасында чәкилмиш «С. Вурғун» тәдрис филминин нүмајишинә башланыр. Филмин нүмајишини 7 дәгиг изләјән шакирдләр шаирин һәјаты вә јарадычылыгы һаггында маълуматларыны бир даһа дәринләшдирәрәк јазыја башлајырлар. Јазы ишинин белә гурулмасы мөвзунун мәзмунини олдысына шәраит јарадыр.

СӨЗҮН ЧОХМӘ'НАЛЫЛЫҒЫНЫН ТӘДРИСИНӘ ДАИР

Клара РЗАЈЕВА

Н. К. Крупскаја адына Бақы Китапханачылыг Техникумунун
мұәллими

Халгын гүдрәтли үнсијјәт васитәси олан дилин мәнимсәнилмәси инсанлара зәнкин мә'нәви аләм, ичә зөвг, ајдын вә сәлис данышыг габилијјәти бәхш едир; образлы тәфәккүрүн инкишафына чидди тәсир кәстәрир. һәмин сәрвәтә ијјәләнмәк бачарығыны шакирдләрә ашыламаг кими мұһүм вә мәс'улијјәтли бир иш дил вә әдәбијјат мұәллимләринин өһдәсинә дүшүр.

Дилимизин көзәл ифадә имканлары олдугча чохдур. Лүгәт тәркибинин мұхтәлиф лексик-семантик категоријалары— фразеоложи бирләшмәләр, омонимләр, синонимләр, антонимләр, сөзүн чохмә'налылыгы вә бир сыра башга дил һадисәләри бизә өз нитгимизи аһәнкдар, образлы шәкилдә гурмаға имкан верир.

Бурада сөзүн чохмә'налылыгынын маһијјәтиндән, нитгин емоционал тәсир күчүнүн артмасында оун ролундан вә бу мәсәләнин тәдрисиндә һансы чәһәтләрә диггәт јетирмәјин зәрурилијиндән гыса шәкилдә бәһс едиләчәкдир.

Дилдә чох гәдим заманлардан бәри өзүнү кәстәрән, ләкин сон вахтлар тәдгиг вә тәдрис олунмаға башланылан лексик-семантик категоријалардан бири чохмә'налылыгдыр. Чохмә'налылыг сөзүн әсас хүсусијјәтләриндәндир вә мұасир Азәрбајҗан дилиндә мұстәгил мә'на дашыјан лексик ваһидләрин әксәријјәти үчүн характерикдир. Чохмә'налы сөзләрин бир нечә мә'на илә ишләнмә имканы олур. Мәсәлән:

бош (ичиндә бир шеј олмајан) кисә;
бош (јумшаг) гәнд;
бош (асудә) вахт вә с.
Јахуд:

бөјүк (һәчминә, өлчүсүнә көрә ири олан) шәһәр;
бөјүк (јашы чох олан) бачы вә с.

Дилимиздәки чохмә'налы сөзләрдән конкрет дил фактарына әсасланараг әдәбијјат вә Азәрбајҗан дили дәрсләриндә бәһс етмәк мүмкүндүр. Әдәбијјат дәрсләриндә бу мәсәләдә бәдиин әсәрләрин дили үзәриндә иш апараркән, Азәрбајҗан дили дәрсләриндә исә һәм «Лексика» бәһсинин вә мүхтәлиф нитг һиссәләринин тәдриси просесиндә, һәм дә тәкратар вә кунлашдырычы дәрсләрдә данышмаг олар.

Гејд етмәк лазымдыр ки, лүгәт үзәриндә иши јалныз чәттин сөзләрин изаһы илә мәһдудлашдырмаг догру олмаз. А дилинин инчәликләрини кифајәт гәдәр мәнимсәмәк үчүн бәраја һәр синфә мувафиг лүгәт еһтијаты үчүн тәзә һесаб едән сөзләрин лексик мә'насынын вә әләвә мә'наларынын изаһыны да дахил етмәк вачибдир.

Шакирдләр ашағы синифләрдән, һәтта биринчи синиф дән билмәлидирләр ки, әввәла, сөзләр бир-бириндән јалныз шәклинин—фонетик тәркибинин мүхтәлифлијинә көрә дејил, һәм дә лексик мә'насынын мүхтәлифлијинә көрә фәргләнир. Дилдә фәалијјәт көстәрән һәр лексик ваһидин азы бир мә'насы олур. Мәсәлән, «ачыг» сөзү һирс, һиддәт, гејз, гәзәб; «бол» сөзү сон дәрәчә чох олан; «гочаг» сөзү икид, шүчаәтли, горамаз, чәсарәтли, мәрд мә'наларыны дашыјыр. Бу мә'налар, һәм мин сөзләрин әсас мә'наларыдыр. Икинчиси, сөзләрдән јалныз бир мәфһуму дејил, бә'зән бир нечә мәфһуму ифадә етмәк үчүн истифадә олунур. Мәсәлән, «адәт» сөзү:

1) һәр һансы бир халгын һәјатында гәбул едилмиш вәдә көк салмыш ән'әнә, гајда,

2) бир шәхс үчүн ади һала чеврилмиш һәрәкәт, вәрди мә'наларында,
«ачиз» сөзү:

1) әлиндән бир иш кәлмәјән, өзү бир иш көрә билмәјән вә фәрасәтсиз, бачарыгсыз,

2) чәсарәтсиз, гәтијјәтсиз, горхаг мә'наларында ишләнир.

Мүшаһидәләр көстәрир ки, һәтта јухары синифләрдә белә шакирдләр «сөзүн лексик мә'насы» аңлајышы һаггында ајды

тәсәввүрә малик дејилләр вә буна көрә дә сөзләрин лексик мә'насыны изаһ етмәкдә чәтинлик чәкирләр. Бу исә нитгдә реаллашан әләвә мә'налары чәтин гавранылмасына кәтириб чыхарыр.

Мә'лумдур ки, сөзүн әләвә мә'налары төрәмә номинатив вә мәчәзи характердә олур. Төрәмә номинатив мә'на сөзүн әсас мә'насына чох јахын олур вә она көрә дә нисбәтән јахын мәфһумлары ифадә едир. Мәсәлән, ағыр (күчлү, тә'сирли) дәрбә, ағыр (чох чәтин, бөјүк сә'ј, бөјүк зәһмәт тәләб едән) иш. Мәчәзи мә'на төрәмә номинатив мә'наја нисбәтән узаг мәфһуму ифадә едир, мәчәзи характер дашыјыр. Мәсәлән, ағыр (бәрк, дәрин) јуху, ағыр (баша дүшүлмәси чәтин олан, долашыг) үслуб.

Сөзүн әләвә мә'налары контекстдә реаллашыр. Буна көрә дә сөзүн мә'наларыны тәһлил едәрәк конкрет мисаллара әсасланмаг лазымдыр. Бу мәгсәдлә «ағыр» сөзүнүн бә'зи мә'наларыны көздән кечирәк:

1. Аман-аман әлиндән,
Дүшмүр каман әлиндән.
Чаным чәзанә кәлди
Ағыр заман әлиндән.

(Б а ј а т ы л а р)

2. Республикамызын јарадычы ичтимаијјәтинә ағыр итки вермишдир. («Ә д ә б и ј ј а т в ә и н ч ә с ә н ә т» гәзети).

3. Вәли дә өзүнү сахламајыб онун әлини бәрк итәләди, ағыр чаваб верди (М. Ибраһимов).

4. Гүрү өзүнү елә чидди сахлајыр, елә ағыр вә әсил ханым ки ми апарыр ки, гадын гадынлығы илә она шит бир сөз демәјә чәсарәт етмир. (М. Ибраһимов).

Чәтинлик чәкмәдән мүәјјән етмәк олур ки, «ағыр» сөзү биринчи мисалда әзаб-әзијјәтли, мәшәггәтли; икинчи мисалда дөзүлмәз, тәһәммүл едилмәз; үчүнчү мисалда гәлбә дәјән, үрәк сындыран; дөрдүнчү мисалда исә тәмкинли, чидди, вүҗарлы мә'насында ишләнишидир.

Мүәллимин мисаллар әсасында сөзүн мә'наларыны тәһлил етмәсини ишин аңчаг башланғычы һесаб етмәк олар. Мүәллим мәсәләләрдән бири шакирдләрин зәһни габилијјәтини, идрәк фәалијјәтини инкишаф етдирмәкдән ибарәтдир. Бу иши әки мәрһәләјә ајырмаг әлверишлидир. Биринчи мәрһәләни фронтал сорғу үзрә кечирмәк даһа әһәмијјәтлидир. Јахшы олар ки, мүәллим һәр һансы бир сөзүн ики-үч мә'насыны

изаһ етдикдән сонра ону сөз бирләшмәси дахилиндә бә
 мә'наларда ишләтмәји шакирдләрдән тәләб етсин. Ша
 ләрин сөйләдикләри бирләшмәләри өзүнүн дүзәлиш вә ә
 ләри илә тамамлајараг лөвһәјә јазсын вә ја тә'лимин еф
 тивлијини јүксәлтмәк, билијин мөһкәмләндирилмәсинә
 олмаг, вахта гәнаәт етмәк мәгсәди илә мүәллим тәхми
 ашағыдакы формада габагчадан һазырладығы схеми сив
 дә нүмајиш етдирсин:

Сөзүн әлавә мә'наларынын вә хүсусән, мәчази мә'налар
 нын ниттин бәдии күчүнүн артмасына вә мәзмунун идеја
 лығына көстәрдији мүсбәт тә'сирдән бәһс етдикдә дә мис
 ларсыз кечишмәк олмас. Схемләр исә мәсәләнин шүүрлу
 «моционал гавранылмасына сәбәб олар. Бу чәһәтдән ашағы
 кы схем әһәмијјәтлидир.

Сөзүн мәчази мә'насы	
Ширин вәиз; мә'налы.	Сөзүн дилдә ширин һекајәтимдир (М. П. Вагиф)
јахын, доғма.	Ширин дилин, ширин ләһчән Јурдумузу өз сәсидир (С. Вурғун)
бәхтәвәр, шән, фәрәһли.	Өмрүмүн ширин күнләри сәндә га (М. Ибраһимов)

Икинчи мәрһалә, шакирдләрин там мүстәгил чалышмас
 ны әһәтә едир. онларын шәхси мүшаһидә вә тәәсүраты
 әсәсләндир. һәмин мәрһаләдә мүәллим шакирдләрә мүхтә
 ләри чалышмалар верә биләр. Мәсәлән:

- 1) Абзас вә пејк сөзләринин лексик мә'насыны изаһ един.
- 2) Гурд вә гузу сөзләринин мүстәгим вә мәчази мә'налар
 ыны мүәјјәйләшдирин.
- 3) Полад вә һәлим сөзләрини мүхтәлиф мә'наларда бир
 нечә чүмлә ичәрисиндә ишләдин.

Ишләнмә јеринә кәлдикдә, демәк лазымдыр ки, чохмә'на
 лы сөзләр кениш имканлара маликдир. Онлардан сатирик
 әсәрләрдә, карикатуралара јазылмыш мәтнләрдә, монологлар
 да, һадисәләрин даһа характерик чәһәтләринин тәсвири мәга
 мында, портретин тәсвириндә истифадә едилир. Чохмә'налы
 сөзләр бәдии әсәрләри вә онларын фәсилләрини адландырма
 мәгамында да көмәјә кәлир. Бәдии әсәрләрә верилән адларда
 сөзүн әлавә мә'насындан истифадә һаллары аз дејилдир. М.
 Ибраһимовун «Кәләчәк күн», «Бөјүк дајаг», М. һүсејнин «Га
 ра дашлар», И. Шыхлынын «Дәли Күр» әсәрләрини буна ми
 сал көстәрмәк олар. Белә олдугда әсәрин вә ја фәслин ады илә
 онун мәзмуну арасындакы мүнәсибәти мүәјјәйләшдирмәк мүм
 күндүр. Бә'зән ад мәзмун барәдә мүәјјән тәсәввүр јарадыр.
 Мәзмун адын, һәтта мәчази мә'насыны дәгигләшдирир. Мәс.
 С. Вурғунун «Комсомол поемасы»нын фәсилләриндән бири
 «Ачы хәтирә» адланыр. Бурада көстәрилик ки, Чәләлын
 өлүм хәбәрини ешидән һумајын һалы хараблашыр: дүнја
 аләм онун башына фырланыр, көзләри гаралыр, дилләри
 әсир, вүчудуну гара бир үшүтмә кәсир... О вахтдан һумај га
 ра кејинир... «Кечә узун, ај батмаз. Дәрдилир дәррдән јат
 маз»... һумај хәстәләнир...

Һәмин фәслин мәзмуну илә «ачы» сөзүнүн мәтидә ајдын
 лашан ағыр, тә'сирли, мәшәггәтли мә'насы арасында там бир
 әлағә вә ујғунлуг вардыр.

Көрүндүјү кими, чохмә'налылык дилимиздә кениш јайыл
 мышдыр. Мәһз буна көрә дә сөзүн мә'наларынын мүәјјәйләш
 дирилмәси вә тәһлили мәсәләләринә тә'лимин бүтүн мәрһалә
 ләриндә диггәт јетирмәк, сөзүн даһа инчә мә'на чаларлыгла
 рыны вә һабелә үслуби хүсусијјәтләрини ашкара чыхармаг
 лазымдыр. Бу ишдә дил вә әдәбијјат мүәллиминин өз вәзифә
 синә даһа мәс'улијјәт вә мәнәббәтлә јанашмасы вачибдир.

IV СИНИФДӘ ФОНЕТИКАНЫН ТӘДРИСИ ПРОСЕСИНДӘ ШАКИРДЛӘРИН НИТГИНДӘКИ ДИАЛЕКТИЗМЛӘРИН ИСЛАҖ ЕДИЛМӘСИ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Җәсәнаға МИРЗӘЈЕВ

Бақы Мүәллимләри Тәкмилләшдирмә Институтунун
методисти

Фонетика дил һаггында елмин мүһүм бөлмәләриндән беридир. О, дилин сәс чәһәтини, онун сәс дәјишмәләринин ган наујғунлуғларыны өјрәнир. Шакирдләр фонетиканы өјрәнәргә нәркән јалныз нитг сәсләри һаггында ибтидаи мәлүмәт алмырлар. Онлар акустик вә физиоложи һадисәләрлә јанашы, сәсләрин мәна фәргләндиричи тәрәфини дә өјрәнирлар. Лакин мүшаһидәләр кәстәрир ки, ибтидаи синфи битирән шакирдләр IV синифдә дилимизин сәс гурулушу һаггында зәрури олан биликләрә јијәләймәкдә чәгинлик чәкир, әдәби тәләффүзүн ән мүһүм нормалары һаггында ајдын тәсәвүрә малик олмурлар. Онлар фонетикадан газандығлары биликләрдән орфографик вәрдишләрин јаранмасы вә мөһкәмләндирилмәсиндә истифадә едә билмирләр. Нәһајәт, фонетик үзрә газанылмыш биликләрин морфолокијаны өјрәнмәкдә дәрәчәдә бөјүк әһәмијјәтә малик олдуғуну да шакирдләр тәсәвүр етмирләр.

Әлбәттә, дедикләримиздән белә бир нәтичә чыхармағ фонетикада дејилик ки, фонетиканын тәдриси шакирдләрин нитгиндәки бу вә ја дикәр тәләффүз гүсурларыны тамамилә арада галдырмалыдыр. Лакин биз һазырда шакирдләрә фонетикада формал нәзәри мәлүмәт верәркән, онларын нитгиндәки диалектизмләрин арадан галдырылмасына вә әдәби тәләффүз вәрдишләринин ашыланмасына лагәјд мүнасибәт бәсләмәк һаллары илә разылаша билмәрик. Фонетиканын һәр бир мөвзусунун

тәдриси шакирдләрә минимум шифаһи вә јазылы нитг вәрдишләри ашыламалыдыр. Мәһз буна көрә фонетика дәрсләрини елә тәшкил етмәк лазымдыр ки, о билаваситә шакирдләрин нитгиндәки јерли шивә хүсусијјәтләринин, һәрфи тәләффүз вәрдишләринин әдәби тәләффүз вәрдишләри илә әвәз олунмасына хидмәт етсин. Бу иш кечичи олмамалыдыр. Белә ки, морфолокија вә синтаксисин тәдрисиндә дә шакирдләрин нитгиндә олан гүсурлар јери кәлдикчә арадан галдырылмалыдыр.

Фонетиканы өјрәнмәклә шакирдләрдә сөзләрин тәләффүзү илә јазылышы арасындагы ујғунлуғу вә ујғунсузлуғу мүстәгил мүәјјәнләшдирмәк бачарығы јаранмалыдыр. Шакирдләр сәсләри ајрылығда дүзкүн тәләффүз етмәклә јанашы, онлары сөз дахилиндә бир-биринә гаршылығлы тәсир кәстәрдији шәраитдә дә әдәби нормада тәләффүз етмәји, сөздә сәсләри вә һәрфләри мүәјјәнләшдирмәји өјрәнмәлидирләр.

Ләнкәран рајонунун бир чох мәктәбләриндә шакирдләрин нитги үзәриндә апардығымыз мүшаһидәләр, мүәллимләрлә сәһәбәтләримиз, мәктәб сәнәдләри вә методик әдәбијјәтлә танышылығ нәтичәсиндә белә гәнаәтә кәлдик ки, диалект шәраитиндә фонетиканын әдәби тәләффүзлә мүгајисәли шәкилдә тәдриси шакирдләрин нитгиндәки шивә хүсусијјәтләринин арадан галдырылмасы ишини хејли асанлашдырыр, онларын орфографик вә орфоэпик вәрдишләрини, мәнтиги тәфәккүрүнү ичкишаф етдирир. Бу исә шакирдләрдә грамматиканы шүүрлу мәкимсәмәјә бөјүк һәвәс ојадыр. Белә ки, шакирдләр фонетиканын тәдриси просесиндә дилимизин сәс системини, данышығ сәсләринин физиолокијасыны, онларын үнсијјәтдәки ролуну вә диалект тәләффүзү нәтичәсиндә сөзләрин сәс тәркибиндә баш верән дәјишикликләри баша дүшүрләр.

Бурадан ајдын олур ки, IV синифдә өјрәнилән фонетик материаллар шакирдләрин нитгиндәки јерли шивә хүсусијјәтләринин арадан галдырылмасында, әдәби тәләффүз вәрдишләринин ичкишафында мүәјјән елми әсас вә нәзәри база ролуну ојнајыр.

Фонетиканын јерли шивә шәраитиндә тәдриси заманы шакирдләр фонетик ахын нәтичәсиндә нитгләриндә баш верән сәс дәјишмәләри илә таныш олур вә бу әсасда да шивә тәләффүзү илә әдәби тәләффүз арасындагы ујғунсузлуғун сәбәбинин шүүрлу сурәтдә дәрк едирләр.

раб-хэрэб, хатырчам-хэтирчэм, бугда-богдэ вэ с.) вэ жаху
эксинэ, инчэ сайтлэрин галын сайтлэрлэ эвэзлэнмэси (сэхэ
вэт-сахават, чэфа-чафа, чэкич-чакуш, вэфат-бафат, вэрэ
зараг, хэндэж-хандаг, вэфа-бафа, мэтбэх-мытбэг, чэсарэт-чэ
сарэт, мирвари-мырвари вэ с.).

2. Бэ'зи самитлэрин дүшмэси нэтичэсиндэ сайтлэрин узун
тэлэффүз едилмэси һадисэси:

а) **Ә, е, ө** сайтлэринин сөзлэрдэн **һ** самитинин дүшмэси нэ
тичэсиндэ узун тэлэффүз едилмэси. Мэсэлэн, **мэсул, фэлэ, зэ,
мэт, ваши, сөбэт, көнэ, есан, Мети, етирам, етијач** вэ с.

Бэ'зэн **һ** самити илэ јанашы **а, у, ә, и** сайтлэриндэн биринин
дүшмэси нэтичэсиндэ **а, о, ә** сайтлэринин узун тэлэффүз едил
мэси, мэсэлэн, **хаш еләмэк, гом, (гоһум), тэнк, шэр (шәһәр)
да (даһа), сэр (сәһәр)** вэ с.

б) **А, о, ә** сайтлэринин сөзлэрдэн **н** самитинин дүшмэси
нэтичэсиндэ узун тэлэффүз едилмэси. Мэсэлэн, **һаси, сора
гоши, до(маг)** вэ с.

в) **О, ө** сайтлэринин сөздэн **в** самитинин дүшмэси илэ эла-
гэдар олараг узун тэлэффүз едилмэси. Мэсэлэн, **дошан, доға,
лоға, норуз, бозо, бәнөшә, дөран, өлән (мэк), һөсәр** вэ с.

г) Сөзлэрдэн **ј** самитинин вэ бунунла јанашы **у, ү, и** сайт-
лэриндэн биринин дүшмэси нэтичэсиндэ **о, ө, ү, ә, и** сайтлэри-
нин узун тэлэффүз олунамасы. Мэсэлэн, **соғ || соуғ, тоғ || тоуғ,
со(маг), бөк, сөд|сөүд, өд|өүд, кин(мэк)** вэ с.

3. Там алчалан дифтонглар (**оу, өү, ои, еи, үи**) нэтичэсиндэ
баш верэн сәһвлэр; **ганоуз, гоурума, бырһоуз, сөүд, нөүт, чө-
үз, шүит, бөүк, соуғ, тоуғ, јоуғ** вэ с.

4. Јүксэлэн дифтонглар (**иа, иә, уа, са, сә**) нэтичэсиндэ баш
верэн сәһвлэр; **дуағ, суашмағ, чуала, чоача, рүү, гүәјү** вэ с.

Шакирдлэрин нитгинин белэ өјрәнилмэси фонетиканын
тәдриси просесиндэ онларын нитгиндәки шивэ хүсусијјәтлэри-
нә гаршы мүбаризәни дүзкүн тәшкил етмәкдә мүәллимин иши-
нә јахындан көмәк көстәрир.

Шакирдлэрин нитгиндәки грамматик вэ лексик шивэ хү-
сусијјәтлэрини исә бир гајда олараг IV синифдә дәрс дејән мү-
әллим тәдрис илинин эввәлиндән мүшаһидә етмәјә башлама-
лы, һесаба алып групплашдырмалы вэ морфолокијанын тәдри-
си просесиндә јери кәлдикчә характерик лексик вэ грамматик
етмәлидир.

Мүәллим IV синифдә «Һәрфләр» мөвзусуну кечәркән јазы
тахтасында сәслэрин һәрфләрлэ мүгајисәсини апармалыдыр.
Бу заман шакирдлэри баша салмаг лазымдыр ки, нитгимиздә
олан сәсләри јазыда ејнилә вермәк мүмкүн дејилдир. Чүнки
дилнимиздәки сәсләр һәрфләрә нисбәтән чохдур. Јерли шивә
нитгиндә бу фәрг даһа бөјүкдүр. Сәслә һәрф арасындакы белә
ујгунсузлуғ сөзлэри һәмишә јазылдығы кими тэлэффүз етмәјә
вэ тэлэффүз едилдији кими јазмаға имкан вермир. Мэсэлән,
Шәрг групуна дахил олан Ләнкәран шивәлэри үчүн характе-
рик олан **оу-өү, ои, еи, үи** там алчалан дифтонглар нэтичә-
синдә баш верән сәһвләрдир. Мэсэлән: **гоноуз, гоурума, быр-
һоуз, сөүд, нөүт, чөүз, чинчоил, чилеи, шүит, бөүк, соуғ, тоуғ,
јоуғ** вэ с.

Тәчрүбә вэ мүшаһидәләр көстәрир ки, сөзүн тэлэффүз илэ
јазылышы (сәс тәркиби илэ һәрф тәркиби) арасындакы фәрги
шакирдләрә шүүрлу мәнимсәтмәк үчүн сөзлэрин диалект тә-
ләффүзүндәки сәс тәркиби илэ јазылышындакы һәрф тәркиби-
ләффүзүндәки шәкилдә изаһ етмәк јахшы нэтичә верир. Мә-
ни мүгајисәли шәкилдә изаһ етмәк јахшы нэтичә верир. Мә-
сәлән, «бәһанә» сөзүнүн тэлэффүзү үзәриндә шифаһи чалыш-
ма апараркән, эввәлчә ону бир нечә дөфә дүзкүн демәк лазым-
дыр. Сонра исә бу сөзүн диалект тэлэффүзүндә һансы сәслә-
рини ешидилдији (**м, а, һ, н, а**) баша салынмалыдыр.

Икинчи дәрсдә «Сәс вэ һәрф» мөвзусуну кечәркән бу сөзү
јазы тахтасына јазмағ (бәһанә) вэ онда һансы һәрфлэрин
(бе, ә, һе, ен, ә) олдуғуну сөзүн диалект тэлэффүзүндәки сәс
тәркиби илэ мүгајисәли шәкилдә изаһ етдикдән сонра шакирд-
ләрә баша салмаг лазымдыр ки, сәс јалныз тэлэффүзлә эла-
гәдардыр, һәрф исә јазы илэ элагәдардыр.

Јерли шивә тэлэффүзүндә исә әксәр сөзлэрин тәркиби илэ
һәрф тәркиби бир-биринә ујгун кәлмәдијиндән белә сөзлэрин
бир гисминин дүзкүн тэлэффүзүнү өјрәнмәк мәгсәди илэ ша-
кирдләрә «Мәктәблинин орфографија лүғәти»ндән истифадә
етмәји тапшырмағ олар. Чүнки әдәби дилимиздә сөзлэрин бө-
јүк әксәријјәти тэлэффүз олуңдуғу кими дә јазылыр. Орфогра-
фијамызын бу принципи (фонетик принципи) јерли шивә шә-
раитиндә шакирдлэрин дүзкүн тэлэффүзә јијәләнмәлэри үчүн
көзәл имкан јарадыр.

Шакирдлэрин сәс вэ һәрф һаггында әлдә етдиклэри мә'лу-
маты вэ орфографик вәрдишлэрини мөһкәмләндирмәк мәгсәди

«Вагиф» әсәриндә мұәллиф тәхминән ашағыдағы дил-
сусијәтләриндән истифадә етмәлидир. Бура халг јарады-
лығы, вулгаризм, тәкрарлар, сөзүн мәчази мә'насы, фра-
локија, ади мәшәт сөзләри, сөзүн дахили формасынын т-
риф олунмасы, сатирик вә мүсбәт мүгајисәләр, сөздүзәт-
васитәләри, омоним, синоним вә антонимләр дахилдир.

С. Вургун халг поезијасыны јахшы билирди. Халг әдәби-
бијјаты, халг тәфәккүрү, халг ифадә тәрзи онун илим-
гәдәр нүфуз етмишди. Шаир бу барәдә данышаркән јазыра-
«...Әдәби дилимиз ел әдәбијјатындан, мүхтәлиф бејнәлхал-
кәлмә вә ифадәләрдән өз гидасыны алараг инкишаф етмәк-
дир» (С. Вургун. Сечилмиш әсәрләри, V чилд, сәһ. 28).

С. Вургун тарихин бөјүк китабыны (шифаһи халг әдәби-
јатыны) сәһифә-сәһифә охумушдур. О, бөјүк шаир, көркәм
алым иди.

Шифаһи халг әдәбијјаты елә бир хәзинәдир ки, ондан и-
тифадә етмәдән, јени, зәнкин сөз хәзинәси јаратмаг мүмк-
дејилдир. Елә сәнәткарлар вар ки, фолклор нүмунәләрини
үслубларына ујғунлашдырыр, еләләри дә вар ки, јениләри
јарадыр вә с. С. Вургун «ел бир олса зәрби кәрән сындырар»
фикрини өз үслубуна ујғун белә ифадә едир:

Бир дә, Илјас! Мәсәл вар
Ел јығылса бир јерә,
Валлаһ, кәрән сындырар... (69)

Фолклордан истифадә етмәкдә һәр сәнәткарын өз үслуб-
олдуғу кими, С. Вургунун да өз хүсусијјәти, өз зөвгү вә пријо-
му вардыр. Шаир бу әсәриндә јери кәлдикчә халг јарадычы-
лығына мүрачиәт етмиш, өзлүјүндә мүчәррәд олан халг ифа-
дәләрини конкретләшдирмишдир: «Кечинин бужузу кичишән
дә чобанын чомағына сүртәр» кими үмуми ифадә «Вагиф»
әсәриндә «Кечинин әчәли јетишән заман, чобан чомағына
сүртүнәр һејван» (103) кими конкретләшдирилмишдир.

Әсәрин дилиндәки хәлгилији тәкчә данышыг дилиндәки
сөзләр, бә'зи вулгаризмләр, аталар сөзү вә мәсәлләрин иш-
ләдилмәси илә мәһдудлашдырмаг олмаз. Дилин хәлгилији
үчүн, әлбәттә, бунлар лазымдыр, лакин тәкчә бун-
ләр кифәјәт дејилдир. Әсәрин дили бир дә она көрә хәлгидир
ки, пјеси бүтүн тамашачы, кениш зәһмәткеш күтләләри баша
дүшүр. Шаир һамилын ишләтдији ади сөзләри елә тәркибдә
вермишдир ки, бунунла үмумхалг дили нормаларынын вә
ифадә васитәләринин кенишләнмәсинә көмәк етмишдир.

44

Мисаллар: «Јох бир... сән дә долама көрәк...» (69)
«Нә?.. Нә? Мисри гылынч? Нә? Короғлу?» (117)

«Хејрә гәншәр кедин, чох шад олдум мән» (17)

«Кәләр өһдәсиндән ләләшин Илјас». (39)

Көрүндүјү кими, шаир чанлы данышыг дили үнсүрләрин-
дән, ифадә тәрзиндән истифадә етмәклә драматуркија, поези-
ја дилини хејли зәнкинләшдирмишдир.

С. Вургун классик Азәрбајҗан әдәбијјатына, онун пое-
тик-үслуби гајда-гануинларына дәриндән бәләд бир сәнәткар

Шаир «Вагиф» әсәриндә халг јарадычылығына мүхтә-
лиф мәгсәдләр үчүн мүрачиәт етмишдир.

а) Әмәклә әлагәдар ишләдилмиш аталар сөзләри:

«Бәс сән аға, мән аға
Инәјимизи ким саға?» (68)
«Көнлү балыг истәјән
Кәрәк кирсин дәнизә» (68)
«Шанада бал тутан бармағын јалар» (69)

Шаирин һәмин аталар сөзләриндән истифадә етмәкдә мәг-
сәди халг ишинә гошулмајан, ријакарлыг, хәјанәт вә намәрд-
лик едән илјаслары Күрд Муса кими образларын дили илә
тәнгид етмәкдән ибарәт олмушдур. Мүәллиф тәнбәлләри, халг
ишинә хор баханлары, асан јолла варланмаг истәјәнләри тән-
гид етмәклә бәрәбәр, онлары ел сөзләри илә ифша етмишдир.

Шаир халг јарадычылығына мүрачиәт едәркән, аталар
сөзү сечәркән онлары үмумиликдән конкретлијә, гејри-мүәј-
јәнликдән мүәјјәнлијә чыхармышдыр:

Халг јарадычылығында:

Сән аға, мән аға
Инәкләри ким саға?
Бал тутан бармаг јалар.

«Вагиф» әсәриндә:

Бәс сән аға, мән аға
Инәјимизи ким саға?
Шанада бал тутан бармағын јалар».

б) Бирликлә әлагәдар аталар сөзләри:

Ел јығылса бир јерә,
Валлаһ кәрән сындырар...» (69)

«Вагиф» әсәриндәки дил хүсусијјәтләриндән бири дә мү-

45

эллифин лору вэ вулгар сөзлөрдөн истифадэ етмэсидир. Шаир бу эсэриндэ һәммин мәсәлэләрдән бачарыгла истифадэ етмишидир. О, лору вэ вулгар сөзлөрдөн истифадэ едәндә дә бәдиһи дилимизин бу имканларындан кәнара чыхмамыш, әксинә, олары бир гәдәр дә зәнкинләшдирмишидир.

Лору сөзлөрдән «Вагиф» эсэриндә дә истифадэ едилмишидир. һәммин сөзләри ишләтмәкдә мүәллифин мәгсәди бу вә дикәр һадисәни реал вә чанлы тәсвир етмәк, образын нитгини фәрдиләшдирмәкдән ибарәт олмушдур.

Мәсәлән:

«Чанына азар!» (110).

«Чор нә вар, нә вар!» (110)

«Јох әјә, бу бојда гансызлыг олар?» (110)

«Талана кетмәсин елләрин вары» (76)

«Беләси күдаза тез верәр бизи» (74)

«Јох бир! Патавалы чобан бир өлкә

Бөјүк Фирдовсиләр јаратды бәлкә...» (62)

«Кәләр өһдәсиндән ләләшин Илјас». (39)

Кобуд, гејри-әдәби сөзләр вулгар сөзләр адланыр. Бу сөзләрлә мүәллиф бу вә ја дикәр образа өз мүнәсибәтини даһа дәгиг ифадэ етмишидир. Мәсәлән:

«Һа... һа... һа! Гачмышдыр кәлә баш дана!» (79)

«Күллә габағында чанындан горхан гурумсаг» (82)

«Онсуз да чох гудурғандыр» (97)

«Узун мырылдама, сатылмыш алчаг!» (42)

Көрүндүјү кими, әсәрдәки лору вэ вулгар сөзләр диггәти чалб едир. Бу сөзләри мүәллиф һәр бир образын характеринә, һәјәтда тутдуғу мөвгејә ујғун ишләтмишидир. һәммин сөзләр образын даһили аләмини даһа ајдын кәстәрмәк үчүн ишләдилмишидир. Бу сөзләрдә тәнгид олунан образ да һәммин сөзләрә лајиг инсанлардыр. Буну ашағыдакы мисалда нәзәрдән кечирәк.

Һа... һа... һа! Гачмышдыр кәлә баш дана» (79)

Суал олуур, гачан кимдир? О, бу сөзләрә лајигдирми?

Бәли, гачан, кизләнен, вәтәни дүшмән әлине верән Ибраһим хан бу сөзләрә һәгигәтән лајигдир. О, һәгигәтән «кәлә баш дана»дыр.

«Вагиф» эсэриндә мүәллиф бир сыра алынма сөзләрдән дә истифадэ етмишидир.

Мәсәлән:

«Худаја! Инсанын һалы јамандыр,
Нәләр чәкдијимиз сәнә әјандыр.» (5)
«Бәли, гуллуғунуз бәндәјә даир?» (7)
«Еј бөјүк һөкмдар, әһвали-шүма...» (31)
«Сиздә фәзиләт дә, әдаләт дә вар.» (62)

Кәстәрдијимиз мисалларда алынма сөзләрлә јанашы, һансы фикри һансы синфин нүмајәндәсинин сөјләдији, һансы ифадәни кимин ишләтмәси дә өз-өзүнә ајдын олур.

С. Вурғун башга дилләрдән сөз алмаг мәсәләсинә олдуғуна мәс'улијјәтли бир иш кими бахырды. Шаир јазырды:

«Халгын мүгәддәс бир дөвләти дә вардыр. О да халгымызын дилидир. Дил халгын намусу демәкдир, тарихи демәкдир, вәдәтләри демәкдир. Биз дил мәсәләсини һәр бир јердә көз бәбәјимиз кими көзләмәлијик» (сәһ. 102).

Шаир бир мәсәләни дә чох һағлы олараг гејд едир:

«Доғрудур, биз әрәбчилик, фарсчылыгла мүбаризә апармышыг. Анчаг бир шеји унутмаг лазым дејил ки, бизим дилимиздә мин илләрдән бәри вәтәндашлыг һүғуғу газанмыш әрәб-фарс сөзләрини дилимиздән чыхармамалыыг. һәгигәт, әдаләт, малијјә сөзү ишләтмишик вә буну бүтүн халг билир. Нә үчүн бу сөзләр дилимиздә галмасын?».

«Вагиф» эсэриндә ишләдилмиш әрәб-фарс сөзләри дә бу тәһсилдән олдуғундан дилимизин өз сөзләри кими вәтәндашлыг һүғуғу газанмышдыр.

Шаир әсәрдәки һәр бир образы диндирәкән һәммин сүрәтләрин дүнјакөрүшүнә, әхлаг вә дүшүнчәсинә мүнәсиб сөзләр сечмиш, ифадәләр тапмыш, онлары јерли-јериндә ишләтмишидир. Одур ки, әсәрдә һәр бир образын өз сөзү, өз данышыг тарзи вардыр. Образларын ишләтдији сөз вә ифадәләр онларын шүуруна, көрүш даирәсинә, мәсләкинә ујғун кәлир.

Әсәрдә сөзүн һәгиги мә'насы илә јанашы онун мәчазы мә'насындан да кениш истифадэ едилмишидир. Шаир әсәрдә метафора васитәсилә јүксәк образлылыг јарадыр, әдәби дилин бу имканындан бачарыгла истифадэ едәрәк, образын нитгинин даһа ајдын вә тә'сирли олмасына наил олур.

«Мән орда олмасам ган чыхар дизә,
Гушлар да ағлајар елләримизә.» (14)

«Сән халгын көзүнү ачырсан, бизә

О да баш әјмәјир бир әрримизә.» (35)

«Гәсдән олачағам онун сағ әли» (40)

КОММЕНТАРИЛИ ЧАЛЫШМАЛАР ВӘ КОММЕНТАРИИ ЖАЗЫЛАРЫН АПАРЫЛМАСЫНА ДАИР

Мурғуз ТАҒЫЈЕВ

Кировабад зона МТИ-нин дил-әдәбијат
тәдриси кабинетинин әмәкдашы

Мүасир дөвр мӯәллимдән тәләб едир ки, о шакирдләр фәәл дүшүнмәсини тә'мин етсин, дәрсин һәр бир санијәси эффектли олсун. Дәрсин эффектлилијинин артырылмасында шакирдләрин фәаллығынын бөјүк әһәмијјәти вардыр. Белә олса да онун јарадычы тәхәјјүлү даһа јахшы инкишаф едир, дүзәк мӯһакимә јүрүтмәк бачарығына јијәләнир.

Мӯәллим шакирдләрин фәаллығыны, дәрсә, елмә маракәти мүхтәлиф јолларла артырыр. Бу јоллардан бири дә өјрәтчи јазылардыр.

Дәрсдә вахта гәнаәт етмәк, шакирдләрин сүр'әтли фикирләшмәсинә наил олмагда комментарили чалышма вә өјрәтчи имла јазынын бир нөвү олан комментарили јазыларын хүсү әһәмијјәти вардыр. Комментарили чалышмада шакирдләр јазы тахтасында ишләмәјиб, шифаһи мӯһакимәләр јүрүдүрлә. Белә ки, мӯәллим әввәлчәдән 2 вә ја 3 шакирдә (кетдикчә комментарларын сајы артыр) нөвбә илә сөзләри, јахуд чүмләләр изаһ едәчәјини тапшырыр. Мӯәллим кечилмиш мөвзу илә әл гәдәр олараг сөз вә чүмләләри дејир, бир шакирд отурду јердә ишдән ајрылмадан јаздығы сөзләри бәркдән комментарили (изаһ) едир. Галан шакирдләр исә диггәтлә гулаг асыр вә јазылар. Вахт итмәсин дејә бир шакирд изаһыны дајандыра. Мәһәкими башга шакирд ону әвәз едир. Сәһв дедикдә әввәлчәдән нәзәрдә тутулмуш шакирд онун сәһвини дүзәлтмәклә изаһи даяам етдирир.

Әкәр комментатор һәр һансы сөзү изаһ етдикдә, динләјә шакирдләрдән биринин диггәти јајынырса, онда һәммин ша

кирд јериндәчә изаһ едә билмәдији сөзү учадан дејир. Бунун комментари едән шакирд билир ки, һәммин сөзү бир дә ајынылашдырмаг лазымдыр.

Мӯәллим чалышмалыдыр ки, кетдикчә онун комментатору охалсын. Әввәлчә јахшы охујаи шакирдләр, сонра исә инкишаф етмәкдә олан зәифләр ишә чәлб олунсун.

Комментарили чалышма шакирдләри даһа диггәтли олмада, сүр'әтлә фикирләшмәјә алышдырыр. Һәмчинин, вахта гәнаәт едир. Јазы тахтасында чалышма апардыгда шакирдин әфәтәр-китабыны јығмасы, јазы тахтасына кетмәси, јолдашының бурахдығы сәһвин мӯәјјәнләшдирилмәси бир гәдәр вахт сарырыр. Комментарили јазынын дикәр әһәмијјәтли чәһәтләри әвәз вардыр.

Комментарили јазынын ән јахшы чәһәти ондадыр ки, јазы просесиндә шакирдләрә әввәлчәдән хәбәрдарлыг едилер, онларын бураха биләчәкләри сәһвләрин гаршысы јериндәчә алыныр. Бу исә орфографијанын тәһлилиндә хүсүси әһәмијјәт тәсәб едир.

Мӯшаһидәләр кәстәрир ки, бә'зи ибтидаи синиф вә еләчә дә фәнн мӯәллимләри өјрәдичи бу чалышма вә јазы нөвүндән кениш истифадә едирләр.

Кировабад шәһәриндәки 44 №-ли орта мәктәбин мӯәллими Алмаз Вердијева комментарили чалышмалардан мунтәзәм истифадә едир. Биз онун Азәрбајҗан дилиндән «Сифәтин гурулушча нөвләри» мөвзусуну кечәркән дәрсиндә сифәтин гурулушча нөвләри» мөвзусуну кечәркән дәрсләрдә «Сифәтин гурулушча нөвләри» һаггында нәзәри мә'лумат вермишди. О, кириш мусәһибәсиндә сифәтләрдә сөз јарадычылығындан, јә'ни сифәтин сөздүзәлдичи шәкилчиләр вә мүхтәлиф сөзләрин бирләшмәсиндән әмәлә кәлдијини фронтал суалларла бир даһа шакирдләрин јадына салды. Ондан сонра 153 №-ли тапшырығын шәрһини ајдынлашдырды. Мӯәллим тапшырыгдакы рабитәсиз чүмләләрдән ибарәт мәтни диггә етди.

1. Гочаг ушаглар тарладан гајыдырлар.

2. Ахшамчағы күчлү күләк әоди.

3. Көдәкбөј киши чешмәјини силиб, чибинә гојду.

Мӯәллим бу чүмләләри охудугча чаваб верән шакирд отурдуғу јердә изаһ едирди:

—«Гочаг» сөзү «ушаглар» исминә анддир, һансы? суалына чаваб верир. Бир көкдән ибарәт олдуғу үчүн садә сифәтдир.

жазылдыгдан сонра шакирдин бири һәммин чүмләни охујуу
изаһ едир. Сөзү сәһв јазмышса, ону дүзәлдир. Мәтнин вә и
һатын маһијјәтинә көрә бә'зән изаһат һәр бир чүмләдән сон
јох, мүјјән абсаз, јахуд мәтн бүтүн јазылыб туртардыгдан сон
ра апарылыр. Изаһлы имла бә'зән зәиф охујан шакирдләр
о гәдәр дә көмәк етмир. Чүнки бә'зән зәиф охујан шакирд
сәһвини тапа билмир, ја да дүзәлишдә сәһвә јол верир.

Комментарили јазыда исә методики әдәбијјатда көстәри
дији кими, шакирдләр јазы дөврүндә мүјјән бир сөзүн дәгги
лији, дүзкүнлүјү мүјјәнләшдирилдикдән сонра јазырлар. Бу
јазынын өјрәдичи характери даһа чохдур. Комментари јазы
просесиндә кедир. Мүәллим кечдији грамматик гәјдалара у
ғун орфограмлар олан чүмләләри диктә едир. Шакирдләр мүә
лими динләјиб, комментаторун изаһынын мәзмунуну баша дү
дүкдән сонра јазырлар. Бә'зән өз гүввәсинә инанан шакирд
ләр изаһаты көзләмәдән јазырлар. Бу исә шакирдләри мүстә
гил фәалијјәтә сөвг едир.

Үмүмијјәтлә, комментарийли јазы шакирдләрдә јазыла
нитги инкишаф етдирмәклә бәрабәр, онларын фәаллығыны ар
тырмаг үчүн имкан јарадыр.

АЛИ ВӘ ПЕДАГОЖИ МӘКТӘБЛӘРДӘ АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИНИН ТӘДРИСИ

АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИНИН ТӘДРИСИ ПРОСЕСИНДӘ ЛҮГӘТ ҮЗРӘ АПАРЫЛАЧАГ ИШИН ИЛКИН ШӘРТЛӘРИ

Солмаз БҮСЕЈНОВА

Д. Бунјадзадә адына АХТИ-нин мүәллими

Үмүмтәһсил орта вә еләчә дә али мәктәбләрин рус бөл
мәләриндә Азәрбајчан дилинин тәдриси Ленин милли сијасә
тинә әсасланыр вә бунун бөјүк бејнәлмиләл әһәмијјәти вардыр.

Үмүмтәһсил мәктәбләринин рус бөлмәләриндә Азәрбај
чан дилинин тәдриси узун илләрдир ки, алимләримизин, га
багчыл мәктәб мүәллимләринин тәдгигат объект олмушдур.
Лакин орта мәктәбдә газанылмыш билик, бачарыг вә вәрдиш
ләрин сонрадан али мәктәбдә нечә давам етдирилмәси мәсә
ләси нәдәнсә индијәдәк диггәтдән кәнарда галмышдыр.

Мә'лумдур ки, республикамызын рус мәктәбләрини би
тирмиш шакирдләрин бир гисми өз тәһсилләрини али мәктәб
ләримиздә давам етдирирләр. Али мәктәбләрин әксәријјәтинин
рус бөлмәләриндә исә Азәрбајчан дили бир фәнн кими тәд
рис олунур. Беләликлә, али мәктәбләрин рус бөлмәләриндә
Азәрбајчан дилинин тәдриси кејфијјәтини јахшылашдырмаг
да күнүн ән вачиб мәсәләләриндәндир. Бу фәннин тәдриси
илә мәшғул олан мүәллимләр илк нөвбәдә тәләбәләрин орта
мәктәбдә газандыглары билик, бачарыг вә вәрдишләрә әсас
ланырлар.

Али мәктәбләрин рус бөлмәләриндә Азәрбајчан дилинин
тәдриси өз мәгсәд вә мәзмунуна көрә орта мәктәбдәкиндән
фәргләнир:

1. Үмүмтәһсил мәктәбләрдә Азәрбајчан дилинин тәдриси
элементар лексиканын өјрәнилмәсиндән башланыр. Али мек-

тәбдә исә бу фәннин тәдрисинин башлыча хүсусијәтләрини бири ондан ибарәтдир ки, тәләбәләрин орта мәктәбдә газәт-дығлары билји һесаба алыр вә ону даһа да кенишләндирә.

2. Али мәктәбдә Азәрбајчан дили методикасынын специфик чәһәтләриндән бири тәләбәләрин өјрәнилән фәннә шүүрә мүнәсибәтинин нәзәрә алынмасыдыр. Она көрә дә али мәктәбдә грамматик гајда-ғанунлар даһа дәрин елми әсасда өјрәтирир. Лакин бунларын һеч дә һамысы дејил, тәләбәләр тәдрифиндән зәиф мәнимсәнилмиш һиссәси дәринләшдиририр. Али мәктәбдә Азәрбајчан дилинин тәдриси методикасы тәләбәләрин мүстәгил ишләринә әсасланыр.

Али мәктәб методикасы бир сыра специфик хүсусијәтләри мәнлик олдуғундан рус бөлмәләриндә Азәрбајчан дилинин тәдриси просесиндә онлары нәзәрә алмағ вачибдир.

Истәр орта вә истәрсә дә али мәктәбләрин рус бөлмәләриндә Азәрбајчан дилинин тәдрисини тәкмилләшдирмәк һәсиндә диггәти чәлб едән мәсәләләрдән бири тәләбәләрин дәрәҗә еһтијатынын зәнкинләшдирилмәсидир. «Шакирдләрин дәрәҗә еһтијатынын зәнкинләшдирилмәси үзрә иш онларын нитгинин, тәһсилләшдирилмәсинин үмуми инкишафында әсас амилдир. Нитгин әсас элементини олан сөзүн мәнасыны анламадан, кифәјәт гәдәри сөз еһтијатына јијәләнмәдән, ондан мәнәрәтлә истифадә етмәји бачармадан шакирд сәрбәст данышмағы вә јазмағы бачармаз.

Али мәктәбләрин рус бөлмәләриндә Азәрбајчан дилинин тәдриси кәјфијәтини јүксәлтмәјин башлыча јолларындан бири тәләбәләрин лүғәт еһтијатынын зәнкинләшдирилмәсидир. Али мәктәб тәләбәләринин лүғәт еһтијатыны зәнкинләшдирмәк вәзифәсини мүвәффәғијәтлә һәјата кечирмәк үчүн бир сыра специфик чәһәтләри нәзәрә алмағ лазым кәлир. Һәр шейләрдән әввәл, тәләбәләрин нитги үзәриндә диггәтлә мүшаһидә апармағ, онларын Азәрбајчан дилинә нә дәрәчәдә јијәләндирилмәсини, нә кими лүғәт еһтијатына малик олдуғларыны дәғиғ мүсәјјәнләшдирмәк тәләб олунур. Бу иш республикамызын әјрә-әјри али мәктәбләриндә мүхтәлиф шәкилдә апарылыр.

Мәлуумдур ки, али мәктәбләрин рус бөлмәләринә гәбул олунмуш тәләбәләрин Азәрбајчан дилиндән билик сәвијјәләри мүхтәлиф олур. Онларын бәзиләри орта мәктәбдә Азәрбајчан дили курсунун (II синифдән X синифдәк) там кечән, бәзиләри һәмин курсу јарымчығ (дејәк ки, VIII—X синифләр үзрә) өјрәнән, бәзиләри курсу һеч кечмәјән (башга республи-

каларын орта мәктәбләрини битирәнләр), бәзиләри исә республикамызын рус орта мәктәбләрини битирмиш азәрбајчанлы тәләбәләрдән ибарәт олур. Шүбһәсиз ки, һәмин тәләбәләрин Азәрбајчан дили үзрә лүғәт еһтијатлары да мүхтәлиф олур. Бу мүхтәлифлији нәзәрә алмадан али мәктәбләрин рус бөлмәләриндә Азәрбајчан дилинин мүвәффәғијәтли тәдрисинә наил олмағ мүмкүн дејилдир. Мүшаһидәләримиз көстәрир ки, али мәктәбләрдә Азәрбајчан дили тәдрисинин илк мәрһаләсиндә тәләбәләрин билик сәвијјәләринә көрә мүхтәлиф группара бөлүнмәси мәгсәдә мүвафигдир.

Тәәссүф ки, бу ишин һәјата кечирилмәсиндә ваһид бир принципә риәјәт олунмур. Мүхтәлиф али мәктәбләрдә апарылырдығымыз мүшаһидәләрә әсасән демәлијик ки, елә илк күндән етибарән һәр группады тәләбәләр Азәрбајчан дили дәрсләриндә «зәифләр» вә «күчлүләр» ады илә ики һиссәјә әјрылырлар. «Зәифләр» вә «күчлүләр»и мүсәјјәнләшдирмәк үчүн исә мүхтәлиф үсуллар тәтбиг олунур.

1. Рус бөлмәсиндә тәһсил алан азәрбајчанлы тәләбәләр «күчлүләр» группа, башга милләтләрдән (әсасән руслар) олән тәләбәләр исә «зәифләр» группа дахил едилирләр.

2. Бир јохлама јазы иши (ифадә вә ја имла) апарылыр, һәмин јазыдан гијмәт аланлар исә «күчлүләр» группа кечирилирләр.

3. Јахуд тәләбәләрин билик сәвијјәләри нәзәрә алынмадан сијәһи үзрә тәләбәләр ики група бөлүнүр вә бу группар зәифләр вә күчлүләрә әјрылыр.

Әлбәттә, һәр үч һалда «зәифләр» вә «күчлүләр»и дәғиғ мүсәјјәнләшдирмәк мүмкүн олмур. Тәчрүбә көстәрир ки, «күчлүләр» группа дахил едилмиш тәләбәләрин бир чоһу сонрагы өз групп јолдашларындан чоһ кери галыр, онларла ајағлашмыр, бәзән дә «зәифләр» группа дахил едилмиш бир сара тәләбәләр өз групп јолдашларындан чоһ ирәли кедирләр. Группардакы тәләбәләрин билик сәвијјәләри арасындакы әсәсли үјгунсузлуг исә мүәллимин ишини чәтинләшдирир. Мүәллим бүгүн группа иш апараркән, програм материалына тәләбәләрин һамысына ејни сәвијјәдә мәнимсәдә билмир. Тәләбәләрин Азәрбајчан дилиндән билик сәвијјәләрини мүсәјјәнләшдирмәк үчүн бир вә ја ики јохлама јазы апармағ, бу ја диқәр мәтһи оһујуб тәрчүмә етдирмәклә кифәјәтләнмәк олмаз. Бунун үчүн биринчи нөвбәдә онларын һансы лүғәт еһтијатына малик олдуғларыны ашқара чыхармағ лазымдыр.

Буну исә бир дәрс мәшғәләсиндә һәјата кечирмәк мүмкин дејилдир.

Биз өз тәчрүбәмиздә бу иши илк мәшғәләләрин кедиш просесиндә һәјата кечирмәјә сәј кәстәририк. Қимләрин Азәрбајчан дили үзрә лүгәт еһтијатына даһа чох малик олдуғларын мушаһидә јолу илә мүәјјәнләшдирдикдән сонра Азәрбајчан дили үзрә даһа чох сөзә јијәләнмиш тәләбәләри «күчлүләр», бир гәдәр аз сөз биләнләри исә «зәифләр» группаларда дахил едирик. Бу группашма тәдрис или әрзиндә өз мүсбәт нәтијәсини кәстәрир. Белә ки, группаларда тәләбәләрин билик сәвијјәләри тәхминән ејни олдуғуна көрә тәдрис просесиндә чидди чәтинликләр гаршыја чыхмыр. Башга группаларда—тәләбәләрин билик сәвијјәләри нәзәрә алынмадан «күчлүләр» вә «зәифләр»ә ајрылмыш группаларда исә гаршыја чыхан башлыча чәтинлик тәләбәләрин билик сәвијјәләри арасындакы уфғунсузлук олур. Бир гәдәр чох сөз еһтијатына малик тәләбәләр зәифләрлә иш апараркән дәрсә мараг кәстәрмир вә һәртә ба'зи һалларда дәрсләрин сәмәрәли кечмәсинә мане олурлар.

Тәләбәләрин нә кими лүгәт еһтијатына јијәләндикләрини дәгиг өјрәнмәк вә онун күндән-күнә зәнкинләшдијини изләмәк лүгәт үзрә апарылачаг ишин илкин шәртләриндән биридир вә бу иш бүтүн тәдрис или әрзиндә давам етдирилмәлидир. Группалар јарымгруппалар ајрылдыгдан сонра да мүәллим тәләбәләрин лүгәт еһтијатларыны дәгигләшдирмәк гајғысына галмалыдыр.

Тәчрүбә вә мушаһидәләр кәстәрир ки, али мәктәбләрдә рус бөлмәләриндә Азәрбајчан дилини тәдрис едән мүәллимләрин әксәријјәти али мәктәбә јени гәбул олунмуш тәләбәләрин лүгәт хүсусијјәтләрини өјрәниб һесаба алмырлар. Истифада едиләчәк дәрсликләрин лүгәти илә марагланмыш, оху үчүн сечилмиш мәтнләрдә һансы тәләбәләр үчүн чәтин олачагыны, һансы сөз вә ифадәләрин нә шәкилдә изаһ едиләчәјини әввәлчәдән мүәјјәнләшдирмирләр. Беләликлә, тәләбәләрин али мәктәбә һансы лүгәт еһтијаты илә кәлдикләрини, өзләрини исә онларә нәләри өјрәтмәли олдуғларыны билмирләр. Она көрә дә лүгәт үзрә иши тәсадүфдән-тәсадүфә вә системсиз апарылыр. Ба'зән дә һәммин мәсәлә башлыча олараг тәләбәләрин лүгәтини кенишләндирмәк вә јени сөзләрин дүзкүн јазылышына даир вәрдишләри ашылмасы илә мәһдудлашдырылыр. Сөзүн нитгдә практик олараг ишләдилмәсинә лазыми

әһәмијјәт верилмир. Бу исә өјрәнилән јени сөзләрин фәал лүгәтә дахил едилмәсинә шәраит јарадыр. Али мәктәбләрин рус бөлмәләриндә Азәрбајчан дилинин тәдриси саһәсиндә гаршыја чыхан чидди нөгсанлардан бири дә мәнз һәр бир дәрсдә өјрәдилән јени сөзләрин тәләбәләрин фәал лүгәтинә кечә билмәсидир. Она көрә ки, тәләбәләрин бир чоху ајры-ајры Азәрбајчан сөзләринин мә'насыны билдикләринә бахмајараг, һәммин сөзләри нитгдә практик олараг ишләдә билмир вә бир мүддәт кечдикдән сонра һәммин сөзләрин мә'насыны да унутурлар. Бу исә тәләбәләрин нитг инкишафыны ләнкидир, мүмийјәтлә, тә'лимин кејфијјәтини ашағы салыр.

Мүәллим јадда сахламалыдыр ки, Азәрбајчан дили тәдрисинин гаршысында дуран вәзифәләрә наил олмаг үчүн тәләбәләрин даһа чох сөз еһтијатына јијәләнмәси башлыча шәртдир. Тәләбә «...нә гәдәр чох сөз еһтијатына јијәләнәрсә, онда сөзләр арасында, онларын мә'налары үзрә әлағәләри мүәјјәнләшдирмәк имканлары да о гәдәр чох олур».* Демәли, тәләбәләрин Азәрбајчан дилинә мүкәммәл јијәләнмәләричә тә'мин етмәк үчүн онларә даһа чох сөз өјрәтмәк тәләб олунур. Бу тәләби јеринә јетирмәкдән өтрү мүәллим үзәриндә иш апарылачаг мәтндәки һансы сөзләрин мә'насынын тәләбәләрә ајдын олмајачағыны әввәлчәдән мүәјјәнләшдирмәли вә һәр сөзү нечә изаһ едәчәји үзәриндә дүшүнмәлидир.

Али мәктәбләрин рус бөлмәләринин Азәрбајчан дили дәрсләриндә апарылан мушаһидәләр кәстәрир ки, лүгәт үзрә иш заманы сөзләрин дүзкүн сечилмәсинә лазыми әһәмијјәт верилмир. Әксәр һалларда өјрәниләчәк мәтнләр бу вә ја дикәр дәрсликләрдән ја орта мәктәб, ја да С. М. Киров адына АДУ-нун мүхтәлиф илләрдә нәшр етдирдији дәрсликләрдән көтүрүнүр. һәммин дәрсликләрдәки мәтнләрин сонунда исә мүәјјән лүгәт материалы верилир. Мүәллим мәтнләрин сонунда верилмиш сөзләрин мә'насыны тәләбәләрә әзбәрләтмәклә кифәртләнир. Тәчрүбә кәстәрир ки, бу үслуб тәләбәләрин лүгәт еһтијатынын зәнкинләшдирилмәсинә, онларын һәммин сөзләри шуурулу мәнимсәмәләринә аз тә'сир кәстәрир. Тәләбәнин, мә'насыны әзбәрләдији сөзләр јалныз бир-ики дәрс мәшғәләси мүддәтиндә јадда галыр, онларын фәал лүгәтинә дахил ола билмир, тез дә унутулур. Одур ки, башлыча вәзифә мәтнин сонунда верилмиш ајры-ајры сөзләрин лүгәви мә'насыны әзбәр-

* Д. Н. Богоявленский. «К психологии правописания безударных гласных», Известия АПН, РСФСР, вып. 12, 1947, стр. 48.

лэтмэк дејил, мә'насы ајдын олмајан сөзләрин дүзкүн мү-
жәләшдирилмәсиндән ибарәтдир.

Сөзүн мә'насынын дүзкүн гавранылмасы ону дүзкүн иш-
лэтмәјин, она јижәләнмәјин әсас шәртидир. Сөзә јижәләнмәк де-
дикдә, илк нөвбәдә сөзү нитг ахынындан ајырмаг бача-
рыгы нәзәрдә тутулур. Сөзә јижәләнмәјин икинчи әсас шәрти
исә ондан нитгдә истифадә етмәк бачарығыдыр.

Лүгәт үзрә ишин сәмәрәли апарылмасы үчүн сөзләрин
сечилмәси заманы биринчи нөвбәдә ашағыдакы сөзләрә дит-
гәт јетирилмәлидир:

1) өјрәниләчәк мәтнин, онун ајры-ајры чүмләләринин
ифадә етдији мә'на илә билаваситә бағлы олан сөзләр;

2) мәтн вә чүмләдәки фикрин мәзмунуна хәләл кәтирмә-
јән, лакин һәммин фикрин ајдынлашдырылмасына вә дурулма-
сына хидмәт едән сөзләр;

3) бир мә'насы тәләбәләрә ајдын олан, лакин диқәр мә-
наларынын ачылмасына еһтијач һисс едилән омоним харак-
терли сөзләр;

4) синоним гаршылыгы олан сөзләр;

5) чохмә'налы сөзләр.

Бәс бу сөзләри нечә сечмәк лазымдыр? Апардығымыз
мүшаһидәләр вә эксперимент кәстәрир ки, өјрәниләчәк сөз-
ләрин сечилмәси иши мүәллим вә тәләбәләрин биркә ишти-
рақы илә һәјата кечирилдикдә даһа ефектли олур.

Али мәктәбләрин рус бөлмәләриндә Азәрбајчан дилинин
тәдрисинин ефектлилијинә наил олмаг фәнн мүәллиминин
үмдә ишидир. Али мәктәби гуртарыб истеһсалатын мүхтәлиф
саһәләриндә чалышан һәр бир зијалы нәинки ана дилини, һа-
белә гардаш халгын да дилини билмәли, онунла чанлы, тәбии
үнсијјәтдә олмалыдыр. Бунун үчүн чалышмалыјыг ки, рес-
публикамызын али мәктәбләриндә тәһсил алан гејри-азәрбај-
чанлы тәләбәләр Азәрбајчан дилини, онун грамматикасыны
мәнимсәсин вә зәнкин лүгәт еһтијатына јижәләнсинләр.

II. Орта мәктәбдә әдәбијјат тәдриси

ӘДӘБИ ӘСӘРЛӘРИН ТӘҮЛИЛИ ПРОСЕСИНДӘ КОМПОЗИСИЈА ВӘ СҮЖЕТИН ӨЈРӘДИЛМӘСИ

Дурсун МӘММӘДОВ

В. И. Ленин адына АПИ-нин досенти

Совет мәктәбләринин гаршысында һәртәрәfli инкишаф
етмиш кәнчләр јетишдирмәк кими мәс'ул вәзифә дурур. Бу
мүһүм мәсәләнин һәјата кечирилмәсиндә әдәбијјат фәнни хү-
суси әһәмијјәтә маликдир. Сөзүн кениш мә'насында исә әдә-
бијјат тә'лиминин чөвһәрини бәдии әдәбијјатын өјрәнилмәси
тәшкил едир. Бәдии әдәбијјат анлајышынын әсасында ики
шәј: мәзмун вә форманын вәһдәти дурур. Мәктәбләрдә исә әдә-
бијјат тәдрисиндә вахтын чоху мәзмун мәсәләләринин өјрәнил-
мәсинә верилир, композисија, сүжет, жанр, дил вә үслуб кими
вачиб сәнәткарлыг мәсәләләринин өјрәнилмәси исә унудулур.
Һалбуки, «Мәзмунсуз бир форма бајағылыгдыр... формасыз
бир мәзмун исә ејбәчәрликдир».*

Бәдии әсәрин өјрәнилмәси просесиндә бу ики анлајышын
диалектик әлағәси тә'мин едилмәлидир.

Әсәрин формасына дахил олан мәсәләләрин өјрәнилмә-
синдә композисија вә сүжет ајрыча бир мәрһәләдир. Әдәбиј-
јат тә'лими заманы бу мәсәләнин мүвәфғәјијјәтли һәлли ша-
кирдләрин һәм дә кәләчәк әдәбијјатшүнаслар кими бөјүмәси-
нә сәбәб олур. Анчаг орта мәктәбин әдәбијјат програмы вә
дәрсликләриндә әсәрин композисија вә сүжетинин ајдынлаш-
дырылмасы бә'зән унудулур.

* В. Г. Белински. Сечилмиш әсәрләри, Бақы, 1948, сәһ. 237.

Мәктәбдә програма дахил едилмиш һәр бир әсәрнин композициясында данышмаздан әввәл, композиция аңлајышы һақда шакирдләрә нәзәри билик верилмәлидир.

Композиция латынча—јерләшмә, вәзијјәт, тәртиб мә, бирләшдирмә демәкдир. О, әдәби әсәрнин поетик гурулушудур, онун ајры-ајры һиссәләринин мүүјјән системдә систематик шәкилдә, аһәнкдар јерләшдирилмәсидир. Садә лирише'рдән тутмуш ән ири һәчмли сәнәт абидәләринә гәдәр һәр бәднин әсәр композицияја малик олуp. Јазычынын әввәлчәдән дүшүнүлмүш ајдын планы олмасса, о, јаза билмәз. С. Вургуновун «Муған» поемасы 19 нәғмәдән, Р. Рзанын «Ленин» поемасы 31 фәсилдән ибарәтдир. О. Балзакын «Бәшәри комедијасы» 143 әсәрдән ибарәт олмалы иди. Шүбһәсиз, бу чүр мурәккәб гурулуш әввәлчәдән дүшүнүлмүш план тәләб едир.

Бүтүн композиция принципләри: сүжет вә онун әламәтләри: коллизия, интрига вә ситуасиянын сечилмәси, образларын ганунаујғун јерләшдирилмәси, ајры-ајры фәсилләрин вә сәһнәләрин зарури олмасы, бәднин пријомлар вә с. сон нәтичәдә сәнәткарын идејасы, јарадычылыг вәзифәси илә мүүјјән едилир. Мәсәлән, Н. Вәзировун «Мүсибәти-Фәхрәддин» фәһмәсиндә Рүстәм бәјин, Фәхрәддинин вә башгаларынын характерләринин маһијјәти јалныз тәсвир олунап конфликтин ачылмасы чәрчивәсиндә баша дүшүлә биләр ки, бу да композициянын көмәгин илә әлдә едилир.

Бәднин әдәбијјәтдә композициянын үч шәкли даһа кениш јајылмышдыр.

«Биринчи һалда, мүүллифләр әсәрләриндә мүүјјән бир һадисә тәсвир едәркән ону тәдричи инкишаф јолу илә апармағы вә өз нијјәтләрини әсәрин лап ахырында ачмағы үстүн тутурлар.

Икинчи һалда, тәсвир едилән әһвалатын сону әсәрин лап башланғычында верилир, тәфсилата исә јазычы сонрақы һиссәләрдә кечир.

Үчүнчү һалда, тәсвир едилән әһвалатын мәғзини, чөвһәрини тәшкил едән мәсәлә әсәрин ортасында кедир. Башда вә ахырда исә һәмин мәсәләнин шәрһи вә изаһы верилир».* Бу хүсүсијјәт бәднин әсәрләри бир-бириндән фәргләндирир вә онларын даһа марагла охунмасына сәбәб олуp.

Мәсәлән, С. Рәһимовун «Мейман» повестиндә һадисәләр тәдричи јолла инкишаф етдирилир. Биз әввәлчә Мейманы мөк

* «Әдәбијјәтшунаслыгын әсаслары», Бакы, 1963, сәһ. 57.

тәбли, сонра али мәктәб тәләбәси, нәһәјәт Камиллов, Муртузов, Галошлу кими чәтин адамлара гаршы мубаризә апаран һәгиги вәтәндаш, һагг-әдаләт мудафиәчиси—прокурор кими көрүрүк. Онун кечдији һәјәт јолу тәдричән дәјишир вә зәнкинләшир.

Јахуд, дејәк ки, тәмсилләрин бир гисминдә мүүллиф әввәлчә әхлаги нәтичә верир, сонра исә һәмин нәтичәјә ујғун әһвалат данышыр. Бүтүн бунлар дахили поетик гурулушун мүүллиф чәһәтләридир.

Сәнәткар бәднин әсәри јарадаркән маһијјәт етибарилә һансы мәсәләнин әввәл, һансынын сонра верилмәли олдуғуну габагчадан мүүјјәнләшдирир. Мүүллимин вәзифәси исә әдәби материалы мәнтиги чәһәтдән әсасландырып шакирдләрә иза етмәкдир.

Композиция әдәби әсәрин мәзмуну, сәнәткарын амаллары, онун өз мәрәмыны ифадә етмәк үсуллары илә мөһкәм бағлыдыр. IV—VII синифләрдә бәднин әсәрин тәһлилинин гаршысында дуран әсас вәзифәләрдән бири шакирдләрин композиция үзәриндә мүшаһидәсини тәшкил етмәкдир. Чүнки бу синифләрдә сәнәткарлыг мәсәләләринин өјрәнилмәси һәләлик башлыча мәгсәд дејилдир. Бу синифләрдә композиция вә сүжет үзәриндә апарылан бәзи ишләр кәләчәк системли курс үчүн зәмин һазырламалыдыр. Адәтән, IV—VII синифләрдә композиция аңлајышынын верилмәсинә план тәртибиндән башланылыр. Она көрә ки, шакирдләрдә план тәртиб етмәк вәрдиши вардыр.

Композициянын әсас формаларындан бири сүжетдир. Сүжет бәднин әсәрдә объектив варлыгын бүтүн зиддијјәт вә мурәккәблији илә гаршылыглы әлагәдә тәсвир олунап һадисәләрин мәчмусудур. Сүжетдә әсас һәјәт конфликтләри әкс олунар ки, бу да гәһрәманын шәхсијјәтинин тәшәккүлүнү, һәмин шәхсијјәтин дүјғуларыны, һиссәләрини вә фикирләрини көстәрмәјә имкан верир. М. Горки «инсанларын әлагәләрини, зиддијјәтләрини, антипатијаларыны вә гаршылыглы мүнәсијјәтләрини, бу вә ја башга характерин инкишафы вә тәшәккүл тарихи»ни сүжет адландырмышдыр.¹ Сүжет тәсвир олунап шәһин, маһијјәтин өзүдүр.

«Сүжет әсәрдә тәсвир олунап бүтүн һадисәләрин тәфәррүатыдыр».² Орта мәктәбдә бәднин әсәрләрин тәһлили заманы

¹ Гыса естетика дүғәти, Бакы, 1970, сәһ. 369.

² Некел. Естетика (русча). Л., 1968, I чилд, сәһ. 227

мүөллим мүһүм вә башлыча һадисәләрин тәфәррүатыны ве
мәли олур. Мәһз буна көрә дә бәдии тәһлил заманы сүж
дән јан кечмәк олмаз. Бәдии әсәрдә сүжетин өјрәдилмәси
онун әләмәт вә үнсүрләриндән башламаг лазымдыр. Сүжетин
үч әләмәти вар: коллизија, интрига вә ситүасија. Әслиндә
әдәби әсәрин бүтүн тәһлили просеси бу әләмәтләрлә бағла
дыр. Лакин бу әләмәтләрин һамысы бүтүн жанрларда өзлә
рини ејни сәвијјәдә көстәрмирләр. Мәсәлән, драматик әсәр
ләрин тәдрисиндә коллизијадан даһа чох данышмаг лазым
кәлир. IX синифдә Н. Б. Вәзировун «Мүсибәти-Фәхрәддин»
Н. Нәримановун «Надир шаһ», Ә. һагвердијевин «Дағылан
тифаг» әсәрләри коллизијанын бүтүн маһијјәт вә мәзмунун
изаһ етмәк үчүн зәнкин материал верир. Даһа доғрусу, бүтүн
фачиәләр коллизија имканлы әсәрләрдир. В. Г. Белинскиј
көрә коллизија фәч'и нәтичә илә тамамланмалыдыр. Демәли
һәр чүр зиддијјәт коллизија ола билмәз. Бу елә бир зиддиј
јәтдир ки, әсәр гәһрәманыны һөкмән һәлак олмаға кәтири
чыхарыр. «Коллизија нәдир?—Бу, инсан тәлѐјинин гејд-шәрт
сиз гурбан тәләб етмәсидир. Коллизијада варлығын гануну
Неронун фәрманына бәнзәр; онун фәрманына көрә өлмүш
бачысына јас тутуб ағламајанлар чани кими е'дам едилмәли
идиләр: чүнки онлар һөкмдарын дәрдинә шәрик олмурдулар;
бачысынын өлүмүнә ағламајанлар да е'дам едилмәли идиләр;
чүнки һөкмдарын бачысы илаһәләр чәркәсиндә сајылырды;
илаһә үчүн ағламаг исә, онун јүксәк вәзијјәтинә јалныз бир
һәсәд әләмәти ола биләрди».*

Мүөллим коллизија һаггында мә'лумат вермәклә әслиндә
әсәрин мөвзу вә идејасыны, сәнәткарлыг хүсусијјәтләрини
изаһ етмиш олур.

Н. Вәзировун «Мүсибәти-Фәхрәддин» фачиәсини оху
јаркән шакирдләр мүбаризәдә өлән вә өз амаллары уғрунда
һәлак олан Фәхрәддин үчүн дәрин изтираб кечирирләр. Мүөл
лим көстәрир ки, бу өлүм, бу фәләкәт олмаса, Фәхрәддин һеч
гәһрәман олмазды вә тарихи вәзифәсинин өһдәсиндән кәлә
билмәзди. Әслиндә фачиә гәһрәманлары һәмишә халгы тәм
сил етмиш, заман руһунун ифадәчиләри олмушлар. Бу гәһрә
манлар халгын адындан данышырлар. Онлар өзләрини зәһ
мәткешләрин ајрылмаз тәркиб һиссәси һесаб едир вә халг кү
чүнә архаланырлар. Фачиә гәһрәманларынын шәхси һәјәт вә

* В. Г. Белински. Сечилмиш мөгаләләр. Бақы, 1948, сәһ. 68

изтираблары халгын әзаблары гаршысында истәр-истәмәз
әклиничи плана кечир ки, мүөллим дә тәһлили мәһз бу истига
һәтдә апармалыдыр.

Бәдии әсәрин тәһлили заманы шакирдләрә ситүасија һаг
гында да јығчам вә конкрет билик верилмәлидир. Һәм дә бү
түн бунлар ајры-ајры бәдии әсәрләрин нүмунәсиндә өјрә
рилмәлидир. Әкәр бу чүр олмаса, һәмин анлајышларын өј
рәдилмәси формал характер дашыјар.

Ситүасија драматик конфликтин инкишаф етдији мүәјјән
шәраитин, вәзијјәтин мәчмусудур. Бәдии әсәрдәки зиддијјәт
ләрин характери ситүасијаларын да характерини мүәјјән
ләрдир. Ситүасија һәм гәһрәманын, сәнәткарын шүурундакы,
һәм дә ичтимаи һәјәтдакы мұнагишәләрдән јаранан вәзијјәт
ләрдир.

«Сүжет гурулуру, низамланыр, ичәд едилир. Сәнәткар об
јектлары сечиб тәсвир етмәкдә сәрбәстдир, онларын тәлѐји
һәллиндә мүстәгилдир».¹

Бәдии әдәбијјәтин өјрәдилмәси заманы мүөллим мүхтә
ли сүжет формасы олан әсәрләрлә гаршылашыр. Каһ тәсвир
олунан һадисәләрдә заман ардычылығы олур, әһвалатлар
хронологи принцип әсасында нәгл олунур, каһ да бу ар
дычылыг вә систем позулуру. Белә олан һалда мүөллим сү
жетлә јанашы шакирдләрә сүжетдән бә'зи инчә хүсусијјәтлә
ринә көрә фәргләнән фабула һаггында да мә'лумат вермәли
ләрдир.

Әдәби әсәрдә фабула тәсвир олунан һадисәләрин заман
ардычылығы илә шәрһ олунмасыдыр. Фабула сүжетин ачыл
масы үчүн көмәкчи вәситә кими, кенишләнмәкдә олан һади
сәләрин ардычылығынын мүәјјәнләшмәсинә вә сүжетин
вәзүнәмәхсус гурулушу илә сәнәткарын изләдији гәјәнин баша
дүшүлмәсинә көмәк едән мүәјјәнәдичи амилдир. Фабула әсәр
дәки әһвалатлары ардычыл әләгәләнмәсидир.²

Мәсәлән, Н. Кәнчәвинин «Хосров вә Ширин» әсәриндә
һадисәләр тарихи ардычылыгга нәгл олунур: «Хосровун
шәглығы, тәлим-тәрбијәси, кәнчлији, һакимијјәт илләри вә
шәјәт өмрүнүн сон күнләри тәсвир олунур. Белә олан һал
да сүжетлә фабула ејни шеји ифадә едирләр. Анчаг ола би

¹ Е. Добин. Һәјәт материалы вә бәдии сүжет (русча). Л., 1958, сәһ. 3.

² Бу һагда бах: Аристотел. «Поетика», Бақы, 1974, сәһ. 55.
Иса естетика лүгәти, Бақы, 1970, сәһ. 414.

ләр ки, әсәрдә бу вәзијјәт һәмшә белә олмасын. Ә. һагверә
јевин «Шејх Шабан» һекајәсиндә тарихи ардычыллыг по
тур.

Һекајә Шејх Шәбанын өмрүнүн сон күнләриндән, го
лығындан, мәрһәллә мәсчидинин габағында отуруб баш
јамадығы күнләрин тәсвириндән башлајыр. Белә һалда
анчаг сүжет вар, фабула јохдур.

Тәдрис ишиндә чох мүнһәм мәсәләләрдән бири дә мүн
лимин көмәјилә сүжет мәрһәләләринин шакирдләр тәрәфи
дән изләннәмәсидир. Орта мәктәбин әдәбијјат дәрсликләр
дә дә бу мүнһәм мәсәләјә кифајәт гәдәр диггәт јетирилмәми
дир. Дәрсликләрдә јалныз М. Ф. Ахундовун «Һачы Гара
«Алданмыш кәвакиб», Н. Вәзировун «Мүсибәти-Фәхрәддин
Ч. Чаббарлынын «Алмаз» вә С. Вурғунун «Вагиф» әсәрләри
нин композисија вә сүжет мәрһәләләри һагғында гисмән һа
тамам мәлүмат вардыр. Һалбуки Н. Кәнчәвинин «Хосро
вә Ширин», «Искәндәрнамә», М. Фүзулинин «Лејли вә Мә
нун», А. Шангин «Араз», М. Гүсејнин «Абшерон», М. Ибра
һимовун «Бөјүк дајаг» әсәрләринин сүжет хүсусијјәтләрин
тәһлил етмәдән, һәмин поема вә романлардакы һадисәләри
һәгиги идеја-бәдии тәһлилин вермәк олмаз.

Бәдии тәһлил методикасы илә мәшғул олан мütәхәссисләр
рин фикринчә ири һәчмли әсәрләрин сүжет мәрһәләләри һаг
ғында мütләг данышылмалыдыр. Сүжет мәрһәләләринин гыс
нәгли, хүләсәси өјрәнилән әсәрин мәзмун вә идејасыны баш
дүшмәји асанлашдырыр. Әсәрдә тәсвир олуна һадисәләри
башлангычы, кедиши, зиддијјәтләрин ән јүксәк нөгтәси, ачы
лышы вә сону олмалыдыр. Сүжет үнсүрләрини билмәклә ша
кирдләр әсәрин тамлыгы һагғында гәнаәтә кәлмиш олулар.

Бәдии әсәрдә сәнәткар әсас мәсәләләрин тәсвириндән ә
вәл бир бәдии мütәддимә верир вә бунунла кәләчәк һадисә
ләри доғуран мүнит, шәраитлә охучуну мәлүматландырыр.

VIII сийифдә шакирдләр Н. Кәнчәвинин «Хәмсә»си илә
јыгчам шәкилдә таныш олулар.

Нүмуна үчүн «Хосров вә Ширин» әсәринин сүжет мәрһә
ләләрини нәзәрән кечирәк. Бу мәнзум романда Хосровун ана
дан олмасы, тәрбија едилмәси, бир кәндлинин тәсәррүфатына
визјан вурмасы вә бу ишә көрә чәза алмасы тәсвир олуна. Бу
һиссәдә Хосровун мүнитинә, онун бәзи адәтләринә бәләд олу
руг. Бу, әсәрин е к с п о з и с и ј а с ы д ы р.

66

Бундан сонра һадисәләр дүјүнләнмәјә башлајыр. Һә
мин дүјүнләмә мәрһәләси сүжети гурмаға даһа чох тәкан
верән һиссәдир. Хосров јуху көрүр, јухуда улу бабасы Әну
ираван она дөрд шеј вәд едир: падшаһлыг, мәрһәтли
бир чалгычы, ә'ла бир ат вә көзәл бир гыз. Бу вахт Шапур
сәјаһәтдән гајыдыр вә Ширинин көзәллији һагғында Хосрова
танышыр. Хосров она ашиг олура. Бу һиссә з а в ј а з к а
ы р.

Әсәрин сүжет мәрһәләләри арасында мәнтиги бағлылыг
ардычыллыг вардыр. Һадисәләр бири дикәринин давам
ы ми чыхыш едир. Хосров вә Ширинин бир-бирини ахтарма
лары, көрүшүб ајрылмалары, Хосровун Мәрјәмлә евләнмәси,
Ширинин кечирдији изтираблар, Фәрһадын мәрһәббәти кими
һиссәләр һ ә р ә к ә т д и р, һадисәләрин инкишафыдыр.

Һадисәләр кетдикчә кәркинләшир, зиддијјәтләр артыр,
бәһранлы вәзијјәт јараныр. Хосров — Мәрјам, Хосров — Шә
һар хәтләри, әһвалатлары Хосров — Ширин коллизиясыны
арынләшдирир. Зиддијјәтләр даһа да кәскинләшир. Ширин
Хосровун јалварышларына әһәмијјәт вермәјәрәк ону рәдд
едир. Лакин Ширин өзү бу ајрылыға давам кәтирмир. Үстә
лик Шуријјәнин дә Ширинә ашиг олмасы, атасыны өлдүртмә
си, Ширини алмаг истәмәси бәһранлы вәзијјәти сон һәддә чат
дырыр. Бу, к у л м и н а с и ј а д ы р.

Бундан сонра конфликтин инкишафынын сону кәлир.
Хосров вә Ширинин фәчиәси һәр һалда мütәјјән һадисә илә
тамамланмалыдыр. Бу нәтичә Ширинин тәбиәтиндән, онун
тәмиз мәрһәббәтиндән доғур. Ширин өзүнү Хосровун гәбри үс
түндә өлдүрүр. Бу, ф и н а л д ы р.

Әдәбијјат методикасына аид јазылмыш вәсаитләрдә ли
рик шә'рләри сүжетсиз әсәрләр кими тәһлил етмәк мејли күч
үдүр. Лакин иш бурасындадыр ки, лирик әсәрләрин поетик
турулушу, композисијасы варса, истәр-истәмәз бурда мütәјјән
сүжет хүсусијјәти өзүнү көстәрмәлидир. Мәсәлән, Ашыг Әләс
әрин IX сийифдә тәдрис олуна «Дүшдү» рәдифли гошмасы
на нәзәр салаг:

Чәршәнбә күнүндә чешмә башында,
Көзүм бир алакөз ханыма дүшдү...

Деди: «Нишанлыјам, өзкә малыјам».
Сынды гол-ганадым, јаныма дүшдү.

67

Көрүндүжү кими, бу ше'рдө биткин бир эһвалат нага о
нур. «Дүшдү» рәдифли гошма сүжетли ше'рдир. Хаа
гошма шакирдләрә сүжетсиз ше'р нүмунәси кими тәдрис о
магдадыр.

Әдәбијјатшүнас В. Иванисенко данышдыгымыз
ила әлагәдар лирик ше'рләри белә тәсниф едир:

1. Лирик һәјәчанлары әкс етдирән әсәрләрдә јени фик
вә һиссләрин доғмасы, фикир вә һиссләрин зиддијјәти вә
әкс олунур. Тәдгигатчы бунлары «фикир вә һиссләрин дна
гу» адландырыр.

2. Бир груп лирик ше'рләрдә анчаг бир күчлү һисс
фикир-нифрәт, шадлыг, гәзәб, кәдәр вә с. өз ифадәсини т
пыр. Бу әсәрләрдә анчаг руһи вәзијјәтин бир аны тәсвир ед
лир. Буну мүәллиф «еһтираслы мүәллиф монологу» адланд
рыр.

3. Бураја сүжетли лирика нүмунәләри дахилдир. Бу
әсәрләрдә шаир өз гәһрәманыны әтрафлы тәсвир етмәклә б
рабәр, гәһрәмана, нәгл олунан һадисәјә өз мүнәсибәтини
билдирир. Бурада һәјәтдан көтүрүлмүш бир һадисә вә әһв
лат јығчам сурәтдә нәгл олунур.*

Бәди әсәрләрин өјрәнилмәси просесиндә композисија
сүжет хүсусијјәтләринин тәһлили шакирдләрин сәнәткарл
гы һаггында биликләрини кенишләндирир.

* «Поэзия, жизнь, человек». М., 1962, сәһ. 190.

БӘДИИ ОБРАЗ АНЛАЈЫШЫНЫН ӨЈРӘДИЛМӘСИ ҺАГГЫНДА

Аллаһверди ЕМИНОВ
педагожи елмләр намизәди

Бу күн елми-техники ингилаб әсринин чәмијјәт гаршы-
ында гојдуғу проблемләрә диггәт јетирдикдә мәктәбин, мүәл-
мин мөвгеји, мәс'улијјәти даһа парлаг нәзәрә чарпыр. Тәд-
ис фәнләриндә мәһз һансы маһијјәтли тәрәфләр, «кизли нөг-
әләр» өјрәдилмәлидир ки, шакирдләрин гаврама имканлары
енишләнсин, керчәклијин образлы дәркинә јол зәнкин би-
ик хәзинәсиндән кечсин.

Ајдындыр ки, чәмијјәт мәсәләләри мүрәккәбдир вә о, ән
ариз ифадәсини бәди әсәрләрдә тапыр. һәјәта сәнәткар ба-
ымы чәмијјәтин мөвчуд мәнзәрәсини әбәдиләшдирир. Ша-
кирдләр әдәби просеси тәкчә «инсаншүнаслыг» олан әдәбиј-
атын өзүндән әхз етмирләр. Дүздүр, бунун үчүн әдәбијјат-
шүнаслыг елми мөвчуддур вә онун өзүнәмәхсус әһатә даира-
и вардыр. Лакин елә әдәби анлајышлара тәсадүф едирик ки,
әрсликләрдә онлар һаггында мә'лумат верилмир. Тәбиидир
ки, бу чатышмазлыг тәдрисин гаршысында бә'зи чәтинлик-
ләр гојур.

Орта мәктәбдә әдәбијјат нәзәријјәсинин һеч дә бүтүн саһә-
ләри өјрәдилмир. Мәсәлән, әдәби анлајышларын маһијјәтини
шакирдләрә ајдынлашдырмадан кечинмәк мүмкүн дејилдир.
Мүәллим чалышмалыдыр ки, мүәјјән имкан дахилиндә бә'зи
әрури мәсәләләри зәнкин мисаллар әсасында шәрһ етсин.

Шакирдләрин әдәбијјатдан ән чоһ растлашдыгы анлајыш
бәди образдыр. Буну баша дүшмәдән әдәбијјаты бүтөвлүк-
дә әхз етдирмәк гејри- мүмкүндүр.

Бәдний образ бир чох мәнәтләри өзүндә бирләшкән бунларсыз образ анлајышы јохдур вә естетик категорија ми мөвчүд дејилдир.

Образ нәдир? Бу, чохмәнәли сөз олуб, гнесоложи вә естетик категоријадыр. Инчәсәнәт аләмнини өзүндә әкс етдирилу хүсуси спесификлијә маликдир. Белә ки, «образ» анлајышы ики естетик мәнәни верир. Биринчиси, һәр һансы бир сурәтләрини ајдынлашдырмаг. Икинчиси, ин'икас методу характеризә етмәк. Әксетдирмә формасына көрә шәрти олар ики јерә ајрылыр:

а) тәсвири; б) ифадәли образлар.

Образ бәдний әксетдирмә хүсусијјәтинә көрә мәнәзи мәнәши дашыјыр, ән ади сөзләрин ујғунлуғунда белә өзүнүн бәднийлијини сахлајыр. Мәсәлән, шакирдләр күнәшин доғмасын улдузлу кечәни, пајызы бәдний формада ашағыдакы кими тәсвир едирләр:

«Улдузлар сәјрышыр», «Гызыл пајыз», «Күнәш үфүгдә бојланыр» вә с. Ләкин мүнәллим унутмамалыдыр ки, бу кими шакирд нүмүнәләри бәдний образ дејилдир, садәчә тәсвирдир. Мәнәз бу долашыглыг чох заман әдәбијјат мүнәллимини чәтә вәзијјәтдә гојур. Әдәбијјат тәдрис олунур, амма о гәдәр нәзәрә чарпмајан бир анлајыш—бәдний образ шакирдләр әјрәдәлимир.

Әлми тәфәккүр категоријасында анлајыш, мүнәкимә, әдәбијјат вә мәтәбә—бәдний образ онунла фәрғләнир ки, о, һисс олар кәчәг дәрәчәдә дәғиг вә гавраныландыр; јалныз инсан һисс үзвәлиринә тәсир кәстәрир.

Бәдний образ өзүндә һәјат һадисәләрини, һәр шејдә әввәл, инсаны билаваситә там, дүзкүн дәрколунан естетик формада тәзаһүр етдирир. Бу просесдә — һәјат һадисәләр реаллыгыннан, мөвчүдлуғундан узаглашыр, фантастик идијәләр, фәрзијјәләр мејдана кәлир. Инсанын билаваситә тәсвириндә исә әјани образ јохдур, хәјали образ зардыр. Мәсәлән, VII синифдә Ч. Мәммәдгулузадәнин «Данабаш кәһнадинин әһвалатлары» әсәри тәдрис олунур. Шакирдләр Худәјар бәј сурәтилә јахындан танышдырлар. Мүнәллим бәдний образын мәһијјәтини ајдынлашдыраркән, шакирдләрин диггәттини ашағыдакы парчаја јөнәлтмәлидир: «...Боју учады, чох гарады. Көзләри лап гарады, бир тикә ағ јохду көзләриндә. Белә ки, бәзи вахт Худәјар бәј папағыны басыр көзүнүн өнүнә»

папаг гара, көзләр гара, үз гара. Папағын алтда көзләр белә ишарыр ки, адамын чаныны ваһимә өтүрүр. Пәс дејәсән ки, чим атындан гурбага бахыр»...

Бу, бәдний образ һағгында илкин фактдыр. Сонралар шакирдләрин әдәби тәсәввүрләри кенишләндикчә, мүнәллим бәдний образ анлајышынын ајры-ајры элементләрини конкрет нүмүнәләрлә ајдынлашдырмалыдыр. Бунлар образын бәзи нүмүнә компонентләрини тәшкил едир.

Бәднийлик. Ифадәли, тәсвири образларда тәчәссүмүнү тәсвир. Һәр бир образын чөвһәри онун емоционал тәсириндәлидир, бәднийлијиндәлидир. «Бурдакы ганунлар әсәб учлары илә дәрк едилир», — дејән нә гәдәр һағлыдыр.

Шакирдләр билмәлидир ки, бәднийлик јохдурса, образ да јохдур вә бири дикәрини мәзмун вә тәсвирчә тамамлајыр. Н. Г. Чернышевски дә бу чөвһәти хүсусилә кәстәрмишдир: «Бәднийлик форманын идејаја ујғун олмасындан ибарәтдир; әкәр идеја гәлпдирсә, о заман бәднийликдән данышмаг әбәсдир. Чүнки форма да гәлп олачагдыр».

Бәднийлик дедикдә шакирдләр ону баша дүшмәлидир ки, сәнәткар һәјатдакы вә ја предметләрин сәнәтә поетик тәсвирини ифадә едир, ону емоционал чаларлара бүкүб охучуја гәјтарыр. Бунун шакирдләрин әјани гаврамасы үчүн мүнәллим С. Вурғунун мәшһүр «Чејран» ше'риндән бир парчаны мисал кәтирмәлидир.

Јердән ајағыны гуш кими үзүб,
Јај кими дартыныб, ох кими сүзүб,
Јенә өз сүрүнү низамла дүзүб,
Баш алыб кедирсән һајана чејран?
Он аддым кәнарда јатмајыр тәкә,
Кәзинир ојлаға баш чәкә-чәкә.
Кәлән гаралтыдыр, јохса тәһлүкә?
Бир өзүнә бахыр, бир она чејран.

Бәднийлик о заман күчлү олур ки, мүнәтәлиф шејләрә бәнзәдилсин. Бурада бәнзәтмә бир элемент кими бәднийлијә хидмәт едир. Чүнки бәнзәтмәдән узаг предмет бәднийлијини итирир. Сәнәткар да буна хүсуси әһәмијјәт верир. Мүнәллим јахшы оларды ки, Фүзулинин «Хәнчәр» гәзәлиндән бир нүмүнә кәтирсин.

Һәзәр ғыл кәзмә чох пәрвасыз еј бүлбүлү ки, гәтлинчә
Тикандан дамәни алтында галмыш күл нәһан хәнчәр,
Мүжән ганым төкүб, гәмзән алыр чаным әчәб санма,
Ишдир төксә ган ох, адәтдир олса чан хәнчәр.

Биринчи бейтдә шаир хәнчәри күл будағында олан тикан
бәнзәдир. Икинчи бейтдә исә хәнчәрин јанына бир ох да го
шур вә оху көзәлин кирпијинә, хәнчәри онун гәмзәсинә охша
дыр.

Бәдинлик дедикдә тәкчә емосионаллыг, тәсвирин күчү
баша дүшүлмәмәлидир. Шакирдләрә ајдынлашдырмаг ла
зымдыр ки, бәдинлик ејни заманда јығчамлыгдыр, сөзә гәна
әтдир. Бөјүк рус тәнгидчиси В. Г. Белинскинин фикри ма
раглыдыр: «Бәдинлик бундан ибарәтдир ки, һәр бир сөз нәһан
ки өз јериндә ишләнсин, һабелә сөзүн ишләдилмәси зәрури
олсун вә мүмкүн гәдәр аз ишләнсин, јығчамлыг олмаса, бәдин
лик дә олмас.

Беш-он сәһифәдә бир шәхсин сурәтини тәсвир етмәји вә
онун бүтүн әләмәтдар сифәтләрини вермәји ән зәиф насир дә
бачарыр. Јох, сиз јалныз о заман сәнәткарсыныз ки, предмет
һагғында охучунун хәјалында белә бир долғун тәсәввур јар
ратмаг үчүн сизә чәми беш сәтир лазымдыр». Бундан сонра
мүәллим бәзи поетик мисралар нүмунә кәтирмәлидир.

«Көз јашында исланыр бајатылар, ағылар»
«Көңлүнү атмыш суларә әбәди-ләвбәр кими»

(Ә. К ә р и м)

«Чәпәрләниб гајғыларым
Кирпикләрин чәпәриндә»

(Б. В а һ а б з а д ә)

Бәди детал бәди образы ишыгландырыр, керчәклијин
тәсвириндә ән зәрури олур. Әсәрдә бәди деталын тә'сир даи
рәси әһәтәлидир. Сәнәткар тәрәннүм етдији һадисәнин, пред
метин елә бир нөгтәсини деталлашдырыр ки, о, узун мүддәт
уинудулмур. Сәнәткарын бәди детал јаратмасы кулл һалын
да деталлашдырма адланыр. Әдәбијјатшүнас К. Әлибәјова
нын тә'биринчә десәк, «деталлашдырма — һәјат һадисәләри
нин образлы ин'икасы васитәләриндән анчаг бирини тәшкит
едир. Чүнки инчәсәнәт керчәклијин дагерротипи јох, јарады
чы ин'икасы олдуғундан, јазычы онун чанландырылмасы
үчүн ән мүнәсиб вә парлаг образлар тапмаға чалышыр.»

Мүәллим тәдрис етдији әдәби нүмунәләрә истинадән ша
кирдләрә ајдынлашдырмалыдыр ки, бәди детал әдәбијјатда
бөјүк рол ојнајыр. Она көрә ки, һәјатда көзә көрүнән, гавра
һылан бир шеј әдәбијјатда јалныз бәди сөзүн күчү илә оху
чуја чатдырылыр. Низаминин, Фүзулинин, Вагифин, С. Вурғу
һун. Ч. Мәммәдгулузадәнин, Ә. һагвердијевин вә башгалары
нын јарадычылығынын тәдриси просесиндә, һабелә әдәбијјат
дан нәзәри мә'луматларын верилмәси заманы мүәллимин им
каны вардыр.

М. һүсејн «Абшерон» романында бәди деталларла об
разын характерләринин ачылмасына, кечирдикләри психоло
ги һалларын дујулмасына наил олмушдур. Чәмил илк дәфә
Таһири Бакыја кәтирир:

«Таһир марагландығы јерләри елә-белә, хала хәтрин
галмасын дејә көстәрән Чәмилдән инчијән кими олүб, геј
ри-ихтијари онун голуна тохунанда Чәмилин әлиндәки
јашыл рәнкли каучук дараг јерә дүшәрәк, нәјсә дәјиб
чилик-чилик олду. Таһир өз һәрәкәтинин нәзакәтсизлији
ни һисс едиб гызарды: — Ај, бағышла, — дејәрәк тез
әјилиб дарағын парчаларыны көтүрдү. Чәмил исә она
ачыгланмаг әвәзинә гајғысыз бир тәбәссүмлә күлүмсә
јәрәк јалныз бир парчасыны алды:

— Чанын сағ олсун, — деди. — Елә јахшы олду ки,
ики јерә бөлүндү. Бири сәнин, бири мәним.»

Деталлашдырма бәди образла јанашы һадисәни дә әһә
тә едир. Бу заман јазычынын тәсвири образларын сәчијјәси
нин ачылмасындан тәчрид олунмур, әксинә, она хидмәт көс
тәрир.

Бәди деталлар гәһрәманларын әһвал-руһијјәсини ашкар
лајыр. Халг јазычысы С. Рәһимовун әсәрләриндә бәди де
таллар мәһз белә бир функција дашыјыр. Јазычынын «Шамо»,
«Сачлы», «Мехман», М. Ибраһимовун «Кәләчәк күн», С. Рүс
тәмин «Ана вә почталјон», Ә. Чәмилин «Чан нәнә, бир нағыл
дә» кими әсәрләрдә бу чәһәт габарыгдыр.

Бәди детал поетик нүмунәләрдә һисси тә'сир ојадыр.
Охучуну романтикләшдирир. Шаир Габалин «Гој данышсын
тәбиәт» ше'риндә бәди детал күчлүдүр. Мәсәлән:

Будагдан ајрылан һәр сары јарпаг
Елә бил ушагдыр, јетим бир ушаг
Үшүјүр, бүзүшүр саплағында нәм,

Вусалла, ничранла долудур аләм,
Хошдур о илк баһар, бу сон баһар да
Үрәк мә'на кәзир бу дүҗуларда
Һансы мэхлугда вар белә ше'ријјәт?
Гој данышсын тәбиәт!

Јерн кәлмишкән дејәк ки, мұәллим бәдии деталдан
вышаркән анчаг бунун заһири еффеќт дашымадыгыны, өзү
мүәјјән мә'наны јашатдыгыны гејд етмәлидир. Әкс тәҗрибә
шакирдләр бәдии образын бу чәһәтини лазымынча гирә
ләндирә билмәзләр. Бәдии детал фикрин ифадәси, конкре
лик вә тамлыг, табелилик бахымындан мараглыдыр. Әлбәт
дәрсликләрдә белә нүмунәләр чохдур. Мүәллим Ә. Чәмис
«Чан нәнә, бир нағыл де» адлы мәшһур ше'риндән бир пар
ны мисал кәтирмәклә фикрини сүбут едир:

Көрпә күлдүр... Һәсрәт гонан көзләриндән учду гәм,
Өпдү онун хәјалыны өзкә бир аләм:
Гарангушлар учуб кәлди, ачды чичәк, күлдү јаз
Гучаглады атасыны, сонра кимсә чалды саз.
Чөлдә исә бүтүн нечә күләк туфан гопарды.

Бу бәдии-һисси лөвһә узун гыш кечәсиндә атасынын ј
луну һәсрәтлә көзләјән көрпәни нәзәримиздә доғмалашды
рыр. Ата кәлиши бир нағыла дөнүр.

Ваһидлик, конкретлик, әјанилик дә бәдии образын әсә
компонентләриндәндир. Һәр һансы бир әсәрин идејасына м
вафиг бәдии образлар конкрет олараг јарадылыр. Сәнәтка
галәмә алачагы әсәрә гәдәр мүхтәлиф һәјат һадисәләри, фак
лары илә гаршылашыр. Мүхтәлиф инсан талеләрилә таны
олур. Лакин о, конкрет, әјани образлар васитәсилә мөгсәдн
Һәјата кечирир—бәдии образда тәчәссүм етдирир. Азәрбајчан
да Совет һакимијјәти угрунда кедән мүбаризәнин тәсвири Ша
мо. Бајрам, Чәләл, Бәхтијар, халгымызын Бөјүк Вәтән мүһа
рибәсинин өлмәз гәһрәманлары Гафур Мәммәдов, Һүсејнбал
Әлијев, Александр Матросов, Кәрај Әсәдов вә с. кими конкре
образларда әбадиләшмишдир. Шакирдләрә ајдынлашдырма
лазымдыр ки, иначәсәнәт мәһз бәдии образын ваһидлији, кон
кретлији, әјанилији нәтичәсиндә кениш күтлә тәрәфиндән гав
равилыр. Белә ки, инсан иначәсәнәт әсәриндә һәјатын өзүнү кө

рүр, онунла үзләшир. М. Горки мәһз бу чәһәти гејд едәрәк
јазмышдыр ки, әдәбијјат идејалары әтә-чана кәтирмәклә, он
лара фәлсәфә вә ја елмә нисбәтән бөјүк әјанилик, бөјүк инан
дырычылыг верир.

Бу мәсәләнин шәрһиндә мұәллим бир чәһәти дә ха
тырлатмалыдыр: Бәдии образын ваһид, конкрет вә әја
нилијиндә сәнәткарын һәјат тәчрүбәси, һәјата бахымы мәсә
ләсидир. Ән ади һәјати һадисә, факт, әхлаги һәрәкәт јазы
чыја башга шәкилдә тә'сир көстәрә билир. Ч. Чаббарлынын,
С. Вурғунун, М. Һүсејнин, М. Ибраһимовун, С. Рәһимовун, С.
Рүстәмин бир сыра өлмәз әсәрләринин јарадылмасында һәја
ти мүшаһидәләри әсас амил олмушдур. Лакин бурда ичә
бир мәтләби шакирдләр баша дүшмәлидирләр ки, бәдии об
разын јарадылмасында сәнәткар дүшүнчәси, фантазијасы хү
суси әһәмијјәт кәсб едир. Ән ади тәсвирдә, мүһакимәдә сәнәт
кар фантазијасы өзүнү көстәрир. Бу јохдурса, бәдии әсәр дә,
үмумијјәтлә, јарадычылыг нараһатлығы, мәһсулу да јохдур.
В. Г. Белинскинин фикринчә, јарадычы фантазијаја—идеја
лары образлара чевирмәк, образларла дүшүнмәк, мүһакимә
јүрүтмәк вә һисс етмәк габ依лијјәтинә малик олмајанлар нә
ағыл, нә һисс, нә дә инам гүввәсилә шаир ола биләр.

Бүтүн бунлара бахмајараг инсан фантазијасынын јарат
дыгы һәр бир образ бәдии олмур. Бунун үчүн сәнәтә хас кеј
фијјәт вә әләмәтләр, һәгигәт вә бәдии мәзмун әсасдыр... Бәдии
образын ваһидлији, конкретлији вә әјанилији бу мејардан
кечир. Мәзмунлуға илк нөвбәдә һәјат һәгигәти дахилдир. Бу
барәдә мараглы тәдгигатлар апармыш философ Ј. Исмајылов
гејд едир ки, бәдии образ инсан идракынын хүсуси бир фор
масы олуб, варлыг һаггында кениш, үмумиләшмиш мәлүмат
вермәјә мејллидир. Әкәр образ һәјат фактынын садәчә фо
тосурәти олсајды, бәдиилији итирәр, варлығын дахили мә'на
сыны ача билмәзди.

Әһәтә олундуғумуз ичтимай мұһитин динамикасы олдуғча
мүрәккәб вә јаддагалаңдыр. Бурда баш верән дәјишикликләр
чәмијјәтимизин инкишафына хидмәт едир. Бәдии әдәбијјат исә
иначәсәнәтин мұһүм нөвү кими хүсуси рол ојнајыр. Сәнәткар
дүјүмү, ахтарышлары бу просесә биканә галмыр, бәдии об
разларын хүсуси әһәмијјәтини нәзәрә алараг мұәллимин јара
дычы һәвәси, гаршыја чыхан јени тәләпләрә чаваб вермәк
һисси јени маһијјәт кәсб едир. Тәкчә програмда көстәрилән,

дији вэзијјәти вә һәјәчанлары дуја билсин, бир анлыг өзү онун вэзијјәтиндә һисс етмәји бачарсын. Ше'рин бу парчалары охунуб гуртардыгдан сонра орада тәблиғ олуна фикирлә белә бир мүсаһибә јолу илә шакирдләрден алына биләр:

— Ананын өз оғлуна илк сөзләриндән нәләри өјрәнмәслүр?

— Өвладына мәнәббәти, онун өзүнүн дүнјакөрмүш бир гәһрәманын олмасы. Ана һәм дә оғлуну гәһрәман кими бөјүтмәси илә фәхр едир.

— Бәс ана өз оғлуна нә өјүд-нәсиһәт едир?

— Ана оғлуна мәсләһәт көрүр ки, онун өјүдләрини гулаһында јахшы сахласын. О, оғлуна уғурлу јол арзулајыр, онә «тылыңчыны чалан заман гүввәт кәлсин голуна!»—дејир. Ана һәм дә тапшырыр ки, чәбһәјә һәкәран кетмә, чүнки биз сәнәсә дә доланарыг. Бир дә һәкәранчылыг олан јердә јахшы дөјүшмәк олмәз.

— Сонра она нә тапшырыр?

— Ана һәм дә оғлуна тапшырыр ки, дүшмән гаршысында икид кими тәрпән, вүгарлы ол. Түфәнкини тәмиз сахла, атыңы исә тумарла. Ананын оғлуна өјүдләри бу мисраларда даһа јахшы ифадә едилмишдир:

Өз јериндә олсун кәрәк икидин јар-јарағы,
Һәр күн јени бир зәфәрлә кәлсин онун сорағы.

— Ананын өјүдләри ичәрисиндә сизи даһа чох тә'сирләндирән нәләр олду? Ше'рдә ананын Вәтәнә олан мәнәббәти нечә верилир?

— Ана јалныз өзүнү дејил, Вәтәни дүшүнүр. О, оғлуна дејир ки, сәнин анан мән олсам да, бир дә ана Вәтәнин вар. Сән онун дуз-чәрәји илә бөјүмүшсән. Ону көз бәбәјин кими горумағы унутма.

«Ананын өјүдү» ше'риндә Ана—Вәтән сөзләри бир-бири илә һәмәһәнк сәсләнир. Ше'рдәки өјүд Вәтән өјүдүнү јада салыр.

— Мәнә исә ананын өз оғлуна гајғысы, мәнәббәти даһа чох тә'сир едир. Оғлуну јола саларкән ана һәм дә кәдәрләнир, чирдирәрасына дејир ки, пајыз вахты бағчамызын һейвалары дөјүндә, шафталылар ширинләшиб будағыны әјүндә сәнин пајыны көндәрәчәм. Тәки сән әлләринлә дүшмән үзәриндә гәләбәләрин сәјыны артыр. Ананын өвладына хејир-дуа вермәси, онун сәг-саламат гајыгмасыны арзуламасы, ајрылыгдан кә-

чирдији һәјәчан вә кәдәри, вүгары бу мисралар көзәл ифадә едир:

Әскәр артыг јола дүшдү, дағ тәрпәнди јериндән,
Күнәш јәјды шө'ләсини Вәтәнин көјләриндән.
Ана бахды өз оғлуна, су да сәлди далынча...

— Ушаглар, бурадакы «дағ тәрпәнди јериндән» ифадәсинә фикир верин. Көрүн, һәмин ифадә мисрада нечә күчлү сәсләнир. Дүшмәнлә дөјүшә кедән совет дөјүшчүсүнүн күч вә гүввәтини, онун јенилмәзлијини нечә дә долғун үмумиләшдирир.

— Ше'рдә һансы гәһрәманларын ады нә мәгсәдлә чәкилтир?

— Ше'рдә Короғлу вә Чапајевин ады чәкилир. Ана чәбһәјә кедән оғлуна гәһрәманлар јетирән јурдун һеч вахт басылмадығыны јада салыр. Онлардан нүмунә көтүрмәји төвсијә едир. Бизим јурдун гәһрәманларынын һәр бирини «күллә батмаз, топ дағымәз орду» адландырыр.

— Доғрудур. Бәс ше'рдә С. Вурғунун һадисәләрә, гәһрәманлара мүнәсибәтини нечә изаһ едә биләрсиниз?

— С. Вурғун вәтәнпәрвәр шаир кими гәһрәман оғуларымыз, ағбирчәк аналарымызла фәхр едир. Бу чүр өвладлары олан Вәтәнин һеч вахт мәғлуб олмајачағыны инамла тәсвир едир. Бу чәһәтдән ше'рин сон мисралары чох марағлыдыр:

Шаир гәлби бу сәһнәдән илһамыны алынча,
— Јаша,—деди, еј гәһрәман! Јаша,—деди, еј Вәтән!
Сонра шаир додағлары өпдү онун әлиндән.

Габагчыл мүәллимләр бу ше'рин тәдриси заманы чәбһәјә оғулар јола салан, бу күн белә онларын һәсрәти илә јашајан аналарла сәһбәтләр кечирир вә шакирдләрә, өз оғуларыны чәбһәјә јола салан нәнәләриндән, таныдығлары аналардан мүвафиғ материаллар топламағы тапшырыр, онлары јаздырыр мәктәбин әдәбијјат кабинетиндә, музејиндә сахлајыр, дәрслә алағәләндирирләр.

* * *

VI синифдә С. Вурғун әсәрләриндә нүмунә үчүн өјрәдилән ше'рләриндән бири дә «Муған» поемасындан парчалардыр. Бүтөвлүкдә X синифдә кечилән бу әсәрин VI синифдә үч парчаласы өјрәдилир. Һәмин парчалар өзлүјүндә бүтөв фикри ифадә етсә дә, онларын тәдрисиндән әввәл поеманын јаранма тарихи (1949-чу ил) һаггында гыса бир мә'лумат вермәк, «Муған»ын мүәсир мөвзуда јазылан ән дәјәрли әсәр олдуғуну шакирдлә-

рә чатдырмаг кечилән конкрет бәдин парчаларын даһа јаңа баша дүшүлмәси үчүн фәјдалыдыр.

Програм үзрә поемадан верилән парчалара хүсуси даһа сааты ајырмаг мәсләһәт көрүлүр. Ашағыда һәмин даһа саатларында әсәрдән верилән парчалар үзәриндә мүүллимаһа апардығы ән вачиб методик мәсәләләрдән бәһс олунур.

Биринчи дәрс. «Минкәчевир гәһрәманы». Бу парча поеманын 11-чи нәғмәсидир. Мүүллимаһа онун тәдрисинә башларкы шакирдләрин IV сифдә һәмин поеманын биринчи нәғмәсинә бир парчаны («Чәјран» рәдибли гошманы) јада салмаһа фикрини белә јекунлашдырмалыдыр ки, «Муған» поемасында Вәтәнимизин сәфалы бир күшәси тәсвир олунур. Шаир өзү һәндисәләрин иштиракчысы кими, Муған дүзүнү долашыр. О, Муған дүзүндә гојун сахлајан чобанларла көрүшүр. Муған тәһрибатинин өзүнәмәхсус көзәлликләрини мүшаһидә едир, «чәјранлар гызы»нын шәһинә гошма дејир. Лакин шаири Муғаны јаһадтан радаһа, орада нәһәнк ишләр көрән адамлар—памбыг тарлаһанын баһадырлары, хүсусилә Күр үстүндә нәһәнк су-електристансијасы јаһадан гәһрәманлар даһа чох өзүнә чәлб едир. «Минкәчевир гәһрәманы»нда биз мәнз бу чүр гәһрәманларын үмумиләшмиш нүмајәндәси илә таныш олуруг. Сонра ше'р мүүллимаһа тәрәфиндән охунур. Мәтн үзәриндә дәрсдә мұвафиг ишләр апарылыр. Әсас диггәт гуручулуг ишләринин бәдии тәсвиринә вә Сарваның мәһәви аләминин нечә јаһадылмасының изаһына верилмәлидир. Хүсусилә, совет техникасы вә оһа јаһадылмәк угрунда мүбаризәнин бәдии ифадәси әтрафында дәрсдә кениш сөһбәт апарылмалы вә изаһ олунан фикирләрдә ашағыдакы суаллар әтрафында үмумиләшдирилмәлидир. Әсәрдә тәсвир олунан һадисә һарада баш верир? Шаир нәһәнк моторларын сәсини, килли вә гумсаллы торпаглары удаһа экскаватор нә'рәсини ше'рин һансы бәндләриндә үмумиләшдирилмишдир? Сарван кимдир? Ше'рдә онун ишә мұнасибәти, характерини тәсвири һансы бәдии васитәләрлә гәләмә алырмышдыр?

Тәчрүбә кәстәрир ки, сүжетли ше'рләрдә шакирдләри һадисәләрин башлангычы, кедиши, характерләрин тәсвири вә сәһа даһа чох марағландырыр. Шакирдләр бу чүр әсәрләрдә бә'зән охудуғу парчаның мазмунуну чәтин мәнимсәјирләр. Буну изаһрә гәлиб, ше'ри охудугдан сонра ону нәсрә чевирмәк мәсләһәт көрүлүр. Мәсәлән, јухарида верилән биринчи вә ахырынчы суалларын нәсрә ифадәсини иззәрә чатдырмаг олар:

80

... Бурада тәсвир олунан һадисәләр Боздағын әтәкләринә баш верир.

Шаир иш просесини дөјүш мејданы илә мұгајисә едир. Даһа долғун вә тә'сирли бәдии тәсвирләр јаһадыр.

Јаһуд, гәһрәманың сәчијәсинин тәсвирини алаг:

Шаир, кимдир, нәчидир бизим гәһрәман? суалыны ве-дир вә «сөһбәти бурадача башлајаг ондан», — дејә Сарванла «хүчүнү таныш едир. Мә'лум олур ки, бу гәһрәман «Күр үстү-нә» ишләмәјә кәнддән кәлмишдир. О, илк күнләр өз кәндләри чүр дарыхыр, орада гојуб кәлдији анасы вә нишанлысының нәсрәти илә јашајыр. Сарваны бә'зән гојунда бөјүдүјү Топчу нәсрәси, орада нә'рә чәкән мараллар дүшүндүрүр. Онун дарых-масына бир сәбәб дә илк дәфә көрдүјү вә таныш олмадығы машыңлардан баш чыхара билмәмәси иди. Ше'рдән өјрәнирик ки, «екскаватор» сөзү Сарваның дилиндә олмамыш, о, сәһр-кар машыңларын дилләринә гулаг асмамышдыр. Доғрудур, илк күнләр ишин чәтинлији Сарваны бир аз горхуја салыр, ону чашдырыр. Анчаг о, кери гајытмајыр вә дејир:—Јолум прәлидир!.. О дујур вә дүшүнүр ки, «бу, јүксәлиш илләридир». Сарван ону күл-чичәклә јола салан адамлара вә комсомола нә'дини јада салыб, бу минвалла «кичик шәһәрлә» достла-шыр, бурада галыб ишләјир. Шәһәр һәјаты, «нәһәнк-нәһәнк моторларын гәлбиндәки дөјүнтүләр», «инсанларын, машың-ларын иш үстүндә чахнашмасы», «кечә вахты дәли Күрүн-каһ гышгырыб, каһ дашмасы» Сарваның үрәјиндә нағыл ки-ми јува салыр. Сарван үрәклә ишдән јапышыр, өјрәнир вә чарпышыр. Онун ишкүзарлығыны бу мисралар көзәд ифадә едир: «Одур... Одур... Гәһрәманың тоз ичиндә нәфәс алыр. Экскаватор боз дағлара һарај чәкир, нә'рә салыр. Бир јај кими чатылмышдыр Сарванымың гашгабағы; бир-биринә го-лушдурур ајры дүшмүш ики дағы. О, торпағын гатларына ишләдикчә дәрин-дәрин, торпаг төкүр, гум дағыдыр кор кө-рүнә зүлмәтләрин...»

Тәчрүбә кәстәрир ки, «Минкәчевир гәһрәманы» адлы бу парчаның тәдрисиндә ше'рдә фонетик аһәнкдарлыг јаһадан чәһәтләрә, «Ким дәјишәр јер үзүнә өз јурдуну, јувасыны?!», «Бизим елдә гәләм илә сүнкүнүн бир мәнасы вар...» кими «фористик ифадәләрин мәнасы үзәриндә шакирдләри ишләт-мәјә, Азәрбајчан дилиндән алынан биликләрин мөһкәмләнмә-синә дә хүсуси фикир верилмәлидир. Бу мәгсәдлә: **Боздағ, мотор, экскаватор, сәһркар, нә'рә** кими сөзләрин јазылышыны

8. Сифариш 120

81

алынан биликләри јекунлашдырмалы вә С. Вургун ше'рин хас олан бә'зи хусусијјәтләр барәдә шакирдләрин јаш вә шәхслик сәвијјәсинә мүвафиг мә'лумат вермәли, онун әсәрләрин тәдريسинә һәср олунмуш дәрсләр башлыча олараг, ашагы кыларла нәтичәләнмәлидир:

1. Шаирин ше'р дилинин садәлији, ајдынлығы, халг дил чанлы дилдән фајдаланмасы һаггында лазыми анлајыш вермәлидир.

2. С. Вургун ше'ринин кениш поетик имканлара малик олунмасы, бәдии тәсвир васитәләри илә зәнкинлији барәдә мүәјјид тәсәввур јаратмалыдыр. Бу мәгсәдлә кечилән парчаларда сонра верилән әдәбијјат нәзәријјәси анлајышлардан истифадә олунмалы, шакирдләр әсәрдәки бәдии тәсвирләр үзәриндә ишләдәилмәли, тәшбих, мүбалиғә, тәкрит кими тәсвир васитәләриндән нечә истифадә олундуғу барәдә онларда конкрет тәсәввур јарадылмалыдыр.

3. Кечилән әсәрләр васитәсилә шакирдләр С. Вургун инкишаф вә јүксәлишимизлә фәхр едән, һәјатын әсас вә апарчы гүввәләрини ајдын көрән, совет адамларында јаранан јәни вә јүксәк әхлаги сифәтләри үмумиләшдириб нүмунә сәвијјәсинә јүксәлдән бир сәнәткар олдуғуну тәдричән баша дүшмәлидирләр. Бу әсәрләр әдәби билији, бәдии зөвгү зәнкинләшдирилән, лүгәт еһтијаты вә нитг инкишафынын формалашмасынә мүсбәт тәсир көстәрән вә кениш имкан јарадан сәнәт инчиләри олмасы инамыны јаратмалы вә шакирдләри бу зәнкин хәзинәдән даима өјрәнмәјә вә фајдаланмаға истигамәтләндирмәлидир.

ӘДӘБИЈЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ ШАКИРДЛӘРИН МҮСТӘГИЛЛИК ВӘ ФӘАЛЛИҒЫНА ДИГГӘТИ АРТЫРМАЛЫ

Солтан ӘЛИЈЕВ

В. И. Ленин адына АПИ-нин әдәбијјат тәдريس методикасы кафедрасынын аспиранты

Шәхсијјәтин мүһүм әләмәтләри кими мүстәгиллик вә фәаллығын шакирдләрдә тәрбијә едилмәси үчүн әдәбијјат бир тәлим фәнни кими мәктәбдә кениш имканлара малик дидир.

Әдәби әсәрләрин тәһлили просесиндә шакирдләрин мүстәгиллији, фәаллығы гајғысына галмаг өјрәнилән бәдии әсәрин даһа дәриндән, һәртәрәфли мәнимсәнилмәсинә сәбәб олдуғу кими, шакирдләрин һәјат һадисәләриндән баш чыхармаларына, бәдии һәгигәтлә реал һәгигәт арасындакы әлағәләри ајдын дәрк едә билмәләринә имкан јарадыр.

Әдәбијјат дәрсләриндә шакирдләрин мүстәгил мүһакимә етмә габилијјәтләринин инкишафы ән зәрури мәсәләләрдән дидир. Әдәбијјат мүәллими чалышмалыдыр ки, шакирд мүхтәлиф характерли образлар системиндән мүстәгил сурәтдә баш чыхара билсин, образын әсәрдә өз јерини, мөвгәјини доғру дүрүст мүәјјәнләшдирсин.

Шакирдләрин таныш олдуғлары образлар силсиләсиндән мүстәгил баш чыхармалары, онларда мүхтәлиф характерли сурәтләри гијмәтләндирмәк вәрдишләринин јаранмасы, бәдии әсәрләрин тәһлили илә әлағәдар мүхтәлиф мәсәләләрин ајдынлашдырылмасында мүстәгиллик вә фәаллыг көстәрә билмәләри фајдалы үсул вә васитәләрин јарадычылығла тәтбиғ олунмасы зәрурәтини доғурур.

Эдәбијјат дәрсләриндә шакирдләрин мүстәгиллијәтмәжә сөвг едир, тәфәккүрүнү фәал сурәтдә ишә гошан шакирд, әдәби әсәр барәдә мүәллимдән һазыр билик алмыр, мүстәгил сурәтдә сә'ј көстәрәрәк мүгајисә олуна әдәби һадисә һаггында билик газаныр.

Эдәбијјат дәрсләриндә мүгајисә имканы чоһдур: бәзә әсәрләри мөвзу вә идејаларына көрә мүгајисә етмәк мүмкүн олдугу кими, әдәби жанр вә нөвләрин спесифик хүсусијјәтләрини, дил вә үслуб мәсәләләрини, мүхтәлиф јарадычы методларыны да мүгајисәли өјрәтмәк фәјдалы вә вачибдир.

Мүшаһидәләр көстәрир ки, мүәллимләримиз ән чоһ разларын тәһлилиндә мүгајисә пријомундан истифадә едир. Бу, әлбәттә, кифәјәт дејилдир.

Мә'лумдур ки, әдәбијјат инчәсәнәтин јеканә нөвүдүр орта мәктәбдә кениш вә һәртәрәfli өјрәнилик. Е'тираф етмәк ләзымдыр ки, орта мәктәби битирән шакирдләр инчәсәнәтин диқәр нөвләри барәдә чоһ сәһни билијә, мә'лумата мәлик олулар.

Эдәбијјаты инчәсәнәтин диқәр нөвләри илә мүгајисәли өјрәтмәк бу нөгсанын арадан галдырылмасы үчүн ән јахшы вәситәләрдәндир.

Эдәбијјаты инчәсәнәтин диқәр нөвләри илә мүгајисәли өјрәтмәк бир нечә чәһәтдән фәјдалыдыр: әввәлә, орта мәктәби битирән шакирд инчәсәнәт һаггында кениш тәсәввүрә мәлик олур, онун мүхтәлиф нөвләри һаггында мүстәгил фикир сөјләјә билир. инчәсәнәт әсәрләринә гијмәт вермәкдә онларын јерини, әһәмијјәтини мүәјјәнләшдирмәкдә чәтинлик чәкмир. Икинчиси, әдәбијјаты инчәсәнәтин диқәр нөвләри илә мүгајисәли тәдрис етмәк шакирдләри фәаллашдырыр, дәрсә марағга артырыр ки, бу да өјрәнилән сәнәт әсәринин даһа дәриндән мәнимсәнилмәсинә сәбәб олур.

Бу просесдә әдәбијјатын спесифик хүсусијјәтләри, инчәсәнәтин диқәр нөвләри арасындакы мөвгеји даһа габарыг тәзәһүр едир.

Эдәбијјат дәрсләриндәки мүгајисәләр үзәриндә шакирдләри мүстәгил ишләринин тәшкили фәјдалы вә зәруридир. Бу, мүгајисә олуван әдәби һадисәләрин, объектләрин дәриндән мәнимсәнилмәсинә шәраит јарадыр.

Мә'лумдур ки, мүстәгил иш шакирдләрдә мүстәгиллијәт тәрбијә едилмәси вәситәси, онларын фәаллығынын артырылмасында фәјдалы үсулду. Мүгајисәләр үзәриндә шакирдләрин мүстәгил ишләринин тәшкили онлары ахтармаға, тәдғи

әтмәжә сөвг едир, тәфәккүрүнү фәал сурәтдә ишә гошан шакирд, әдәби әсәр барәдә мүәллимдән һазыр билик алмыр, мүстәгил сурәтдә сә'ј көстәрәрәк мүгајисә олуна әдәби һадисә һаггында билик газаныр.

Бакыдакы 111 нөмрәли мәктәбин әдәбијјат мүәллими С. Әһмәдованын бу сәһәдә көзәл иш тәчрүбәси вардыр. Шакирдләрлә сөһбәтдән, дәрсләри мүшаһидәдән сонра белә бир нәтичәјә кәлдик ки, VIII синиф шакирдләринин мүгајисә пријому һаггында ләзыми нәзәри мә'луматлары вардыр.

Низами Кәнчәвинин «Хосров вә Ширин» әсәрини тәдрис едәркән Фәрһад образыны сәчијјәләндирмәжә башламаздан әввәл, мүәллим ону Хосровдан фәргләндирән чәһәтләри истәтигамәтләндиричи суаллар вәситәсилә шакирдләрин өзләринә тапдырды. 7—10 дәгигә әрзиндә шакирдләр мүстәгил оларат әсәрдән бу ики образын фәргли хүсусијјәтләрини долғун әкс етдирән нүмунәләр (бу типли тапшырыгларын әсәр охундугдан сонра, лакин тәһлилдән әввәл евә верилмәси даһа фәјдалыдыр) сечдиләр. Бундан сонра мүгајисәни мүсаһибә үсулуна даһил едән С. Әһмәдова Фәрһад образынын мә'нәви әләминин, әсәрдәки мөвгејини, шаирин она мүнасибәтини шакирдләрин јүксәк фәаллығы шәраитиндә ајдынлашдырды. Шакирдләр мүәллимин бу ики образы мүгајисә етмәји тәләб едән суалларына әтрафлы чаваб верир, өз фикирләрини сүбүт еләмәк үчүн әсәрдән сечдикләри мисаллара әсәсләндирдиләр.

С. Әһмәдованын апардығы мүсаһибәнин кичик бир һиссәсини бурада вермәји ләзым билирик:

М. — Низами Кәнчәви әмәкчи адамлар ичәрисиндән сечдији Фәрһады һансы орбаза гаршы гојмушду?

Ш. — Шаир Фәрһады бир нечә чәһәтдән Хосров сурәтинә гаршы гојмушду.

М. — Сәнәтә, әмәјә мүнасибәтләринә көрә Фәрһадын Хосровдан фәргли хүсусијјәтләрини көстәрин.

Ш. — Әсәрдә сәнәти мә'лум олмајан, халгын әмәји, зәһмәтә сәјәсиндә зәнкин һәјат сүрән Хосровдан фәргли оларат Фәрһад өз бөјүк сәнәти илә инсанлара хидмәт едир, зәһмәтләрини тәри илә газандығы чәрәклә доланыр.

Бу образларын мүгајисәли өјрәдилмәси шакирдләрин ашағыдакы нәтичәләрә кәлмәсинә сәбәб олур:

1. Фәрһад әмәкчи инсан, Хосров илә мәғрур шаһдыр.
2. Фәрһад көзәл сәнәткардыр, Хосровун сәнәти јохду.

СƏМƏД ВУРГУН ƏДƏБИЈАТДА СƏНƏТ ВƏ СƏНƏТҚАРЛЫГ МƏСƏЛƏЛƏРИ ҺАГГЫНДА

Мəһəммəd ƏЬМƏДОВ

«Азэрбајчан мəkтəби» журналынын шə'бə мудири

Сəмəd Вурғунун јарадычылығында сənət вə сənətқарлы мəсələləri һаггында фикир вə мұлаһизэлəri хүсуси јер тутуу. С. Вурғун сənət вə сənətқарлыг мəсələləri һаггында данышаркən рус, Украјна, күрчү, ермəни вə диқэр гардаш халқларын əдəби нұмајəндэлəринин јарадычылығына тез-тез мұрачнəт едэрди.

С. Вурғунун ССРИ халғлары əдəбијатындан нұмунэлэр əсасланараг сənət вə сənətқарлыг мəсələləri һаггында сөјлəдији фикир вə мұлаһизэлəri јени јетишən əдəби гүввэлэр үчүн, бөјүк јарадычылыг ахынына гошулмаға сə'ј кəстəрəлэр вə əдəбијатшұнаслыгы өјрəнən мəkтəблилэр үчүн дүз күн истигамəт верилмəсиндə мұһүм рол ојнаја билэр.

Сəмəd Вурғун үмүмилəшидирилмиш характерлэр вə образлар јаратмагдан, ичтимаи һəјат һадисэлəрини даһа кениш сəпкидə гəlэмə алмагдан өтрү эпик поезијанын һəдсиз имканлара малик олдуғуну гејд едирди. О, В. Мајаковскинин эпик тəсвирлəриндə дөврүн, инсанларын характерлəринə һəртərəfli јер верилдијини сөјлəјир вə кəстəрирди ки, онун поемалары санки зəманə һаггында, бу күн вə кələчək һаггында бөјүк эпик монологдур. Бу монологда эпос лириканын мəфтунедичи гүдрəтли сəси вə һадисэлəрин драматик тəсвир формасы илə мөһкəм бирлəшмишдир. С. Вурғунун фикринчə, Мајаковскинин «Владимир Илич Ленин» вə «Јахшы!» поемаларында тарихи һадисэлəрин кениш мənзэрəси эпик образларла, субъектив һисслэр исə лирик тəсвирлəрлə верилмишдир. Эпик вə лирик хəтлэр Мајаковскинин јарадычылығында бир-бири илə сых бағланмышдыр.

С. Вурғун Н. Асəјевин «Семјон Проскаков», Николај Дементјевин «Ана», П. Антоколскинин «Оғул» əсəрлəрини совет адамынын эпик образыны јаратмаг саһəсиндə поезијанын наилијјəти адландырырды. О, эпос вə лирика һаггында белə бир мұһакимə ирəли сүрүрдү: «О заман ки, шаир өз дахили алəмини, өз характерини, өз дүшүнчэлəрини, бир нөв өз гəlби-ни охучунун гаршысында ачыб кəстəрир, о заман ки, шаир ону билаваситə һəјəчанландыран шејлəрдən данышыр, илə илə јашадығы вə нə илə нəфəс алдығындан данышыр — бу лирикадыр. О заман ки, өз зəкасынын бүтүн күчү, еһтирасы вə эгидəsi илə халг һəјатынын лөвһэлəрини чəкир — бу эпосдур» (С. Вурғун. Совет поезијасы. «Əдəбијат вə инчəсənət» гəзети, 1955, № 1).

С. Вурғун əсəрлəрдə эпик вə лирик үнсүрлəрин бир-бири илə узлашмалы олдуғуну гејд едирди. О, кəстəрирди ки, мұһарибəдən сонра јазылмыш бə'зи поемаларда бу ики үнсүрүн узлашмамасы, бағланмамасы нəтичəсиндə узунчулуг, тələсиклик, сөзчүлүк, тəсвирлəрдə тутгунлуг əмələ кəlмишдир. А. Јашинин «Алјоша Фомина» вə Ј. Долматовскинин «Аш-табад» поемалары буна мисал ола билэр.

С. Вурғун лирик-эпик поемаларла бирликдə там сүжетли, кəскин конфликтли, долғун инсан характеринə малик эпик-драматик поемаларын да инкишаф етдирилмəсини вə мənзум романлар јарадылмасыны вачиб мəсələ кими ирəли сүрүрдү. О, мənзум романлардан Ј. Коласын «Јени торпаг» вə «Балыгынын дахмасы», У. Ухсајын «Кечид» əсəрлəрини мұвəффəгијјəтли һесаб едир, ејни заманда кəстəрирди ки, мəһз эпик поезија сənətқара һəм һадисэлəri кениш сурəтдə гəlэмə алмаг, мұхтəлиф характерлэр јаратмаг, һəм дə лирик вə фəлсəфи мұһакимэлəri ифадə етмək бахымындан хејли имкан верир.

Сəмəd Вурғун мөвзуларын, мотивлəрин, «шəхси» вə «ичти-май» дејə, сүн'и сурəтдə ики јерə бөлүнмəсинə гаршы чыхырды. Онун фикринчə, совет əдиби үчүн «шəхси» мəсələ јокдур вə мұасир һəјатын бүтүн мəсələləri билаваситə она да аиддир. Шаир кəстəрирди ки, Н. Тихоновун лирикасында империализмə гаршы мұбаризə мөвзусу, ону нараһат едэн дүшүнчэлəрин мəһсулудур. С. Вурғун бу саһədə А. Сурковун. М. Рылскинин лирикасыны да ајрыча гејд едирди. Мұəллиф мұасир һəјатдан, соснализм чəмијјəтинин чичəклəнмəсиндən јазан Сајфи Қудашы, А. Токомбајєви, Карло Қаладзени, Рə-

сул Һәмзәтову, Осман Сарывәллини, Мустај Кәримн, Кеворг Емини вә гадын шаирләрдән О. Бергголтсу, В. нованы, Зүлфијәни, Д. Ваарандини вә М. Дилбазини чәһәтдән мараглы мұәллифләр кими көстәрирди.

С. Вурғунун фикринчә, сојуг мұһакимәләр вә үмүмәт нәзәри мұһакимәләр поезијанын тәсир күчүнү азалдыр көстәрирди ки, шаир әсәрләринин бәди тәсир нә малик олмасы үчүн фикирләрини вә фәлсәфи әсәрләрини поетикләшдирмәлидир. Шаирин јарадычылыгы лирика — нәгмәсини охудугдан сонра узаглашан кәлди-гүшләрә бәнзәмәмәлидир. Лирика инсан гәлбиндә јува сәтәли ону иситмәли вә гәлбиндә нәчиб һиссләр ојадыб ону сәлтмәлидир.

Сәмәд Вурғун «өзүнү ифадә етмә» проблеми әтрафда кедән мұһакимә һагғында да шәхси фикрини билдирмәлидир. О, «өзүнү ифадә» нәзәријјәсини субъектив идеализм сәфәси илә бағлы көтүрүлдүкдә, гәбул етмәјиб дејирди ки, горхурам «өзүнү ифадә» нәзәријјәсинин бәзи тәрәфдарлар өзләринин субъектив аләмини объектив варлыгдан үстүн тәһәсисләди. С. Вурғун объектив һәјатын шаирин субъектив сүзә чиндән кечирилмәсинә тәрәфдар иди. Лакин бир шәрәт елә баша дүшүлмәсин ки, бир нәфәрин — шаирин даһи мәнлији милјонларла инсанын мәнлијини әвәз едә билә Сәмәд Вурғун Олга Бергголтсун декадентләр вә символиклар һагғында фикрини (куја онларын идеја вә фикирләр јохдур!) тәнгид едәрәк дејирди ки, онлар бәдбинлији, үмүм сизлији, јалғызлыгы вә инамсызлыгы тәблиг едирдиләр. Бунла онлар јени инсаны јалғыз мұбаризәдән ајырырдылар. Демәли, онларын да өз фикирләри вардыр. Биз объектив аләми гәбул едирик, амма бу о демәк дејилдир ки, субъектив аләми инкар етмиш олуруг. С. Вурғун бу мәсәлә һагғында јүртдүјү фикирләрини Белинскинин сөзү илә бу чүр гүвәһәрләндирди ки, һеч бир шаир нә өзүндән, нә өз васитәсинән нә дә өз шәхси сәадәтинин күчүнә бөјүк ола билмәз; һәр бөјүк шаир она көрә бөјүкдүр ки, онун изтираблары вә сәадәти чәмијјәтдә вә тарихдә дәрин көк салмышдыр. Демәли сәнәткар өзү дә чәмијјәтин, бәшәријјәтин бир үзвү вә нүмунә јәндәсидир. Кичик сәнәткарлар исә јалғыз өзләри үчүн шәхсән хошбәхт, ја да бәдбәхтдирләр. Халг онлары танымыр, јашагдырмыр. Онлар гүшларын нәгмәләринә бәнзәјән маһныларына

јалғыз өзләри үчүн охујурлар вә өзләри дә динләјирләр; бу маһнылары нә чәмијјәт, нә дә бәшәријјәт динләмәк истәјәр...

С. Вурғунун фикринчә, сәнәткар, халгын әмәк наилијјәтләрини реалистчәсинә көстәрдији кими, онун бөјүк гәһрәмән-ләригын вә кәләчәјини дүјмағы, көрмәји дә бачармалыдыр. Бунун үчүн о, романтик поезијаны инкишаф етдирмәји әдәби әсәрләри мәсәлә кими ирәли сүрүрдү. С. Вурғун романтикадан чәкинәнләрә, романтиканын куја инсаны јердән ајырыб көјүләрә галдырдыгыны дүшүнәнләрә үзүнү тутуб дејирди ки, романтикадан горхмајын. Лермонтовун «Мытсыри», «Гафтаз романтикадан «Измајылбәј» кими поемалары, Низаминин «Лејли әсири» вә «Хосров вә Ширин», Руставелинин «Пәләнк вә Мәчнун», «Хосров вә Ширин», Руставелинин «Пәләнк вә Мәчнун», «Хосров вә Ширин» кими даһијәнә әсәрләри әсәрләрин дәрисә кејмиш пәһләван» кими даһијәнә әсәрләри әсәрләрин сәһнәсинән чыхмајыбмы?! Бунун да әсас сәбәби һәјат һәгигәтләринин даһијәнә тәрәннүмүдүр. Лакин Сәмәд Вурғун көстәрди ки, бу бөјүк сәләфләримизин реализми илә мүасир реализми ејниләшдирмәк дә олмаз. Бунула бәрәбәр биз классикләримизин романтик әнәнәләрини дә унутмамалыдыр. О дејирди: «Шәрәтләшәк ки, романтиканы мұдафиә едәрәк, мән бизим һәјатымызын ән чох гәһрәмәнлыгы вә ингилаби тәһәһүрләринин реалистчәсинә көстәрилмәсини, бизим һәјат һәгигәтләримизин коммунизмин бөјүк сабапына доғру әһәмәтли јүрүшүнүн реалистчәсинә көстәрилмәсини мұдафиә едирәм» (С. Вурғун. Совет поезијасы. «Әдәбијјат вә инчәсәһнәт» гәзети, 1955, № 2).

С. Вурғун В. Мајаковскинин «Бу һагда», «Вар сәсимлә», Е. Багритскинин «Пионер гызын өлүмү», П. Антоколскинин «Огул», А. Кулешовун «Бригаданын бајрағы», С. Кирсановун, Н. Грибачовун, М. Рылскинин вә А. Малышконун бир чох әсәрләрини ингилаби романтик формада мұвәффәгијјәтчәли јазылмыш әсәрләр сајырды. Әдиб романтик әсәрләри башта әсәрләрдән фәргләндирән үч әсас хүсусијјәти көстәрирди. Биринчи фәрги онда көрүрдү ки, романтик әсәрләрдә реал һәјат һадисәләри, реал инсан характерләри даһа јүксәк тонда, ән парлаг бојаларла верилир. Бир сыра романтик әсәрләрдә ола биләр ки, гәһрәманын кечдији һәјат јолу кениш верилмәсин; бу хүсусијјәт исә шаирә чанлы инсан характерләрини, еһтирасларыны јаратмаға мане олмаз. Икинчи фәрги исә шаирин һәјатда олан мүсбәт һадисәләри гәләмә аларкән даһа да кәскинләшдирмәсиндә, «гејри-ади» характерләр јаратмасында вә кәләчәјә даһа чох чан атмасында көрүрдү.

Буна мисал оларга о, В. Мајаковскинин «Бу нагда» поема-сындагы калчак инсана мурачиети кестериди:

Истерем кунларимиз
Кадер, дуа ичинде
Гочалтмасын неч кеси.
Истерем ки, бир дэфэ
Жолдаш дежиб чагырсаг,
Чеврилсин Жер курэси.

С. Вургун романтик эсерлерде гайрэманын фикирлерини идеал гайрэман вэ идеал наггында фикирлери илэ алагэлэндирмишдир. Идеал гайрэман совет адабијјатына лазымдырма суалына о белэ чаваб верирди ки, бэли, лазымдыр. Шубна сиз ки, бутун мүсбэт гайрэманларын намысы идеал гайрэман ола билмэз вэ олмамалыдыр. Чунки идеал гайрэман а јуксак инсани, мэнэви гайрэманын синтетик образыдыр. С. Вургунун фикринче, идеал гайрэманын симасында зэйметкеш халгын најаты вэ сифатлери экс етирилмэлidir. С. Вургун идеал гайрэманы чанлы хусусијјэтлерден мэйрум едэлэрлэ разылашмыр вэ кестериди ки, идеал гайрэманда чанлы инсана хас реал кејфијјэтлэр олмаса, о, доғрудан да «мүгэддэс тэсвирэ», чансыз схемаја, најата лазым вэ мүмкун олмајан бир калкэјэ чеврилэр. С. Вургун идеал гайрэманы вулгарлашдыран вэ ону аз гала «ширнијјат мэмүлаты» илэ мүгајисэ еден К. Симонова вэ бэзи јазычылар гаршы чыхыш едирди. О, идеал гайрэманын образында јалпын эи јуксак реал вэ најати кејфијјэтлэр керурду. Кестериди ки, идеал гайрэманын мүсбэт, ејни заманда зэйф чатлери ола билэр. Лакин онун гуввэси бундадыр ки, «би онун шэксинда баш нарфлэ јазылан эсил. Инсаны керурук. Идеал гайрэманын күчү там бир неслин, јакуд там бир халгын күчүдур».

С. Вургун идеал гайрэман тэрэфлары олса да, ону поезиянын эсас проблемна чевирмэк истемирди. Ејни заман

да о, адабијјатда идеалла идеал гайрэман мээсэлэлэринин ејнилэшдирилмэси элејјинэ чыхырды. Онун фикринче, адабијјат идеал гайрэмансыз да јашаја билэр, амма идеалсыз адабијјатын јашаја билэчэјини тэсэввурэ катирмэк олмаз.

Севимли шаиримиз мүасир мөвзуларда јазылак бэзи эсерлерин зэйф чыхмасынын сэбэбини мүсбэт гайрэмана гаршы вуршмалы олан экс гуввэлэрин пассив верилмэсинде керурду. О, бэзи тэнгидчилэрин вэ бэзи јазычыларын мүсбэт гайрэманла үз-үзэ кэлэн зидд гуввэлэрин күчлү (најат-бат олдуғу кими) верилмэсинден имтина едиб гайрэманын харагериндеки хырда зиддијјэтлэрлэ кифајэтлэнмэлэрини пис чатлери кими гејд едирди. Шекспириң Јагосуну јада салараг дејирди ки, бизим поемаларымызда сијаси вэ мэнэви дүшмэнлэримызин белэ үмумилэшмиш гуввэли образы олмамасына тээсүфлэнмэјэ билмэрик.

С. Вургун сэнэткарлыг наггында данышаркэн Некрасовун вэсијјэтинэ — «мөвзуја чаваб верэн үслуб» принципинэ ба'зэн эмэл олунмадығыны да сөјлэјир вэ тээсүфлэнирди. О, С. Михалковун илк атом енержиси илэ ишлэјэн електрик стансијасына вэ Совет дөвлэти тэрэфинден илк гидрокен бомбасынын мүвэффэгијјэтлэ сынагдан чыхарылмасына насертидији ше'рин зэйф, тэлэстик јазылдығыны кестерир вэ буратда мөвзуја чаваб верэн үслуб олмадығыны да сөјлэјирди. С. Вургун примитивлик вэ литорикачылыг адландырдығы бу јарадычылыг јолуну үстүн тутанлары, куја бу јол илэ В. Мајаковски сэнэтинин давамчысы оланлары тэнгид едирди. О, мыдан сечилэн адаби үслуба малик сэнэткардыр. Мајаковски адаби мэктебинэ тэглидчиликлэ, бош нај-күјлэ кэлмэк олмаз.

С. Вургун бэзи адаблери јалпыз мөвзунун актуаллыгына фикир вериб, бэдиң үмумилэшдирмэни унутмаларында тэсирлендирди. О, дејирди ки, мөвзуларын актуаллыгы белэ эсерин тэ'сир күчүнү кестермир, эсерин тэ'сир күчү эн чох чидди бэдиң үмумилэшдирмэдэн асылыдыр.

С. Вургун бэдиң эсерин јуксак эмоционал диллэ јазылмасы уғрунда да ардычыл мүбаризэ апарырды. О, классик поезиянын гайрэманлары олан Фэрһадын, Татјананын, Ширинин, наметин, Лејлинин дилини механики оларга эсерлэвэ көчүрмэји дејил, зэманэнин јуксак, эмоционал вэ ифаделлэли илэ гайрэманлары данышдырмағы мээслэһэт билирди. О, кестериди ки, бэдиң эсерин дили халгын реал дилден эрилмамалы, даһа парлаг олмалы вэ бу, халгын дилини

зәнкинләшдирмәжә хидмәт етмәлидир. «Әкәр бәднн әдәби
тын дили һәјәтдә мөвчуд олан дили зәнкинләшдирмәсә
гәһрәманларын дили үзәриндә ишләмәк үчүн шаир илһам
јох данышыг дилинин садәчә стенографик јазысы лалә
оларды» (С. Вурғун. Совет поезијасы. «Әдәбијат вә инчәс
нәт» гәзети, 1955, № 2).

С. Вурғун мөвзу актуаллығыны, үмумиләшдирмә вә м
шәһидә габилитәтинн сәнәткар үчүн әсас шәртләрдән вә м
мышдыр. Демократизми вә хәлгилији исә поезијанын чәһ
адландырмышдыр. Онын фикринчә, идеја формаја дејил, фор
ма идејаја хидмәт етмәлидир.

С. Вурғунун сәнәт вә сәнәткарлыг мәсәләләринә да
фikir вә мұлаһизәләри чох кенишдир, дәјәрли тәдгигат мә
зусудур. Бу мөвзуну даһа әтрафлы арашдырмаг тәдгигатчы
ларымызын диггәт мәркәзиндә дурмалыдыр. Мүәллимләри
мизи онун гардаш халглар әдәбијаты илә бағлы верилә
сәнәт вә сәнәткарлыг мәсәләләри һаггында фикир вә мүлә
һизәләрини тәдрислә әлагәләндирмәк, дәрс заманы бунлар
дан истифадә етмәк марагландырмалыдыр. Бизчә, бу, көзә
сәмәрә верәр, мәктәбләләрин билијинин зәнкинләшмәсинә
сәбәб олар.

«КОРОҒЛУ» ДАСТАНЫНЫН ТОПЛАНМАСЫ, НӘШРИ ВӘ ТӘДГИГИ

Досент М. И. БӘКИМОВ

Али мәктәбләрин филолокија факултәләриндә, орта мәк-
тәбләрдә дәвләт програмларына әсасән тәдрисинә хусуси саат
арылан дастанларымыздан бири дә «Короғлу» вә онун әсас
шәһрәманы Короғлунун шәхсијәтидир.

«Короғлу» дастанынын топланмасы, нәшри вә тәдгиги илә
әлагәдар ики әсрдән артыгдыр ки, дәври мәтбуатда бир чох
мүәллиф фикир сөјләмиш вә сөјләјирләр. Һәмин мүәллифләр
мүлаһизәләриндә каһ бир-бирини тәгдир, каһ да тәкзиб едир-
ләр.

Али мәктәб тәләбәләринә, аспирантлара, орта мәктәб
мүәллимләринә вә шакирдләринә көмәк мәгсәди илә «Короғ-
лу» дастаны һаггында биз дә фикир сөјләмәји мәгсәдәүјгун
һесаб етдик.

Һәлә XVIII әсрдә Короғлунун бир сыра гошмалары Елјас
Мушегјан тәрәфиндән гәләмә алынмышдыр. Е. Мушегјан
XVIII әсрин биринчи рүбүндә Тәбриздә ешитдији, бизчә һәм
дә әлјазмаларындан садәчә көчүрмүш олдуғу бир сыра ше'р-
ләри ермәни әлифбасы илә јазыб бир «чүнк» тәртиб етмиш-
дыр. 1721-чи илдә битирилмиш бу әлјазмасында Нәсими, Фү-
ләли кими көркәмли шаирләрин вә бир сыра ашыгларын ше'р-
ләриндән нүмунәләр олдуғу кими чохлу бајатылар, аталар
мөвзү, нәһәјәт, «Короғлу»дан да гошмалар вардыр. Бу нүмунә-
ләрдән бәзиләри бу күн епосда јашајан гошмаларын гәдим

вариантлары, бәзиләри исә инди артыг тамамилә уундулар.¹

Короғлу ше'рлериндән бир гисми Ә. Гарачадагы «Әш'ари-Әндәлиб Гарачадаги»² дә һифз олунмагдадыр. Бура дур», «Нисбәтдир», «Ејваз хан», «Султаным», «Бәнзәрсә әрәб дүрду», «Чарчылар чағрышыр, кәрнај бозлар», «Бәјләримиз дәмил донлу дејәрләр» мисралары илә башлајан гошмалары «Икидин», «Кәлән», «Ај мәдәт» рәдифләри вә «Чох да дүрду ејләмә, Болу» мисрасы илә башланан кәрәјлылары топламышдыр. Бу ше'рләрдән «Дағлар» рәдифли гошма нагислиги Шә'рин тәхәллүс бәндиндән јалныз:

«Короғлу дер: бу дүнјаја кәлмишәм,

Бир ат, бир гылынчым, гардашым дағлар»—бејт

верилмишдир. Галан ше'рләрдә исә нагислик јохдур.

«Короғлу» ше'рләри ичәрисиндә мараг доғуран «Ејваз рәдифли кәрәјлыдыр. Бу кәрәјлы Азәрбајчан ССР Әлјазмалары фондундакы чүнкдә дөрд бәнддир. Һәмин ше'р «Короғлу» лунун Гарс сәфәри»ндә исә үч бәнд верилмишдир. Һәр икәи ше'рин јалныз бәнд сајында дејил, услуби мөгамларында дүрду фәргләр вардыр.

Короғлу ше'рләри халгын истәк вә арзусуна даһа чох уңун олдуғундан, ашығлар ону Азәрбајчанын бүтүн оба-ојмағларында, тој-бүсәтларында о гәдәр јаймышлар ки, XVII әсрдә башлајараг Азәрбајчанла тичарәт әлагәсиндә олан дикәр халқларын өлкәмизә кәлән тачирләри, сәјјаһлары, тарихчиләри, етнографлары вә демократик фикирли зијалылары Короғлунун ше'рләрини, дастанларыны топлајыб өвләри илә вәтәнләринә апармыш, ону сәјјар мөвзулу дастанлар сырасына салмышлар.

«Һалә чох тез бир вахтда «Короғлу» гошмаларынын XVII-XVIII әсрләрдә чүнкләрә дүшмәси кестәрир ки, һәмин әсрләрдә бу дастан чох мәшһур имиш. Әкс тәғдирдә бу гошмалар әдәбијјат һәвәскарларынын диггәтини чәлб едиб әлјазмаларына дүшә билмәзди.³

¹ М. Һ. Тәһмасиб. «Азәрбајчан дастанлары»на мүғәддимә, IV чилд, Азәрбајчан ССР ЕА нәшријјаты, Бақы, 1969, сәһ. 14.

² «Әш'ари Әндәлиб Гарачадаги». Отдел рукописан Ленинградского Отделении Института народов Азии АН СССР, Шифр 332-дә сахланыдыр.

³ «Азәрбајчан әдәбијјаты тарихи», I чилд, Азәрбајчан ССР ЕА нәшријјаты, Бақы, 1960, сәһ. 464.

«Короғлу» дастаны Азәрбајчан дастанлары ичәрисиндә икәр халғлар арасында ән чох шөһрәт тапмыш, вариантлы дастандыр. Бу дастан күрчүләр, ермәниләр, күрдләр, ләзгиләр, ачарлар, Крым татарлары, газағлар, түркмәнләр, гагаллағлар, өзбәкләр, гырғызлар, татарлар, габардинләр, мачинин ССРИ-нин сәрһәд һудудларында узағларда — Иранда, Ирагда, Түркиядә, Болгарыстанда чох јайлымышдыр. Кечән әсрдә рус зијалыларынын «Короғлу» дастаныны топлајыб чап етдирмәләри вә бу хүсусда фикир сөјләмәләри марағлыдыр.

А. Ходзко һәлә Киланда рус сәфири ишләјәркән «Короғлу» дастаныны Азәрбајчан ашығларындан топламыш, 1842-и илдә ону Лондонда инкилисчә нәшр етдирмишдир.

1843-чү илдә исә Гафгазда олан алман сәјјаһы Б. А. Вахстаузен «Загафгазский край» әсәриндә «Короғлу» дастандан парчалар вериб, имканы дахилиндә тәһлил етмишдир.

А. Ходзкодан сонра рус мәтбуатында Короғлудан чохлу парчалар вә тәнгиди мөғаләләр, мүлаһизәләр, дастандан парчалар башланды.

И. Шопен 1840-чы илдә «Маяк современного просвещения» дәрч олунмаға башланды. «Короғлу» варианти «Кер-оглы татарская легенда» мөғаләсини образованияда «Короғлу» варианти етдирмишдир. И. Шопен әлине кечән «Короғлу» вариант чәп етдирмишдир. И. Шопен адыны чәкмәдији, бир нәшр әрмәни зијалысынын көмәји нәтичәсиндә рус дилинә чәп етдирмишдир.

«Короғлу» дастанынын һәлә XIX әсрин орталарында рус дилинә тәрчүмәсиндә С. Пенин¹ хидмәти тәғдирәләјигдир. О, дастаны «Кавказ» гәзетинин нөмрәләриндә чап етдирәрәк, рус зијалыларына, охучуларына чатдырмышдыр.

«Короғлу» дастанынын вә ајры-ајры ше'рләринин топланмасында, нәшриндә Азәрбајчан алимләринин хидмәти даһа чохдур. Хүсусилә, бу күнкү академик нәшрин топланылыбы чап олунмасында Һ. Әлизадәнин, проф. М. Һ. Тәһмасибин хидмәтләри әвәсиздир. Дастанын нәшр олунмуш 17 голундан 4-чү Һ. Әлизадә топламышдыр. Әлбәттә, дастанын топланмасында көркәмли ашығларын ролу да ајрыча гејд едилмәлидир.

Ашығлардан топланан ајры-ајры вариантлар һазырда Низами адына Әдәбијјат вә Дил Институтунун фолклор архивиндә һифз олунмагдадыр.

¹ Низами адына Әдәбијјат вә Дил Институтунун фолклор архивиндә, № 534.

«Короғлу» дастанынын мүкәммәл академик нәшри вә гиги Азәрбајчанда Совет һакимијјәти гурулдугдан сонра мушдур.

Азәрбајчан совет алимләриндән проф. М. Һ. Тәһмасири, проф. Һ. Араслы, проф. Ә. Гарабағлы, проф. Ф. Фәрһадзаде, П. Әфәндијевин хидмәтләри бу мәсәләдә хүсусилә олунмалыдыр.

Көркәмли фолклоршүнас Б. А. Каррыјев¹ Короғлунун азәрбајчанлы олдуғуну, III Султан Мурадын вә Мәһәмәт Худабәндәнин дөврүндә јашадығыны өзүнүн сон тәдгигатларында фактларла шәрһ едир. Б. А. Каррыјев Кизир оғлу Муштафа бәј (Муштафа паша), Кечәл Һәмзә (Һәмзә Мирзә) образларынын да тарихи шәхсијјәтләр олдуғуну мисаллар фонунда шәрһ едир.

Демәк, дастан мүүјјән дөврдә ичтимаи һәјатын, чәмијјәтин, реал мүнәсибәтләрин бәдии тәрәннүмүдүр. Бир сөздә дастаны ичтимаи мүнһит доғурур вә дастан һәмин мүнһити етдирир.

Халг шаири С. Вурғун һағлы оларағ јазыр ки, епосун гәһрәманлары чанлы, реал инсанлардыр. Лакин бу инсанлар бә'зән халг фантазијасынын әфсанәви өртүүүнә бүрүңкә Бу гәһрәманлар торпағ, әмәк вә әмәкчи халг илә чох мөһкәм бағланмышдыр. Епосун гәһрәманлары бәдкүманлыгдан, шәрһ рәтпәрәстликдән вә еҗоизмдән узағдырлар. Онлар халг јолунда, онун азадлығы вә хошбәхтлији јолунда мәрдлик вә шәрһ рәфлә өзләрини гурбан верирләр. Халгын хатирәсиндә, халг хүлјасынын гүдрәтли инчиләриндә, һаман бу чүр гәһрәманлар әсрләрлә јашамышдыр. Халг бу гәһрәманларын көзәл хатирәси илә јашајыр, онларын шәрәfli һәјатындан азадлығ уғрунда мүбаризә үчүн илһам алыр, онлары сефир вә һәмишә јазыр едир. Бу чәһәти бүтүн халгларын нағыллары, гәһрәманлыг епослары чох ајдын көстәрир.

Епосун әсасында халг иши уғрунда өзүнү гурбан вермәк кими бөјүк идеја дурур... Короғлу да өз һәјатыны Азәрбајчан халгынын азадлығы вә истиглалижјәти уғрунда гурбан вермишдир.²

Дастанларымыз халгын өзү тәрәфиндән сөйләнилмиш тарихи бир салнамәдир. Бәлкә, буна көрәдир ки, халг өз дастаны

¹ Б. А. Каррыев. Эпические сказания о Кер-оглы, у тюркоязычных народов, издательство «Наука», Москва, 1968.

² С. Вурғун. «Халгын бәдии гүдрәти», «Әдәбијјат гәзети», 1938 16 сентјабр. № 20.

ларыны севә-севә охујур, саз вә сөз ашығларынын сөјләмәсингидә онлары бөјүк марагла динләјир.

Бу да бир һәгигәтдир ки, дастанларымыз устад ашығларынын ифасында белә јүксәк пафосла, лаконик тә'сирлә сәсләдир ки, орадакы епик һадисә вә сурәтләр реал бир фон олмағдан башға, дастанын әсас сүжети вә мотивләри дә бүтүнлүклә тарихи һәгигәт кими динләјичиләрин нәзәриндә чанланыр. Короғлунун гәһрәман сурәти һәинки тарихи шәхсијјәт тә'сири бағышлајыр, һәтта бу мәғлубедилмәз баһадырын лап јахынларда јашадығы дүшүнүлүр, аз гала јахын ата-бабаларымызын ону көрдүүү тәсәввүр олунур.

Короғлу бөјүк вә јенилмәз гәһрәман кими, һәм дә Шәрг халғларынын көзәл сөз устадыдыр. Онун јалныз икидәлији дејил, чанлы, поетик тәшбиһләри, мә'налы гафијәләри дә тәдгигатчыларын диггәт мәркәзиндә дурмушдур. Һәтта Короғлуну Шәргин ән бөјүк сөз устадлары илә мүгајисә етмишләр.

Короғлу бир саз сәнәткары—ашығ кими мөһдуд даирәдә галмамышдыр. Онун гәләбә чағырышы илә долу олан гәһрәманлығ нәғмәләри бејнәлмиләл әһәмијјәт кәсб етмишдир. Ермәни, күрчү, ләзки, өзбәк, казак, түркмән, Крым татарлары кими халғларын дилиндә онун ше'рләри даһа чох јайылмышдыр.

Шәрг үслубунда әвәзсиз нәғмәләр гошан Короғлу XIX әср дөврү мәтбуатында хүсуси мәрһәлә гәшкил едри. Бүтүн мәгалә мүүәллифләринин кәлдији јеканә нәтичә Короғлунун бир гәһрәман, бир ашығ кими садә, зәһмәтсәвәр адамларын севимлиси олмасыдыр.

Короғлунун халг арасында тарихи шәхсијјәт, ел гәһрәманы кими верилмәси илә јанашы, онун һәм дә ашығ-шаир верилмәси дә биздә тәәччүб доғурмур. Чүнки Короғлу чох ше'рләриндә өзүнүн ашығ олмасына ачығча ишарәләр едир. Бу чәһәтдән онун «Сазы» рәдәfli гошмасы диггәти чәлб едир:

Чәнлибелдән сәни дејиб кәлмишәм,
Уста, гулун олум, ал дүзәлт сазы!
Гырылыбды сазым, мә'гәл галмышам,
Уста, гулун олум, ал дүзәлт сазы!

Бу ше'рдә Короғлунун устаја мүрачигәти, сазынын гырылмасы үзүндән һејва кими саралыб-солмасы, пешман олмасы чох реал чизкиләрдир:

Гошун чыхды Чәнлибелин дүзүнә,
Гурбан олум шакирдинин көзүнә,
Хырда сәдәф доғра сазын үзүнә,
Уста, гулун олум, ал дүзәлт сазы!

И. Левлашвили көстәрир ки, Шәрг үслубунда маһнылары ашыглар гәдәр бөјүк руһ жүксәклији илә һеч ким нағыл вә ифа едә билмәз; чәсарәтлә демәк олар ки, ашыглар Күрчүстанда мүсәлман маһныларынын јеканә вә садиг ифачыларыдыр. Бу ашыгларын ән севимли маһнылары исә шаһнама сүвари Короғлунун икидликләрини вәсф едән нүмунәләр олуҗа гәһрәманын исте дады даһа артыг тә'риф едилир.²

Короғлунун XVII әср саз шаирләриндән олдуғуна, тарихи шәхсијјет кими танындығына амд түрк фолклор тәдгигатчыларынын јазыларында чоһлу материаллар вардыр.

Ашыг әдәбијјатынын ән көзәл инчиси сајылан «Короғлун дастанынын мүнтәзәм вә кениш һалда топланмасы вә онун марксизм-леннизм методолокијасы есасында һәртәрәфли тәдгиги ишинә јалһыз совет дөврүндә башланмышдыр.

¹ «Азәрбајҗан дастанлары», IV чилд. Азәрбајҗан ССР ЕА нәшријјаты, Баһы, 1969, сәһ. 219.

² И. Левлашвили, «Каһказ», 1850, № 64.

«САЛУР ГАЗАНЫН ЕВИНИН ЈАҒМАЛАНМАСЫ» БОЈУНУН ТӘДРИСИ

Шамхәлил МӘММӘДОВ
«Азәрбајҗан мұәллими» гәзетинин әмәкдашы

Халгын тарихини өјрәнмәк, онун тарихи симасыны мұәјәнләшдирмәк, ичтимай-игтисади инкишаф сәвијјәси һагғында аз-чоһ мәлумат алмаг вә с. бахымындан Азәрбајҗан фолклору да зәнкин мәнбәләрдәндир. Гәдим тарихә малик Азәрбајҗан халгынын шифаһи әдәбијјаты нөв етибары илә мұхтәлиф, жанрлара көрә рәнкарәнкдир. Халгын чоһәсрлик мұбаризәси-жанрлара мөҗәһәдәт һәҗәт фәлсәфәли күтләнин—халгын бинни мөҗәһәдини, мүдрик һәҗәт фәлсәфәли күтләнин, адәт-ән'әнәләрилик вә дүнјакөрүшүнү, арзу вә истәкләрини, адәт-ән'әнәләри, Вәтәнә, сәнәт вә сәнәтқара мәһәббәт вә еһтирамыны, бәшәри һисс вә дүјғуларыны өзүндә еһтива едән, јашадан шифаһи әдәбијјат кәнч нәслин тәрбијәси, тарихи кечмишимизин, ичтимай вә әдәби фикир тарихимизин өјрәнилмәси үчүн гијмәтли мә'хәз, зәнкин хәзинәдир.

Мәһз бу вә ја дикәр чәһәтләринә көрәдир ки, үмумтәһсил мәктәбләримизин ибтидан синифләриндән башлајараг аталар сөзләри, тапмачалар, бајатылар, әмәк нәғмәләри, нағыллар, ашыг јарадычылығы, бәзи дастанлардан парчалар тәдрис олунур.

Дидактик вә тәрбијәви чәһәтдән гијмәтли, фајдалы олан фолклор нүмунәләриндән бири дә јазыја алынмыш гәдим дастанларымызы өзүндә јашадан «Китаби-Дәдә Горғуд»дур.

«Китаби-Дәдә Горғуд» (һаза китаби—Дәдәм Горғуд әлалисани-тәјифеји оғузан)—Бу, Оғуз тајфасынын дилиндә јазылмыш Дәдәм Горғуд китабыдыр—китаб тәртибатчы тәрәфиндән әрәб ифадәси илә белә адландырылмышдыр) елм әләминә јүз алтмыш илә јахын бир дөврдүр ки, мә'лумдур. Бу мүддәт әрзиндә бир чоһ нүфузлу алим «Китаби-Дәдә Гор-

ны бу вә ја дикәр факты изаһ етмиш мӯәллим мөвзунун дәрри
дән вә әсаслы шәкилдә мәнимсәнилмәсинә наил олур, шакир
ләрин тәфәккүрүнүн инкишафына, әдәбијјат тарихимизин сий
темли өјрәдилмәсинә зәмин јарадыр.

Редаксија һеј'әти: А. Абдуллајев (редактор), М. А. Аслам
А. Бабајев, Ә. Әфәндизадә, Ә. Әһмәдов, Ч. Әһмәдов, А. Бүсәјев
З. Сәмәдов, А. Еминов (редактор мӯавини).

Чапа имзаланмыш 14/V-1975-чи ил. Кағыз форматы 60×84^{1/16}=3
Кағыз вәрәги, 6,61. чап вәрәги, ФГ 00753. Сифариш 120
Тиражы 13450

Редаксијанын унваны: Бақы, Низами күчәси, 58. Телефон: 93-55-8
Бақы, «Коммунист» нәшријјатынын мәтбәәси.

25 гәлик.

76302

«ПРЕПОДАВАНИЕ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА
И ЛИТЕРАТУРЫ»

(Методический сборник)

Выпуск 1

(На азербайджанском языке)

Приложение к журналу

«АЗЕРБАЙДЖАН МЕКТЕБИ»

Баку — 1975